

NOVI TEHNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

SVEČANO IN VELIČASTNO

Zadnji dan junija je bilo več kot 4.000 Celjanov priča nad vse zanimivemu, kvalitetnemu enkratnemu koncertu reprezentančnega orkestra garde, ki ga vodi Celjan Franc Klinar. Orkestrom garde so se predstavili tudi mešani pevski zbor, folklorna skupina »Branko rmanovič« in pevci ter recitatorji. V organizaciji Doma JLA v Celju in celjskega občinskega sindikalnega sveta smo tako ob več kot 200-članskem kolektivu iz Beograda doživeli kraten večer, ki si ga vsi še želimo. Koncert je zajemal vse smeri glasbe, torej so tudi a prišli na svoj račun. Vendar lahko ob tem dodamo, da so tudi tisti, ki imajo radi samo bavno glasbo, uživali v resni in obratno.

Po koncertu, kjer med melodijami ni in ni bilo konca navdušenemu aplavzu, kakršnega dolgo ne pomnimo v Celju, so se gostom za enkratni dogodek zahvalili tudi Celjani, v njihovem imenu pa predsednik občinskega sindikalnega sveta Venčeslav Zalezina. Ob koncu atkega nagovora je v bistvu izrekel željo vseh Celjanov »gostije iz Beograda, pridite še ed nas!« Na posnetku so od leve proti desni dirigent Franc Klinar (razgovor z njim bomo javili v eni izmed prihodnjih številčk Novega tednika) pa povezovalka programa Jana de in ob njej predsednik občinskega sindikalnega sveta Venčeslav Zalezina. Takšnih čerov (za čudo, vstopnine ni bilo!) si v Celju še želimo in upamo, da bo kaj podobnega pelo tudi drugim, ne samo Domu JLA z njegovim načelnikom Sretenom Džešničem na lu in občinskemu sindikalnemu svetu.

Foto: DRAGAN IVANOVIĆ

ONČANO PRVENSTVO JLA

TRDEN MOST!

POTRDITEV TITOVIH ŽELJ

Na sam dan borca, 4. ju so v Mariboru sklenili lko športno in ljudsko ifestacijo — 30. športno rvenstvo JLA! Osem dni je o v Mariboru zbranih več t tisoč vojakov, ki so zapali devet armadnih ob-čij in vojaške šole na epni prireditvi, ki pomeni koletni vrhunec pripadn- / naše vojske na šport- n področju.

etošnje prvenstvo je bilo posebej slovesno zato, ker bilo v letu številnih pom- nbnih jubilejev in 85-let- e rojstva našega tovariša a. V tem duhu je tudi ekalo prvenstvo, ki je še rat dokazalo vse odlike e vojske. Ni pa bilo to io športno srečanje, pre- s telesnih in fizičnih pri- vljenosti. Bila je to tudi a medčloveška olimpiada, so se vsak dan rojevala utrjevala nova prijatelj- i, ki so povezovala ljudi najrazličnejših krajev v oslavlji. Če je samo tek- vanje po rezultatih in pri- ani kvaliteti zaslužilo č- petico, potem zasluži ono go, to je človeško sode- nje, še eno petico več. iborčani so se tokrat res- to izkazali. Vse mesto z

bliznjami in daljnimi kraji je živeo s prireditvijo, kateri v Jugoslaviji ne najdemo primerjave.

Med številnimi delovnimi kolektivi, ki so prevzeli pokroviteljstvo nad prvenstvom JLA, je bil tudi konjiški Konus, ki ni pripravil samo ličnih torbic za številne novinarje, ampak tudi v Domu JLA družabni večer z modno revijo. Skratka, vsak je takoj začutil, kaj pomeni sodelovati pri takšni manifestaciji, zato tudi ni bilo težko izpeljati. In izpeljali so na veliko zadovoljstvo vojakov in njihovih staršev.

Torej na dan borca so si ob igranju himne, spuščanju zastave in podelitvi pokalov najboljšim ter mimohodom vseh nastopajočih vsi še enkrat krepko stisnili roke z željo: »Na svidenje prihodnje leto v Splitu!«

Mariborsko prvenstvo je v najboljšem pomenu besede potrdilo Titove želje o naši vojski ter njenem sodelovanju s civilnim prebivalstvom na vseh področjih. Takšna Jugoslavija je močna, takšna Jugoslavija je neprebojna!

TONE VRABL

IMENOVANJA

Delegati vseh treh zborov celjske občinske skupščine so na zadnjih ločenih sejah med drugim potrdili tudi predloge komisije za volitve, imenovanja in kadrovske zadeve. Tako so za ravnatelja Prve osnovne šole v Celju imenovali dosedanjega vodjo tega zavoda Martina Lupšeta, za ravnatelja osnovne šole »Štirinajste divizije« na Dobrni Cirila Marinko, za ravnatelja TOZD Puklična kovinarska in metalurška šola Štore v okviru SKIMC Štore Jožeta Plankarja ter za ravnatelja TOZD Dom učencev v okviru SKIMC Štore Vladimirja Podgorška.

NOVA POSOJILA

Izvršilni odbor celjske podružnice Ljubljanske banke je na svoji zadnji seji poleg dveh sanacijskih (Volna, Laško in EMO) in nekaj investicijskih posojil, in sicer Cestnemu podjetju Celje v znesku 7 milijonov dinarjev za rekonstrukcijo Kamnoloma Si benik, za izgradnjo cestne baze Sentjur ter za nabavo opreme, zatem Obrtnemu komunalnemu podjetju Rogaška Slatina 4.645.000 din za izgradnjo vodovoda Studenice—Poljčane, celjski podružnici Ljubljanske banke 10.158.000 din za razširitev poslovne mreže

Z UREDNIKOVE MIZE

Stokrat sem kramljal z vami s tega prostora. Danes se oglašam slioprvic in slednjič — poslej to to delal novi glavni in odgovorni urednik MILAN SENICAR, ki je bil pred dnevi imenovan za ta položaj.

V stotedenskem času sem prejel nemalo pisem, sporočil — tako ali drugače sem nanje odgovarjal. Največ jih je seveda bilo objavljenih v rubriki Pisma bralcev. To je tista vez, ki je še kako pomembna, zato je tudi vsako sporočilo dobrodošlo. Vez, ki ostane tudi potem, ko se uredniki menjajo.

Kajti, časnik je vaš, vam namenjen in o naših skupnih vprašanjih informativen, odprt in javen — tako kot je javen naš sleherni uspeh in kot ne more biti prikrita tudi naša, vsakdanja slabost.

Če je bil še premalo tak, kot si ga želimo, storimo še kaj več!

S tovariškimi pozdravi!

VAS UREDNIK

TRNAVA: ODKRILI OBELEŽJE

Na praznik Dneva borca je bila v Trnavi, kjer v tem tednu poteka praznovanje občinskega praznika občine Zalec, osrednja proslava. Slavnosti so se poleg številnih občanov udeležili še pripadniki teritorialne obrambe, mladci, ki so tukaj zaključili svoj pohod po partizanskih poteh Savinjske doline ter predstavniki družbenopolitičnega življenja občine.

Osrednji govor je imel prvoborec Anton Kotnik iz Prebolda, ki je orisal dogodke med NOB na tem območju, obudil spomin na trpljenje, ki ga je med vojno preživela današnja starejša generacija, ob koncu pa je mladim tega kraja simbolično izročil v varstvo novo spominsko obeležje, ki je pred Hmeljarskim domom v Trnavi.

V kulturnem programu so sodelovali učenci osnovne šole Orla vas, mladinci KS Trnava, godba na pihala iz Li. boj ter moški pevski zbor iz Trnave. Na sliki: Anton Kotnik odkriva spominsko obeležje.

Tekst in foto: T. TAVČAR

LAŠKA OBČINA JE PRAZNOVALA

PONOSNIH 30 LET

ZA SVEČANOST JE LAŠČANE ZMOGLA VROČINA

Laško je bilo za praznik občine zelo praznično ozaljšano, vendar pa je ob desetih dopoldne, ko se je po slavnosti seji začelo na Valvazorjevem trgu zborovanje, sonce zelo veliko Laščanov prikovalo na senco doma, manjši del občanov pa jo je poiskal ob robež imenovanega trga. Res lepo, da so Laščani dali ob svojih visokih jubilejih gostoljubje občinskemu prazniku, ni pa lepo, da so se »gostitelji« v tolikšnem številu izognili svojim dolžnostim.

Zadonele so fanfare in na

slavnostno tribuno so prikorakali praporščaki s prapori laške občine. Po pozdravu je predsednik laške občine Rudi Groser dejal, da so vsi ti jubileji toliko bolj pomembni, ker se praznujejo v letu partijskih in Titovih jubilejev. Vendar je prepričan, da smo v socialistični izgradnji dosegli lepe uspehe, a vsi ti uspehi so tesno povezani s socialističnim razvojem, in vseh dosežkih je vtkana Titova misel in delo. Vendar poudarja, da je delovni človek subjekt odločanja v krajevni skupnosti in temeljni organi-

zaciji. Slavnostni govornik na zboru je bil Stefan Korošec, član izvršnega sveta SR Slovenije, ki je govoril predvsem o nalogah pri izvrševanju družbenega plana. Sledil je kulturni del; recitatorja Matjaža Arsenjuka je spremljal laški moški pevski zbor s harmonikarjem. Svečano prireditev je zaključila laška godba na pihala, ki je zaigrala venček partizanskih pesmi.

O popoldanskem mitingu in drugih prireditvah poročamo posebej.

KARMEN STANAD
JURE KRAŠOVEC

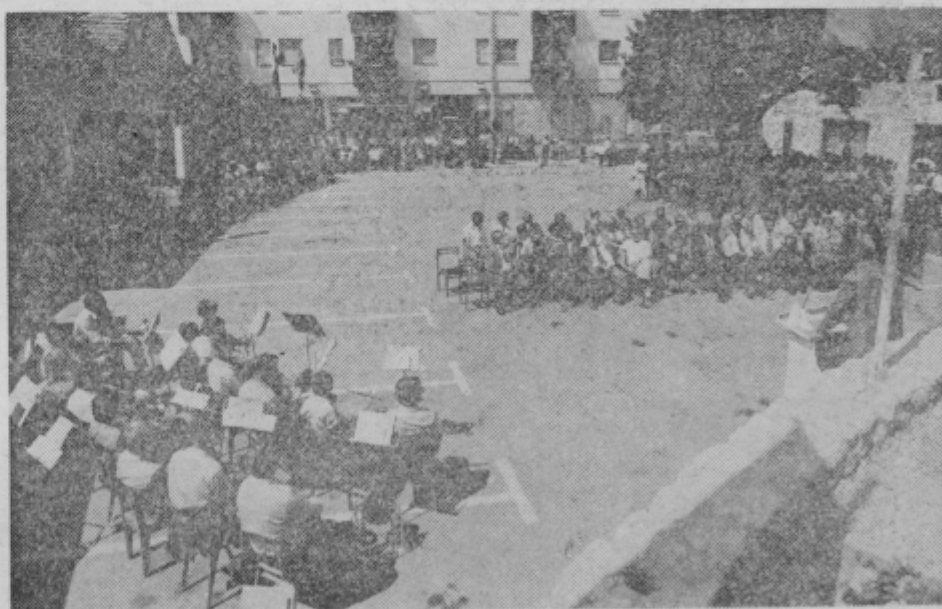

Foto: D. Medved

PO 2071/1972

MOZIRJE: KAKO DOLGO SE TAKO?

Kako dolgo bo še zbor krajevnih skupnosti občinske skupščine Mozirje brez svojega predsednika? Dosedanji je bil namreč pred približno dvema mesecema zaradi imenovanja v izvršni svet razrešen funkcije, do novega pa ne morejo priti. Zakaj?

Prvi poskus, na seji delegatov vseh treh zborov, 17. maja, je propadel, ker pri točki, ko bi se morali odločiti o novem imenovanju, ni bilo na seji niti polovice delegatov tega zbora. In tudi zdaj, v ponedeljek, 27. junija, prav tako na seji vseh treh zborov, so morali to točko odložiti, ker je bilo prisotnih od 25 do 13 delegatov. Moralo bi jih biti vsaj dve tretjini.

Pa tudi sicer na zadnjih dveh sejah občinske skupščine udeležba šepa. Na majski seji je bilo namreč od 87 navzočih le 49 delegatov, na seji, v ponedeljek, 27. t. m. pa 53.

Sicer pa so delegati tokrat z veliko zavzetostjo in kritičnostjo razpravljali o delegatskih odnosih, ki se porajajo na poti do republiške skupščine in med drugim ugotovili, da občinska skupščina še ni postala konferenca delegacij za zboro republiške skupščine.

Beseda o trošenju sredstev samoprispevka za gradnjo osnovnih šol je opozorila, da se bodo morali v občini prihodnje leto prav gotovo odločiti za novo solidarnostno akcijo, ki pa bo morala zajeti širši krog nalog in ne samo osnovne šole in vrte.

Vtem ko so se strinjali s predlogom o dodelitvi posojila Zgornjesavinski kmetijski zadrugi v znesku 413.294 din za začetek gradnje turistično-gostinskega objekta v Solčavi, je zbor krajevnih skupnosti zavrnil pobudo izvršnega sveta, po kateri bi naj krajevni skupnosti Trnava, Slovesno so ga odprli v nedeljo, v njem pa je prostora za 30 otrok. Z njim se je povečalo število otrok v varstvu na 775 ali 37 odstotkov vseh predšolskih otrok v žalski občini.

M. B.

ŠMARJE PRI JELŠAH

SPREMEMBA NA VRHU

DARKO BIZJAK PREDSEDNIK OBČINSKE SKUPŠČINE

Dosedanji sekretar OK ZKS je prepričan, da bo ob pomoči občanov mogoče premagovati nesoglasja in ovire.

Javna razprava o možnem kandidatu za predsednika skupščine občine Šmarje pri Jelšah je pokazala, da tako občani kot tudi predstavniki družbenopolitičnih organizacij ter delovnih kolektivov dočela zaupajo to pomembno nalogo dosedanjemu sekretarju OK ZKS, Darku Bizjaku. Njihovo zaupanje je še potrdila nedavna seja zborov skupščine, ko je bil Darko Bizjak enoglasno izvoljen za novega predsednika skupščine.

Darko Bizjak se je v preteklosti močno angažiral predvsem pri mnogoterih nalogah družbene preobrazbe, v zadnjem času zlasti še pri doslednem uvajanju zakona o združenem delu, posebno skrb pa je vseskozi posvečal hitrejšemu napredku sicer nerazvite občine, ki je v tem času dosegla viden napredek. Njegovo zavzeto delo je bilo

prisotno v vseh sredinah, četudi marsikdaj ni šlo brez težav.

Darko Bizjak je ob izvolitvi za novega predsednika občinske skupščine dejal:

»Zaupanje, ki ste mi ga izkazali, pomeni mnogo dela.

Prizadeval si bom čimprej uresničiti naloge, ki so nam jih zaupali občani in kot komunist bom vložil v to vse napore. Prepričan sem, da bodo delovni ljudje občine še v večji meri kreatorji občinske politike in da bomo le tako dosegli, kar jasno piše v naših srednjeročnih načrtih pa tudi v resoluciji. Vsekakor bo naša temeljna naloga še naprej doseči čimboljše rezultate pri oblikovanju družbene preobrazbe, spopasti pa se bo treba še z nenehno prisotnim vprašanjem hitrejšega razvoja nerazvitih. Menim, da bi morali posvetiti večjo pozornost razvoju krajevnih skupnosti in odnosom v njih.

Zame je bistveno še eno spoznanje: veliko dela je že opravljeno, kar je zasluga mnogih predhodnikov in upam, da bom zaupanje lahko primerno poplačal. Gre marsikje le za utrditev že ustaljenih, čvrstih temeljev!

MILENKO STRASEK

NOVI UREDNIK NT RC MILAN SENIČAR DOBIL POLNO PODORO

Predsedstvo občinske konference SZDL v Celju je na zadnji seji pred počitnicami imenovalo za glavnega in odgovornega urednika Novega tednika in radia Celje Milana Seničarja, dosedanjega glavnega urednika radia. Po postopku evidentiranja v občinskih konferencah SZDL celjskega območja in po usklajevalnem postopku na seji sekretariata medobčinskega sveta SZDL je dobil Milan Seničar polno podporo za opravljanje te pomembne družbeno-politične naloge. Njegovo kandidaturu sta podprla tudi kolektiv in osnovna organizacija ZK v Novem tedniku — radiu Celje.

Milan Seničar bo novo dolžnost prevzel že v teh dneh. Slednji glavni urednik Novega tednika in radia Celje Bojan Volk namreč po lastni želji odhaja na novo delovno dolžnost.

—sb

POGLEJMO V SVET

PIŠE IVAN SENIČAR

S 1. JULIJEM 1977. LETA so začeli na Koroškem v Avstriji postavljati redke dvojezične napise. To je trmasto nadaljevanje lanske manjšinske zakonodaje, ki je sami koroški Slovenci ocenjujejo za grobo kršitev določil avstrijske državne pogodbe, posebno njenega 7. člena. Taka je tudi naša — jugoslovanska — ocena in tako gledajo na koroško vprašanje tudi tisti deli svetovne javnosti, ki problem poznajo. Pri tem pa se vprašujemo predvsem naslednje: v zadnjih 22 letih, od kar velja državna pogodba, se je v svetu marsikaj spremenilo. Minil je najhujši piš hladne vojne, razvile so se številne države in priznanja so dosegle številne narodnostne skupine v svetu, prišlo je celo do plodnega sodelovanja med razdeljenimi državami, kot sta na primer Zvezna republika Nemčija in Demokratična republika Nemčija, nastali so pogoji za konferenco o evropski varnosti in sodelovanju v Helsinkih in za njeno nadaljevanje zdaj v Beogradu — samo v Avstriji, izgleda, se ni ničesar spremenilo! Avstrija zatrjuje, da uresničuje helsinške in druge mednarodne dogovore, toda v resnici grobo krši osnovni mednarodni akt o svoji samostojni državnosti. Avstrijska vlada ne dela tisto, kar je dolžna storiti po državni pogodbi, ampak tisto, kar se dogovore tri vladajoče stranke — s tem seveda, da kar tekmujejo, katera bo bolj popuščala velikonemškemu nacionalističnim pritiskom in za sodobno Evropo in svet skrajno sumljivim organizacijam, kot je na primer Heimatsdienst. Avstrija se kuha v svoji postani in zelo motni juhi. S tako svojo politiko dejansko omogoča oživiljanje fašizma — saj dovoljuje fašistične proslave, hkrati pa onemogoča svoboden razvoj tistih delov svoje države, ki so bili na čelu protifašistične boja. Taka politika je za zdaj problem samim demokratičnim silam v Avstriji, postaja problem v medsebojnih odnosih med Avstrijo in Jugoslavijo. Ali bo jutri postala problem za ta del našega kontinenta?

— Germanizacija dela našega naroda v današnji Avstriji poteka že stoletja. Po pravici ocenjujemo, da se svet zadnje stoletje demokratizira. Toda 1880. leta je bilo na področju mešanega jela Koroške še kar 65 odstotkov prebivalcev slovenskega: 81.673 Slovencev in 41.869 Nemcev. Leta 1900 pa je število Slovencev že 74.720, leta 1910 65.661, leta 1951 42.000, leta 1961 28.000 in 1971. leta pa 21.000. Lanskoletni prisilni jezikovni popis pa je imel namen, da ugotovi, kakšni so rezultati take germanizacije in zatiranja v Avstriji. Kot vemo, popis ni uspel, večkrat so objavili rezultate, jih tolmačili na različne načine, vendar jim ni uspelo dokazati, kar so želeli — in to je, da Slovencev ni! Vendarle pa so na tej osnovi pristopili k nadaljnjemu zmanjševanju pravic slovenskih manjšin. Področje slovenskega jezika se je zmanjšalo na eno tretjino, področje, kjer naj bi bili dvojezični napisi, pa na eno šestino, to je od nekdanjih 61 občin na 10 občin. In v teh desetih občinah bodo zdaj postavili dvojezične table, da bi pokazali svetu, kako »vzorno« izpolnjujejo državno pogodbo. Heimatsdienst in podobne organizacije pa pri tem že godrnjajo. Uboga Avstrija!

ŠENTJUR

BOJ ZA NOVO!

ZK O VZGOJI, IZOBRAŽEVANJU

Reforma vsebine vzgojno izobraževalnih programov in organizacija pouka kot interesno zunajšolsko samoupravno delovanje mladine in učiteljev, sta nepogrešljiva v procesu vsebinske preobnove vzgoje in izobraževanja.

O tem in o doseženih rezultatih preobrazbe vzgoje in izobraževanja v občini ter o nadaljnjem delu, je tekla beseda komunistov in prosvetnih delavcev na minuli konferenci ZK Šentjur.

V skladu s stališči in sklepi Predsedstva OK ZKS je treba proučiti vse vidike in možnosti za reorganizacijo in tudi povezovanje šol v občini. Prizadevanje morajo biti naravnana tako, da bo z novo organizacijsko obliko zagotovljena tudi boljša kvaliteta izobraževalnega pedagoškega procesa.

Izobrazbene strukture zaposlenih še vedno ne ustreza vsem zahtevam posodobljavanja procesa in uvajanja nove tehnologije. Prav zato je treba bolj kot doslej aktiv-

no delovati na področju izobraževanja ob delu in za delo.

Eden od sklepov seje je bil tudi ta, da gre čimprej proučiti vidike in možnosti nadaljnjega razvoja na Kmetijsko-gospodinjstvi šoli v Šentjuru. Le-ta naj bi iz nižje prerasla v srednjo šolo. Veliko pozornosti je bilo namenjeno razvoju celodnevne šole, ki predstavlja dvig družbenega standarda. Komunisti so podprli razvoj celodnevne šole in jo opredelili kot »prednji odred« v reformi šolstva. Zatika se seveda pri manjku sredstev in učiteljskem kadru, kakor tudi pri neustreznih prostorih šol.

Komuniste in prosvetne delavce Šentjurske občine čaka pri nadaljnjem delu še vrsta nalog, ki jih želijo uspešno in čimprej rešiti. Pri tem pa se morajo seveda zavedati, da predstavlja angažirano delo na tem področju boj za nove in boljše pogoje dela.

MATEJA PODJED

FRANC JEŽOVNIK

Franci Ježovnik iz Griž je eden izmed tistih ljudi, ki počitka sploh ne poznajo, kljub temu pa brez dela in številnih obveznosti ne bi lahko živeli. Verjamem mu, ko mi je ne-

koč dejal, da je zanj počitek in razvedrilo samo delo. Grižani in drugi številni občani žalske občine, ki ga poznajo, se bodo s tem prav gotovo strinjali. Zaposlen je na Službi družbenega knjigovodstva v Zalcu, opravlja pa še celo vrsto drugih funkcij, ki jih bo težko naštet.

Pri občinskem svetu Zveze sindikatov v Zalcu je na primer podpredsednik, pri zabukovskih planincih je že dolga leta tajnik in eden izmed tistih, ki skrbe in imajo največ zaslug, da sodi to društvo med najboljše na našem območju. Poleg tega ima še celo vrsto drugih zadolžitve in premalo bi bilo prostora, da bi vse naštet. V večini primerov sicer velja, da preveč zadolžitve naenkrat ni dobro, ker se človek ne more dovolj posvetiti določenim problemom. Za Francija Ježovnika nikdar ne bi mogli trditi kaj takega. Že zato, ker je po naravi

izredno natančen človek in površnosti ne prenese.

Mnogo je takih, ki Francija poznajo po prispevkih v številnih časopisih in med njimi tudi v našem Novem tedniku. Nikdar ni pisal zaradi honorarjev. Ti zanj niso pomembni. Vse to počenja z enim samim ciljem. Obveščati želi javnost o tem, kaj se dogaja v zabukovsko-griškem koncu ter dokazati, da so tudi v obrobni predelih ljudje aktivni, dojemljivi za številne akcije... Morda bolj kot kje v centrih. Ne nazadnje pa mu tako velja tudi dolžnost do naše družbe, do našega človeka. Kajti informiranost občanov je danes izredno važnega pomena.

Prejle smo zapisali, da je tudi izredno aktivni planinec. Menda se ni bilo planinske akcije ali pa kakšnega tekmovanja, na katerem ne bi srečali Francija. Precej žuljev je že dobil, ko so zabukov-

OBRAZI

Ski planinci preurejali in gradili planinski dom na Homu. Nikdar mu ni bilo žal časa, ko je bilo treba poprijeti za delo. Zaradi svoje izredne skromnosti, neposrednosti in simpatičnosti, najbolj pa zaradi občutka do pravice in pravičnega odnosa do dela je med krajani Griž, z eno besedo povedano, priljubljen in spoštovan. Tudi zato, ker si vedno in povsod prizadeva za krajevno skupnost in ker navezovanje ni človek, ki bi se z vsako stvarjo strinjal in vedno le pritrdjeval. Svoja mnenja zna vedno argumentirano zagovarjati in prav zaradi tega je imela griška krajevna skupnost že precej koristi in jo bo še kako treba upoštevati pri razvoju žalske občine do leta 1980.

JANEZ VEDENIK

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

DAN BORCA NA BRUNKU

MLADINA Z BORCI

BRUNK NAJ BI BIL VSAKOLETNO SHAJALIŠČE

Kot povsod v Sloveniji so praznovali tudi v Radečah. Ob spremeljavi koračnice, ki jo je zaigrala radeška godba, so na trg prikorakali pohodniki in nosilci vencev. Vsem navzočim je govoril predsednik krajevne skupnosti Tone Zupančič. Kulturni program so pripravili pevci in člani dramskega krožka z recitacijami. Ob zvokih radeške godbe so pohodniki — radeški mladinci in mladine nadaljevali pot na Brunk. V večernih urah so le-ti na travniku ob cerkvi na Brunku zažgali kres. Njegovi močurni plameni so hoteli kvišku in obudili spomin na 20. december 1944, ko je

rdeči petelin veliko bolj grozotno sikal proti nebu. Vasica Brunk je dala velik krvni davek v času NOB. Ta zločin se je zgodil v obdobju, ko je svet že spoznaval, da je fašistična zver izgubila vojno.

Dopoldan naslednjega dne je bil na Brunku prazničen. Tovariši Rudi Brilej je v svojem govoru med drugim izrazil željo, da se uveljavi tradicionalno praznovanje dneva borca na Brunku, to pa pomeni, da bi proslave na Brunku postale shajališče borcev, mladine in vseh delovnih ljudi laške občine. Ker vasica meji tudi na sosednjo — sevnjsko občino,

daje možnost, da proslava dobi medobčinski značaj.

Ob tej priliki je bila Jožetu Ržku-Tomažu izročena listina častnega predsednika Zveze borcev.

Radeški moški pevski zbor in recitatorji dramskega krožka so z motivi iz NOB zaključili proslavo, posvečeno dnevu borca.

Velja tudi napisati, da organizatorji niso na nič pozabili. Za kosilo — partizanski golaž, popoldne pa jedi na žaru. Za prijetno vzdušje je poskrbel ansambel Jožeta Rusa.

KARMEN STRNAD

V MARIJAGRADCU

MITING POD KOZOLCEM

TAKO KOT V PRAVIH PARTIZANSKIH ČASIH

Osrednje srečanje bivših borcev, mladine in drugih občanov za dan borca je bilo v Marijagradcu pri Laškem. Kraj praznovanja je bil pod kozolcem, ki je že prve dni po vojni služil enakemu namenu, le da so tokrat mogli ta kmečki objekt bolj okinčati — pa tudi hajke se ni bilo več bati.

Marijagradčani, borci in drugi, so svoj kraj urejali ves teden in s tem ponovno pokazali, da se znajo združiti, če je treba, seveda so pa mimogrede pozabili na svoj »delegatski bojkot«.

In kako je bilo v soboto popoldne? Po partizansko. Na hitro sestavljen program, v katerem so sodelovali laški godbeniki, z vseh vetrov zbrani pevci pod taktirko Julija Goriča, recitatorji ter pogosti obiskovalci takih prireditvev Branko Defar, ki je povedal zgodbo o Ribenčanu Lipetu in njegovi hoji z mulo... Na prireditvi je govoril predsednik občinskega združenja ZB NOV Jože Kreže, pa ni bil predlog, kot se za partizanski miting tudi spodobi. Ko so odplesali člani šolskega folklornega krožka

venček slovenskih, je bil kulturni program pri kraju, nato pa se je v senci dreves, kozolca in bližnjih streh začelo partizansko rajanje, ki je trajalo, tako kot je »zašafala« predsednik krajevne organizacije Tone Knez — do zore.

Občanov je bilo veliko, nekajkrat več kot dopoldne na zboru v Laškem. Pa tudi delegacije iz pobratenih mest so za trenutek pripeljale na miting.

JURE KRAŠOVEC

KOZJANSKO 77

PRVI SO ŽE KONČALI

REZULTATI PRVE IZMENE SO ZELO UGODNI

Prva izmena zvezne mladinske delovne akcije Kozjansko 77 je 23. junija zaključila svoje delo. V Sentvidu pri Planini so tri tedne bivalne brigade: Maribor-Kraljevo, Peščenica in Katja Rupena. Delale so na modernizaciji ceste Slivnica-Grobelce. Brigadirji so odkrivali humus v globino 30 centimetrov ter opravili pričetna dela pri regulaciji potoka, torej sekali drevje in rušo. Medtem, ko sta brigadi Maribor-Kraljevo in Peščenica ves čas delali na tej trasi, je brigada Katja Rupena delala na tem delovišču samo sedem delovnih dni. Nato pa je opravljala realizacijo programa krajevne skupnosti Planina na dveh deloviščih: na cesti mladinskih delovnih brigad Gračnica-Ledinska in na cesti Planina-Praprotno, skupaj z odcepom v dolžini 5000 m. Posipavala je cesto, obnavljala brežine in obcestne järke in dokončala dva propusta. Zaradi poteka izmene se bo to delo nadaljevalo tudi v drugi izmeni.

V Bistrici ob Sotli pa sta na cesti Maršala TITA delali

brigada Veljko Vlahović in brigada borcev in prijateljev bitke na Sutjeski. Tudi tu so brigadirji opravljali zemeljska dela, kot so prevoz in premet humusa, profiliranje jarkov, planiranje preostale zemlje in odstranjevanje sekundarnih gradbenih elementov. V prvi izmeni so izvedli dva udarniška dneva, na katerih so vse brigade izpolnile pogoje za udarništvu.

Poleg svojega rednega dela so se brigadirji redno udeleževali v interesnih dejavnostih ter lokalnih delovnih akcijah in dosegli zelo visoke ocene.

Na splošno so se brigadirji v prvi izmeni zelo dobro odrezali, saj so postavljeno normo presegli kar za 113 %. Kako se je v delo vživela druga izmena, pa bo tudi kmalu vidno.

MOJCA BUČER

Sporočilo uredništva

Vsako drugo vest raje zapišemo kot to. In vendar ni mogoče mimo nje.

Lanskoletne jesenske podražitve papirja, povečanje poštne tarife, podražitev tiskarskih stroškov, ki smo jih sicer s polno razumevanja sprejeli, ne zmoremo več pokrivati le s povečano družbeno pomočjo in z lastnimi naporami za povečanim prihodkom. O tem smo se letos spomladi pogovarjali v vseh občinskih konferencah SZDL celjskega območja.

Med drugimi ukrepi nismo mogli mimo podražitve časnika na 4,00 din. Resda prihodek od povečane cene v pol leta ne bo prinesel več kot 298.000 din, toda četrtino povečanih stroškov bo le pokrila. Drugo četrtino nameravamo pokriti s povečanimi subvencijami občin, ostali dve pa z lastnimi naporami. Menimo, da smo si bremena pošteno in pravično porazdelili. Če vemo, da ena nakladna številka (na leto jih je 50-52) velja med 120-140.000 dinarji, bomo z višjo ceno poravnali strošek dveh in skorajda tretje pol nakladne številke. In če s te plati gledamo na podražitev, potem bralci Novega tednika te podražitve ne bodo sprejeli drugače kot vseh ostalih, rekli bi vsakodnevni: z veseljem zanesljivo ne, a vsaj z razumevanjem.

Na razumevanje pa računamo. Precej zato, ker smo sami dokazali razumevanje za vse podražitve, ki so zdaj vzrok naši podražitvi, malce pa tudi zato, ker menimo, da zvestobe časniku ne more skaliti podražitev, ki se ji žal, s prvo številko v drugem polletju, nismo mogli izogniti.

PREBOLD: PREDAVANJE ZA KOMUNISTE

V okviru programa idejno-političnega izobraževanja za člane organizacije Zveze Komunistov je Tone Krašovec, član republiškega sekretariata za narodno obrambo, predaval komunistom v krajevnih skupnostih Prebold o nalogah na področju ljudske obrambe, varnosti in družbeni samozaščiti.

DARKO NARAGLAV

D. J.

Laško: nagrajeni

Vsako leto občina Laško ob svojem občinskem prazniku podeljuje priznanja 2. julij. Tako je letos dobilo to priznanje pet delovnih organizacij in pet posameznikov:

OBNOVA RADEČE je dobila to priznanje zato, ker si je kljub pomanjkanju finančnih sredstev zgradila nov objekt in to s pomočjo svojih delavcev, ki so prostovoljno delali sobote in nedelje, s tem pa pokazali veliko enotnost delavcev v kolektivu.

To priznanje je dobil tudi kolektiv **Pivovarne Laško**, ki ima posluh za reševanje problemov, pomaga pri razvoju in seveda dosega lepe uspehe. Veliko zaslug ima tudi pri organizaciji že tradicionalne prireditve »Pivo in cvetje«.

Tudi **TIM Laško** si je prislužil to priznanje. Namesto usihajočega rudnika je zrastle v enega največjih podjetij laške občine, ki ima obsežen proizvodni program, ki ga tudi uspešno uresničuje.

Med dobitniki je tudi **Tovarna dokumentnega in kartnega papirja Radeče**, ki je s svojo proizvodnjo lahko zadovoljna. K temu ji je nedvomno pripomogel četrti papirni in moderni delovni stroji postavljeni leta 1976. Lep proizvodni program pa uresničuje tudi **TOZD Muflon**. Kolektiv pa ima drugače občutek za vse probleme, ki se porajajo izven delovnih prostorov.

Tudi **Zdravilišče Laško** je bilo deležno priznanja za svoja prizadevanja

na področju zdravstvenega turizma, zlasti pa za uspehe pri izgradnji novih zdraviliško-gostinskih zmožljivosti. Kolektiv je veliko dosegel tudi na področju samoupravljanja.

In kdo so posamezniki: **PETER HRATELJ** je član LD Rečica, pobudnik za ustanovitev strelišča na Smohorju. Med vojno je bil izseljen v Srbijo, zato ni čudno, da je imel velik vpliv pri pobratanju s Trestnikom.

ANICA MLADOVAN iz Radeč je dobila priznanje zaradi izredne prizadevnosti in organiziranosti v Tovarni otroške konfekcije Radeče.

DOMINIK TROŠT iz Radeč pa zaradi uspešnega ustvarjanja na elektrifikacijskem področju, saj na radeškem območju ni stanovanjske hiše brez toka.

Inženir **Jože Stanič**, direktor pivovarne Laško je priznanje dobil za uspešno vodenje zelo uspešnega kolektiva, za sodelovanje v javnem družbenem življenju, saj je zelo angažiran kot podpredsednik občinske skupščine, član vodstva občinske organizacije ZK in še druge.

Inženir **Avugst Pintar** ima veliko zaslug pri razvoju delovne organizacije **TIM Laško**, nadalje je ugleđen in prizadeven družbeni delavec, zlasti na področju zdravstva, kot predsednik hortikulturnega društva pa dolga leta skrbi za red, čistočo in lepšo podobo Laškega.

KARMEN STRNAD

MEDLOG

PONOSNI SO NANJE

Družbena priznanja za opravljeno delo

V minulih jubilejnih slovesnostih so družbenopolitične organizacije dajale posebna priznanja najbolj zaslužnim krajanom. Tako je bilo tudi v Medlogu, kjer je osnovna organizacija zveze komunistov na slavnostni seji izrekla posebno priznanje Alojzu Kremenšku, članu zveze komunistov od 1943. leta in dolgoletnemu zvestemu aktivistu v Medlogu.

Alojz Kremenšek se je 1942. leta na Kozjanskem vključil v delo Osvobodilne fronte. Potem je preстал pekel taborišča Dachau, po

osvoboditvi pa je bil dolga leta eden glavnih aktivistov v Medlogu. Bila so to težka leta socializacije v kmečkem kraju. Poleg tega je bil v gradnji zadržni dom z veliko dvorano in modernim odrom. Tu so se zbirali ljudje iz kraja in okolice na proslavah, kulturnih prireditvah itd. Tiste čase Alojz Kremenšek ni mogel nikoli vedeti, ali se bo njegov delovni dan končal pred polnočjo.

Ob skromnih dohodkih je s svojo skrbno ženo vzgojil tri otroke, ki so postali

ugledni družbeni delavci. Kljub letom je še vedno marljiv član družbenih organizacij.

Na isti slovesnosti so priznanja SZDL prejeli: inž. Janez Ogner, Jože Gregorčič, Ludvik Dermol, Jože Vovk in Ivan Dornik. Petnaštim članom pa so izrekli priznanje za prizadevno delo ob pripravah na referendum za drugi občinski samoprisevek.

Ta dan so tudi štiri mladinske sprejele v vrste zveze komunistov.

Mladinska organizacija je izdala prvo, zelo obetajočo in lepo opremljeno številko svojega glasila »Izvir«.

Prejšnji mesec pa so krajanji prisrčno čestitali Francu Korberju, ki je v ožjem krogu praznoval s svojo ženo zlato poroko.

Od prvih let po vojni daje Franc Korber javnemu delu v Medlogu svoj pečat. Kot strokovnjak, veliko let direktor Vrtnarske šole, je organiziral nešteto akcij, kjer tudi sam ni varčeval svojih prihodnih rok.

Njemu in sosedu Kremenšku želijo prebivalci Medloga še veliko zadovoljnih let.

Z. S.

CELJE: POMOČ LIBIJI

V okviru Zavoda za mednarodno prosvetno in kulturno sodelovanje z neuvrščenimi državami, med katerimi je deležna naše pomoči tudi Libija (konvencija o pomoči je bila podpisana 1971. leta) je v preteklem tednu odšla v Libijo orat ledino zdravstvena ekipa 120 zdravstvenih delavcev. Sestavljajo jo zdravniki in medicinske sestre iz Slovenije (75 odstotkov) in zdravniki iz Hrvaške (25 odstotkov), vodja celotne misije zdravja pa je celjski zdravnik dr. Milan Aleksić.

V »celjski« ekipi, ki je odšla v Libijo sta še dve zdravnici, dr. Ilinka Višnjički in dr. Benčičeva-Torbica ter tri medicinske sestre. Tam jih, v mestu Misurati, že čaka na novo opremljena poliklinika, kjer bo jugoslovanska ekipa delala dve leti. Opravljala bo pionirsko delo na področju osnovnega zdravstvenega varstva, ki v Libiji še ni razvito.

LASKO: NOVI OBETI ZA VOLNO

Minulo soboto je bila v Laškem seja občinske skupščine. Na seji so najprej obravnavali poročila sodišča združenega dela, poročila družbenega pravobranilca, nato pa še vrsto poročil o delu pregona in kaznovanja, poročila javnega pravobranilstva, postaje milice in sodnika za prekrške. Poročila zaradi tega, ni bistvenih odstopanj od razmer v minulosti, niso zbudila razprave.

Na seji so razpravljali o predlogu proračuna za letošnje leto. Delegati so na mizo dobili popravke postavk v materialih, ki so jih dobili domov, skratka novo proračunsko finančno konstrukcijo. Po razpravi, ki predloga ni spremenila, je bil proračun sprejet.

Na koncu se je predsednik IS skupščine Srečo Brilej informiral delegate o stanju v tovarni »Volna«. Sporočil je, da bo v nadaljevanju sledila seja Izvršnega sveta, ki bo posvečena prav temu vprašanju. Najnovejša inšpekcija sanacije »Volne« je, da bi le-ta integrirala v ljubljansko Dekorativno tovarno, in sicer, da bi bila v Laškem predilnica, ki bi zaposlovala okoli 220 delavk in delavcev. Če bo s pomočjo ustreznih organov, predvsem pa banke dosežen dogovor o vlaganjih tako v obrat v Laškem kot v Ljubljani, to pa bi terjalo precej deviznih sredstev, je kolektiv Dekorativne pripravljen prevzeti na svoje breme tudi dolg, oziroma izgubo laške Volne.

Tako, nova rešitev je nakazana, njena uresničitev pa bi bila največje darilo občanom in občini ob prazniku. To brez dvoma.

ZELENA LUČ ZA SANACIJE

VOLNA, SGP, EMO

MOŽNOSTI SO, ČEPRAV SKROMNE

Sanacije delovnih organizacij, ki so minulo poslovno leto zaključile z nekrito izgubo, so še vedno predmet številnih razprav. Prav v zadnjih dneh je bilo največ govorov o sanacijah v Volni Laško, Splošnem gradbenem podjetju Rogaška Slatina in tozdu kontejner v EMO. Te tri delovne organizacije oziroma tozdi namreč svojih sanacijskih programov še nimajo potrjenih, verificiranih in odobrenih sanacijskih kreditov in je s tem tudi njihov obstoj še vedno na kocki. Tembolj zato, ker je na mnogih od razprav kljub določenemu optimizmu le prevladalo mnenje, da bi programi lahko bili (še tudi glede na čas, ki je bil na voljo) mnogo bolj in konkretno pripravljeni. Prav te pomankljivosti in še vedno številna nerazrešena vprašanja so bili vzrok, da je tudi sklad skupnih rezerv SR Slovenije, ki je na zadnji seji razpravljala o sanacijah, odložil rešitev vprašanj vseh treh delovnih organizacij s celjskega območja.

Več zaupanja je tem delovnim organizacijam izkazal izvršni odbor celjske podružnice ljubljanske banke, ki je na svoji zadnji seji dal pogojno soglasje za sanacije v Volni in tozdu Emokontejner.

Za Volno so pripravili odobriti sanacijski kredit v višini polovice nekrte izgube in nekatere druge kredite oziroma odložitve obvez-

POVEZOVANJE V SLOVENSKE KONJICAH

S SKUPNIM INTERESOM

KONUS, KOSTROJ IN SKALA POD ISTO STREHO

V mesecu septembru se bodo delovni ljudje Konusa, Kostroja in obrtnega podjetja Skala iz Slovenskih Konjic z referendumom odločili o združitvi v enovito organizacijo združenega dela. O združitvi vseh treh podjetij, posebej še Konusa in Kostroja, so Konjčani v zadnjih letih veliko razpravljali in izpostavljali interese, skupne vsem trem delovnim kolektivom. Sedaj, ko je integracija tik pred durni, ni več dileme o tem, kateri so ti interesi. Jasno je namreč, da bo združitev prinesla precejšnjo razširitev in dopolnitev proizvodnje, pospešila izvoz s skupnim nastopom na tujih tržiščih, zmanjšala stroške skupnih služb in glede na predvidene rezultate tudi povečala socialno varnost zaposlenih.

V skladu z dogovorom bo enovita organizacija združenega dela nosila naziv Konus, oba priključena podjet-

ja pa se bosta organizirala kot temeljne organizacije združenega dela. Tako se bo dosedanja delovna organizacija Kostroj organizirala v okviru Konusa v dve temeljni organizaciji in sicer v tozdu strojogradnje in tozdu plastike. Prvi toz bo še naprej izdeloval usnjarsko stroje, postopoma pa bodo v njegov proizvodni program vključevali še nekatere nove proizvode. V okviru drugega tozda plastike bo v skladu z razvojnim načrti zrastle nova tovarna, ki bo proizvajala stavbno pohištvo in podobno kot strojogradnja postopno uvajala nekatere nove izdelke. Skala se bo kot temeljna organizacija usmerila predvsem v proizvodnjo stavbnega pohištva in usnjarskih sodov, pa tudi lesnih modelov za livarne in izdelovanje embalaže za celotno organizacijo. Na nivoju enovite organizacije bo nastala še popolnoma nova orga-

nizacijska oblika — inženiring, ki bo v prvem obdobju po združitvi delala predvsem za usnjarske inženirir-gu bo Konus prispeval svojo tehnologijo, firma Stahl — dolgoletni Konusov partner — bo prispevala del tehnologije in pomožna sredstva, Kostroj pa bo zagotovil ob sodelovanju tujih firm izdelavo potrebne opreme.

Svet za dolgoročni razvoj občine Slovenske Konjice, ki je podrobno obravnaval načrte in cilje združitve vseh treh konjiških tovarn, je ob tem ugotavljal, da pomeni proces povezovanja med Konusom, Kostrojem in Skalo konkretno uresničevanje zastavljenih nalog, zapisanih v dolgoročnem programu razvoja občine. Še pred kratkim nejasne in zabrisane oblike načrtovanih integracij so tako postale stvarnost in izraz hotenj vseh delovnih ljudi v treh konjiških tovarnah.

NOVATORSTVO PRI MLADIH

ZAENKRAT V POVOJIH

V NAČRTU AKCIJA »MLADI ZA NAPREDEK CELJA«

Izvršni odbor raziskovalne skupnosti Celje je na svoji zadnji seji predlagal, da bi se vsakoletna celjska akcija Inovator razširila v večji meri tudi na mladino. Sestavni del te akcije naj bi namreč postala tudi akcija »Mladi za napredek Celja«.

Do tega predloga je pripeljal dejstvo, da je inventivna dejavnost med mladino še v povojih, šibko zasnova-

na, nespodbujena in neorganizirana. Medtem ko društva ljudske tehnike še beležijo določene dosežke pri razvoju inventivne dejavnosti in razvoju tehniške kulture, pa je prispevek šol v rednem izobraževalnem procesu in izvenšolskih dejavnosti vse preiskromen. Prav tu bi bilo treba z organizirano družbeno akcijo doseči premike, so menili člani izvršilnega odbora. Izobraževalno delo bi moralo biti usmerjeno k doseganju teh ciljev, bolj bo potrebno strokovno opredeliti možnosti za znanstveno tehnično in inventivno delo mladih, mladino opremiti z ustrežno literaturo, spodbujati inovacijske predloge in podobno. Za to so možnosti tako v okviru tehničnega pouka srednjih šol, kot tudi v izvenšolskih dejavnostih, delovanju društev ZOTK, študiju in raziskavah na visokih in višjih šolah.

Pomemben prispevek v teh prizadevanjih naj bi dala bodoča akcija »Mladi za na-

predek Celja«, v kateri bodo po predlogu lahko sodelovali s svojimi inovacijskimi predlogi dijaki srednjih šol, mladina organizirana v šolski in izvenšolski dejavnosti ter študentje višjih in visokih šol v Jugoslaviji, če bodo njihovi predlogi vezani na organizacije združenega dela v Celju ali na problematiki celjskega območja. Za inovacije bi po tem predlogu šteli tehnične in druge izboljšave, referate, seminar-ske naloge ter diplomske in raziskovalne dela. V akciji pa bi po predlogu podelili 15 nagrad: 5 nagrad po 4000 dinarjev in 10 nagrad po 2000 dinarjev.

O predlogu za to akcijo bodo v prihodnjih dneh razpravljali še na številnih organizacijah in šolah, do septembra pa naj bi bil pripravljen tudi pravilnik o nagradah.

Vsekakor gre za koristno pobudo celjske raziskovalne skupnosti.

BRANKO STAMEJČIČ

EMO KONTEJNER

»RADIUS« BOLJE?

KONTEJNERJI LE DOPOLNILO

Po vsem sodeč se obeta še pričetek reševanja problemov v tozdu Emokontejner, ki je še zadnji toz v občini Celje s še nekrito izgubo iz lanskega leta in s še nepotrjenim sanacijskim programom. Rešitve obeta sklep izvršilnega odbora celjske podružnice ljubljanske banke, ki je pripravljena do-deliti tozdu sanacijski kredit v višini polovice nekrte izgube, če bo tozdu Emokontejner zagotovil manjkajočo polovico sanacijskega kredita (iz sredstev skupnih rezerv SRS) in pozitivna mnenja slovenske gospodarske zbornice ter izvršnega sveta celjske občinske skupščine.

Sanacijo tozda Emokontejner utemeljuje delovna organizacija EMO, kot sanator, na osnovi novega proizvodnega programa »Radius«, ki naj bi v največji meri nadomestil proizvodnjo kontejnerjev, ti pa bi ostali le dopolnilni program tozda. Izvršni odbor podružnice ljubljanske banke je program ugodno ocenil, manj ugodne pa so vsaj zaenkrat ocene v republikli, kjer sodijo, da je sanacijski program sicer perspektiven, a premalo ambiciozno zasnovan. Odgovor na vprašanje, ali bo program »Radius« lahko postal rešitev za tozdu Emokontejner bo dala naslednja seja sklada skupnih rezerv SR Slovenije sredi tega meseca. Kot je znano so bile nenehne težave pri proizvodnji kontejnerjev v EMO plod različnih vzrokov. Tako nesoglasij s tujo družbo, po katere licenci so pričeli s proizvodnjo, kot tudi slabe organiziranosti proizvodnje, neizkušeno-sti v tej vrsti poslov, sorazmerno nizkih cen, slabosti pri trženju in podobno. Vse od leta 1972, ko je proizvodnja stekla, je bil tozdu v izgubah. Čeprav se je izguba v lanskem letu znižala, je ostala še vedno izredno visoka in dosega nad 26 in pol milijonov dinarjev.

Probleme so že pred leti skušali reševati z dopolnilno proizvodnjo kotlov, silosov, različnimi uslugami in s pocinkovanjem. Vendar ti dopolnilni programi niso dali dovolj kakovostnih rezultatov. Sedaj iščejo rešitev v programu »Radius«, pri katerem gre za program nizkih gradenj. Gre za proizvodde iz valovite pločevine, ki

so izredno uporabni v različnih nizkih gradnjah od propustov, mostovnih obo-kov, kanalizacije in kolektorjev, pri gradnji cestnih objektov in podobno. Sistem gradnje z »Radius« izdelki omogoča cenejšo in hitrejšo gradnjo takšnih objektov. Najpomembnejše pa se zdi dejstvo, da za osvojitve tega programa v EMO ne bi bile potrebne velike naložbe, da je zanj uporabna domala vsa obstoječa tehnologija v tozdu Emokontejner in predvsem to, da v Jugoslaviji še ni proizvajalca, ki bi izdeloval takšne ali podobne elemente nizkih gradenj. Medtem ko za letos v sanacijskem načrtu predvidevajo skromno proizvodnjo 100 ton takšnih »radius« izdelkov, naj bi že prihodnje leto dosegli proizvodnjo 500 ton in leto zatem proizvodnjo 1000 ton.

Z osvojitvijo tega programa bi se proizvodni program torej razširil in bi v tozdu proizvajali poleg kontejnerjev, kotlov, silosov in kesonov za smeti še radius izdelke, ob tem pa vršili še usluge. Vse to bi tozdu omogočilo, da bi že letos ustvaril za več kot 117 milijonov dinarjev vrednosti v proizvodnji, kaže pa, da tudi prodaja ne bi bila problem. Pogodbe za prodajo 2.400 kontejnerjev, kolikor naj bi jih izdelali letos, so že sklenjene. Kotli, ki so nedvomno perspektiven program, naj bi v tozdu »gostovali« le še do 1978, zatem pa bi proizvodnjo prenesli v nov, samostojen obrat. Nekoliko slabše je s proizvodnjo silosov, ki naj bi jo že prihodnje leto opustili.

Izračunani finančni učinki kažejo, da bi tozdu v primeru odobritve potrebnih sanacijskih kreditov letos sicer še posloval z manjšo izgubo, ki pa ne bi dosegla niti 4 milijone dinarjev. Ze v naslednjem letu pa je zajamčena uspešnost in domala 5 milijonov dinarjev ostanka dohodka in 21 milijonov dinarjev akumulacije.

Nedvomno drži, da je program nizkih gradenj »radius« perspektiven. Seveda pa je precej odvisno od tega, kako bo EMO uspel proizvodnjo plasirati. Ostaja namreč naloga, da EMO dokaže večjo praktičnost in cenenost tovrstne proizvodnje.

Glede na uspehe, ki jih delovna organizacija beleži letos (tozdu posode, ki je bil lani v največjih izgubah, je trenutno najbolj uspešen tako v proizvodnji kot prodaji), je verjetno treba EMO zaupati. O tem nedvomno priča tudi mnenje izvršilnega odbora celjske podružnice ljubljanske banke, ki je na zadnji seji kolektivu izrekel priznanje za dosežke v dosednji sanaciji. Verjetno pa drži tudi večkrat izrečena pripomba, da je EMO sposoben doseči še znatno več, da je obremenjen z dediščino preteklosti, ki zavira ambicioznost in prodornost dobro izbranih proizvodnih programov.

Odgovor na vprašanje, kako bo s sanacijo tozda emokontejner bo pade v prihodnjih dneh. Tako v EMO, kot tudi v celotni celjski občini pričakujemo ugoden razplet.

BRANKO STAMEJČIČ

NIVO

SIMPOZIJ O VODI

Vodnogospodarska organizacija NIVO in Zveza društev inženirjev in tehnikov iz Celja sta ob zaključku večletnih raziskav v Spodnji Savinjski dolini pripravila simpozij o vodni bilanci tega dela našega območja. Ob vzorni organizaciji in plodni razpravi je tako zaključeno osemletno raziskovalno delo, ki je dalo mnogo prepotrebni podatkov o vodnih virih in zalogah v Spodnji Savinjski dolini. Na simpoziju so večkrat poudarili, da so bile raziskave tokrat prvič celovite. Vključevale so tako klimatološka opazovanja, kot tudi hidrološke in hidrogeološke raziskave. Skupne ugotovitve pa so dale dovolj zanimivo podobo in jih bo tudi pri reševanju težav z oskrbo mest s pitno vodo mogoče koristno uporabiti.

Predvsem hidrološke raziskave vzbujajo optimizem. Tako opazovanja iz let 1958 do 1971 kot opazovanja v letih 1972 in 1973 so dala vspešne rezultate. V povprečju pade letno na območju Spodnje Savinjske doline 1200 mm padavin, z drugimi besedami, v enem letu je na območju od Letuša do Celja v povprečju padlo milijar-

do 723 milijonov kubičnih metrov vode. V letih, ko so se vršile meritve in opazovanja, so tako opazili pozitivno spremembo vodnih zalog. Ugotovili so tudi, da se ob celem vodotoku Savinje v podtalnico infiltrira okoli 450 sekundnih litrov vode, vendar so ugotovili tudi, da se med Zalcem in Medlogom podtalnica vrača v Savinjo in sicer teče vanjo okoli 400 litrov vode na sekundo. S pravnimi hidrološkimi ukrepi bi bilo mogoče to vodo zajeti in tako bilanco izboljšati vsaj za 400 litrov vode na sekundo.

Še bolj vzpodbudne so bile hidrogeološke raziskave, med katerimi so ugotovili, da je precej zalog vode na levem bregu Savinje, nekaj pa tudi na desnem. Skupno bi bilo mogoče iz teh zalog, če bi jih zajeli, pridobiti do 900 sekundnih litrov vode. Prav tako so odkrili še vrsto nezajetih in dovolj bogatih vodnih virov, ki bi jih bilo mogoče uporabljati.

Vodna bilanca Spodnje Savinjske doline torej je ni tako porazna, kot smo se bali in upamo lahko, da bo v novoodkritih mogočih zajetjih le dovolj vode za željo Celje.

B. S.

na vašo knjižno tudi PRESEKNOVE polico knjige DRUŽBE

V ŽALSKI OBČINI

O GOSTINSKIH OBRATIH

GRE PREDVSEM ZA BOLJŠE GOSTINSKE STORITVE

Po številu gostinskih obratov sodi žalska občina kar na tretje mesto v Sloveniji. V večini primerov gre za gostinske obrate, kjer prevladuje ponudba alkoholnih pijač, obseg in kvaliteta gostinskih storitev a hrano, skrb za dobro počutje in razvedrilo pa zaostaja za slovenskim povprečjem. V Žalci so se prav zaradi tega odločili za ocenjevanje gostinskih obratov. Več o tem nam je povedal analitik za cene pri žalski občinski skupščini Miran Vovk.

»Z ocenitvijo obratov bo možno diferencirati cene. Tako bomo stimulirali organizacije združenja dela in zasebne gostince, da bodo namenili več pozornosti kvaliteti svojih storitev, ter z odpravljanjem napak in pomanjkljivosti povečali oceno posameznih obratov. To ocenjevanje bo brez dvoma vplivalo tudi na odločitve gostov pri izbiri gostinskih lokalov. Kvaliteto gostinskih obratov bodo ocenjevali strokovni organi TOZD gostinstvo in zasebni gostinci sami. Ocenjevanje bo usklajevala posebna komisija, ki jo imenuje Izvršni svet. Ob ugotovitvi pravilne ocene bo dala komisija gostinskemu obratu potrdilo o oznaki kvalitete in ga bo uvrstila v posamezni razred. Na osnovi te razvrstitve pa bo organ za cene

pri občinski skupščini evidencialno višino cen gostinskih storitev. Komisija bo izvajala nadzor nad ocenjevanjem in po potrebi tudi večkrat letno ter bo pri vsaki spremembi kvalitete ustrezno zvišala ali znižala oceno določenega objekta. Gostinske obrate bomo razvrstili v tri razrede, možno pa bo osvojiti tudi največ 145 točk. V tretjem razredu bodo tako imenovana pogojno zadovoljiva gostišča, ki bodo dosegla do 70 točk, urejena gostišča bodo nosila ime tista iz druge skupine, ki bodo osvojila od 70 do 100 točk, v prvem razredu pa bodo tako imenovana primerno urejena gostišča, ki bodo zbrala od 100 do 145 točk. Razred gostinskega obrata bo moral biti razviden na ceniku v posameznih lokalih. Sicer pa velja omeniti tudi to, da bo komisija ocenjevala kakovost gostinskih lokalov enkrat letno, lahko pa tudi večkrat, če bo to predlagal gostinski obrat ali pa svet potrošnikov pri krajevni skupnosti.

— Na podlagi katerih meril boste izvedli to ocenjevanje?

»Ocenjevali bomo urejenost okolja. Tu mislim seveda na zunanji izgled stavbe, okolice, reklamne table ter skladnost gostišča z okoljem. Pozabiti ne bomo smeli na možnosti parkiranja, dovoz in izvoz na glavno cesto. Omeniti velja seveda tudi opremljenost in urejenost gostišča, kjer mislimo tudi na vzdrževanje in čistočo prostora in opreme ter na skladnost opreme z gostiščem. Največ točk bo možno zbrati, ko bomo ocenjevali obseg in kvaliteto storitev. Tu bomo ocenjevali jedilni list in cenik pijač, način strežbe in odnos do gosta, ponudene standardne jedi, specialitete

ter narodne jedi, ponudeni izbor jedi v vsem obratovnem času, oziroma le ob določenih urah. Seveda ne gre pozabiti na ponudeni izbor domačih in uvoženih alkoholnih in brezalkoholnih pijač ter na strokovnost zaposlenih. Ob koncu moram omeniti še to, da bomo ocenili tudi skrb za počutje in razvedrilo gostov. Med drugim mislimo tudi na naprave za razvedrilo gostov, vrt, teraso ter možnost organiziranja prireditev in posvetovanj. V pritrju, da bi kje zasledili prekršek v zvezi s kršitvijo cen, nečistočo, gospodarske prestopke in podobno, pa bomo celotnemu zbiru, tudi oddajali določeno število točk.

JANEZ VEDENIK

MINI ANKETA

GAUDEAMUS IGITUR!

ODPRTE SO POTI V ŽIVLJENJE — KAKO NAPREJ?

Junij je bil za vse četrti šolce na celjskih srednjih šolah zelo delaven; treba se je bilo namreč pripraviti na maturo. Večina maturantov je svoj zrelostni izpit opravila, nekaj pa je bilo takih, ki dela niso vzeli dovolj resno in bodo maturo opravljali jeseni. Na ekonomskem šolskem centru je tako letos šolanje končala že četrta generacija bodočih turističnih delavcev, dijakov turističnega oddelka. Na vprašanje kam po maturi, so trije izmed njih odgovorili takole:

ROBERT KLEMENAK, Mozirje:

Odločil sem se, da bom študij nadaljeval na VEKS v

Celju. Prvo leto bom študiral splošno smer, nato pa bom šolanje nadaljeval v Mariboru in se preusmeril v turizem. Ugaja mi, da se bom lahko še naprej šolal v Celju. Imam namreč brata, ki študira v Ljubljani. Verjetno bi tudi težko dobil štipendijo, poleg tega pa me veseli delo v turizmu.

MITJA OCVIRK, Store:

Po maturi bom nadaljeval šolanje na visoki šoli za telesno kulturo v Ljubljani. Za ta študij sem se odločil zato, ker se aktivno ukvarjam s športom, in sem tudi član AD Klavdivar. Prvi dve leti bom študiral splošno, nato pa bom specializiral atletiko.

ZORAN KLADNIK, Sentjur: Šolanje bom nadaljeval na ekonomski fakulteti v Ljubljani, kjer bom študiral zunanjo trgovino, saj me to delo zelo veseli. Trenutno imam probleme s stanovanjem v Ljubljani, vendar pa upam, da bom do jeseni tudi ta problem rešil in tako uspešno nadaljeval šolanje na visoki šoli v Ljubljani.

Tako so se določili trije izmed tistih, ki so uspešno opravili svoj zrelostni izpit. Volje za nadaljnje delo imajo mnogo. In kot pravijo: volja je že pol poti do uspeha. Samo da je ne bi zmanjkalo.

MOJCA BUČER

AERO: VEC TURISTICNIH ZMOGLJIVOSTI

Kljub temu, da ima Aero svoj počitniški dom na Velem Lošnju, je povpraševanje za to obliko oddiha tolikšno, da je kolektiv letos nabavil še tri avto-kamp priklole za štiri oziroma pet oseb.

Vse tri priklole so postavili v avtokampu v Umagu Stella Maris. Cena za uporabo priklole je 90 din na dan. Tudi za priklole je velik interes, zato ni naključje, če so že zasedene za ves čas glavne sezone. Mnoge pa je seveda služba za standard s svojimi odgovori razočarala.

Poleg tega je povsem zaseden tudi dom na Velem Lošnju.

JANJA ZAVRSNIK

MOZIRJE: NOVA IMENOVANJA

Delegati vseh treh zborov občinske skupščine v Mozirju so na zadnji skupni seji 27. junija, med drugim v celoti potrdili predloge komisije za volitve in imenovanja. Tako so ob ustreznih razrešitvah imenovali Marjana Debeljaka za ravnatelja osnovne šole Luče, zatem prof. Majdo Uranik za direktorico Delavske univerze ter dipl. inž. gozdarstva Franca Tratnika za načelnika oddelka inšpekcijskih služb.

Vrh tega so na lastno željo razrešili dolžnosti Stanka Prodnika, doslej načelnika oddelka za občo upravo in družbene službe skupščine občine Mozirje.

MB

SENTJUR: MOKRI ZIVZAV

Pred dnevi so v Sentjurju odprli tamkajšnji bazen, ki v vročih dneh privablja številne Sentjurčane in okoličane. Razumljivo je, da je med njimi, zlasti dopoldne, največ otrok, ki tako preživljajo počitniški čas. Bazen upravlja Komunalno podjetje Sentjur. Resda ne moremo zapisati, da je kopališče idealno urejeno. Marsikaj še urejati. A kot so nam povedali kopalci, se ob vodi dobro počutijo, predvsem pa osvežijo in ohladijo. V zares lepem in vročem vremenu je bazen poln in se ob njem ali v njem hladi več kot 250 ljudi dnevno. Vstopnina ni previsoka in znaša od 4 do 6 dinarjev.

MATEJA PODJED

MOZIRJE: NI POTI NAZAJ

Po propadli integraciji Turista v Mozirju in celjskega Izletnika so v mozirski občini ubrali drugačno pot, da bi uresničili eno izmed nalog v srednjeročnem načrtu razvoja občine do 1980. leta, namreč, da bi dosegli večjo stopnjo povezave in enotnosti na gostinskem in turističnem področju.

Odločili so se namreč za integracijo Turista z gostinskim delom Zgornjesavinske kmetijske zadruge. Takoj so šli na delo. In tako so tik pred izdajo gradiva, ki naj ekonomsko utemelji takšno združitve in nakaže pota nadaljnjega razvoja. Zato računajo, da bodo lahko v naslednjih mesecih imeli javno razpravo o tej nameri in v jesenskem času že prišli do končne odločitve.

»Delamo zelo resno in zato lahko rečem, da poti nazaj ni,« je med drugim to aktivnost potrdil direktor Zgornjesavinske kmetijske zadruge, dipl. inž. Alojz Plaznik.

MB

PREBOLD: DOVOLJ MOZNOSTI

Delavci Tekstilne tovarne Prebold bodo imeli tudi letos več možnosti za letovanje. Najprej imajo na voljo lasten dom v Piranu, ki so ga letos temeljito obnovili in posodobili. Vrh tega bodo lahko letovali še v Njivljah na otoku Krku, v Banjolah na Rabu in v Umagu. V vseh teh krajih bodo imeli regres v višini 50 % penzijske cene.

V domu v Piranu plačajo člani kolektiva 70 din na dan. To je ob upoštevanju 50 % regresa. Precejšnji popusti so za otroke. V pred in posezoni pa je ta cena še za 20 % nižja. Po vsem tem bodo v tem času plačevali na dan le po 56 dinarjev.

Poleg tega je tu še akcija sindikalne organizacije, ki velja socialno šibkim ali bolnim članom kolektiva in njihovim otrokom. Gre za brezplačno letovanje na račun sindikata oziroma za 50 % plačilo že regresiranega letovanja,« je med drugim poudaril Jože Dobnik.

DRAGO NARAGLAV

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

KJE NAJ SE ZBIRA TURISTIČNA TAKSA?

V nekoliko neroden spor so se te dni spustili predstavniki krajevne skupnosti Rogaška Slatina, občinskega komunalnega podjetja, skupščine občine in Zdravilišča, ki pa ob tem stoji več ali manj ob strani. Prej bi sporu lahko rekli zapletena enostavnost, v celoti pa ga lahko okarakteriziramo kot goli formalizem s priokusom lokalizma.

Na zadnji seji zborov skupščine je nekdo med razpravalci menil, da bi morali turistično takso zbirati tako, da bi se stekala na račun občinskega komunalnega podjetja, ki naj bi ta denar po določenem ključu razdeljevala tistim, ki so do njega upravičeni. V šmarnskem primeru sta to le Zdravilišče Rogaška Slatina in Atomske toplice kot edini turistični delovni organizaciji v občini. Razumljivo je, da Atomske toplice zberejo precej manj turistične takse kot Zdravilišče in bi torej bile upravičene le do manjšega deleža. Krajevna skupnost Rogaška Slatina meni, da ne bi bilo prav, če bi se ta taksa zbirala na račun občinskega komunalnega podjetja, niti ne v ustreznih službah skupščine, pač pa pri njih, ki morajo skrbeti za večino uslug (urejevanje kraja, nekatere komunalne storitve itd.).

Spor je pravzaprav docela brezpomemben in zgolj formalnega značaja in diši nekoliko po lokalizmu. Jasno je, da Zdravilišče zbere največ sredstev iz turističnih taks, če pa upoštevamo solidarnostni princip prelivanja sredstev, bi bile Atomske toplice upravičene na nekoliko večji delež takse, kot bi jo dobile sicer za svoje namene. Zelo logično je, da se bo to razmerje nekoliko popravilo v korist Atomske toplice čez leta, takrat pa bo mogoče govoriti o vsaj približno enakem deležu obeh.

Zelo nepomembno je tudi, kje se denar zbira, pod kakšnim naslovom in kakšnega hotra si dobi. Popolnoma vseeno je ali je to obrtno komunalno podjetje Rogaška Slatina, Zdravilišče, občinska skupščina ali krajevna skupnost. Odločujoč je seveda primeren ključ razdeljevanja sredstev, ki naj ne zanemari solidarnostni princip. Takšne formalistične borbe prej škodujejo kot koristijo.

MILENKO STRASEK

ŠTIPENDIJE V KONJIŠKI OBČINI

PREMALO JE DENARJA

OD PREJ 298 ZDAJ LE ŠE 170 ŠTIPENDISTOV

Štipendiranje je bilo eno prvih področij, ki smo jih v naši republiki uredili z družbenim dogovorom že leta 1970. Izhodišče za štipendiranje pa pomeni kadrovska politika, saj so štipendije opredeljene kot del vlaganj v družbeno reprodukcijo in instrument kadrovske politike združenega dela.

V občini Slovenske Konjice do leta 1975 niso imeli problemov v zvezi s štipendiranjem zato, ker je skupna komisija dodeljevala štipendije le v okviru razpoložljivih finančnih sredstev zbranih v občini. S podpisom samoupravnega sporazuma o štipendiranju so se skupne komisije v republiki obvezale, da bodo solidarno prelivale združena sredstva v občinah, ki ne morejo same zagotoviti ustreznih pogojev štipendiranju. Tako so mladi dobili več možnosti za pridobitev štipendije iz združenih sredstev, obenem pa je porasla tudi negotovost pri

dotoku sredstev in pravočasnem izplačevanju štipendij. Da bi bil problem še večji, se stopnja 0,5 odstotka od bruto osebnih dohodkov, namenjenih štipendiranju, ni spremenila, pa čeprav se je število štipendistov več kot potrojilo. Vse to je povzročilo zlasti v lanskem letu precejšnje probleme, ki so skupni komisiji podpisnic samoupravnega sporazuma na ravni republike narekovale določene ukrepe (ukinitve štipendij do 500 dinarjev, dvojni cenzus, negativen uspeh, znižanje štipendij v času počitnic). Vsi ti ukrepi so stanje na področju štipendiranja dokaj normalizirali. Kljub temu pa v konjiški občini ugotavljajo, da se je število štipendistov od sredine leta 1975 pa do konca lanskega leta več kot potrojilo, znesek zbranih družbenih sredstev v občini pa je ostal nespremenjen. Od tod poatek, da lahko v Konjicah z lastnimi združenimi sred-

stvi štipendirajo le 57% od sedanjega števila štipendistov (od 298 le 170 štipendistov).

V letošnjem letu se bo ob enaki stopnji (0,5% od bruto OD) nateklo v konjiški občini za milijon in pol sredstev za štipendije. Če bi hoteli pokriti vse potrebe po štipendiranju pa bi potrebovali nekaj več kot tri milijone dinarjev, kar pomeni, da pričakujejo od solidarnostnega sklada v republiki manjkajoč milijon in pol dinarjev. Ob vsem tem je torej jasno, da bo morala skupna komisija podpisnic samoupravnega sporazuma o štipendiranju v občini in njen izvršni odbor dosledno upoštevati dogovorjene kriterije glede štipendiranja deficitarnih poklicev in materialnega stanja vsakega kandidata. Te kriterije pa bo seveda morala uskladiti tudi z merili kadrovske politike in potrebami združenega dela.

DAMJANA STAMEJCIC

CELJE

KDO RUŠI TEMELJE?

TUDI NIVO TALNE VODE NENEHNO UPADA

Vprašanje smo si zastavili v uredništvu. Tembolj, ker je tudi ljudski glas vedel marsikaj povedati. Seveda vse iz zanesljivih virov. Kot vedno ali velikokrat ob takšnih in podobnih primerih: slabo delo temelji na pesku in še kaj. To so bile povsem »preverjene« ugotovitve.

Toda, kaj in kje je resnica?

Iskali smo jo in našli. Zelo preprosta je, kot vedno. Nič ni zavita v temo, negotovost. Tudi slabe luči ne meče na nikogar. Zlasti ne na tistega, ki je most gradil ali načrtoval. Toda, zgodilo se je tisto, kar daje misliti. Pa ne samo zaradi tega mostu, sploh zaradi vode. Tiste, ki teče v strugi Savinje in one, ki se zbira kot talnica. Na tem področju se je namreč v zadnjih desetih, dvajsetih letih in več marsikaj spremenilo. V škodo človeka. V škodo talne vode, tiste, ki jo predvsem iščemo za pitje itd.

Vprašanje so odprla dela pri popravilu enega od dveh nosilnih stebrov mostu oziroma brvi za pešce čez Savinjo v mestnem parku v Celju. Na mostu, ki se začne pri spomeniku splavarja, ki v lepem loku veže Savinjsko nabrežje s parkom. Ugotovili so namreč, da se je steber, ki stoji blizu parku, pogreznil za okoli sedem do osem centimetrov. Var-

nost prehoda pešcev zaradi tega ni bila ogrožena. Pa vendar. Primer je bil dovolj velik za opozorilni signal. In tudi za popravo in s tem za iskanje vzroka tega pogreznja.

Verjeli ali ne — do pogreznja je prišlo zaradi regulacije Savinje. Po regulaciji celjskega ovinka Savinje — dela pa so bila končana 1961. leta — je voda v strugi stekla hitreje, močnejše. Zaradi tega voda tudi hitreje in močnejše odnaša s seboj kamene, prod. In tako je prišlo v tem obdobju do znižanja nivoja reke za okoli 80 centimetrov. Svoj vpliv na ta pojav imajo tudi jezovi, ki jih na Savinji ni več ali zelo malo pa še te, ki so ostali, ljudje slabo vzdržujejo. Jezovi, ki bi zadrževali prod in tako ohranjali nivo reke in prav tako talnice.

In tako je eden od nosilnih stebrov mostu čez Savinjo v parku »obvisel« v zraku. Ne povsem tako, kot smo napisali. Toda, vendar, njegov temelj ni bil več trden. Zato je prišlo do pogreznja.

Dela so bila nujna. Zaradi preprečitve večje škode. Okoli tega nosilnega stebra so skopali več kot dva metra globoko jamo, jo zalili z betonom in mu tako dali trdnjšo podlago.

Zadeva je rešena. Trenutno. Vprašanje je, kaj bo pri-

nesla prihodnost. Ali bodo takšne sanacije nujne še kje drugje? Zaradi nenehnega zniževanja nivoja reke oziroma zaradi poglobljanje struge.

Toda, primer ima še drugo plat. Kot nam je dejal tajnik občinske komunalne skupnosti, dipl. inž. Janez Kozmus, se to poglobljanje Savinje pozna tudi na nivoju talnice. Tudi ta nenehno pada. In tako prav zdaj ugotavljajo, da se okoli 400 litrov vode na sekundo odteka iz talnice v Savinjo, namesto da bi bilo obratno. O tem primeru in pojavu bo spregovorila tudi tako imenovana vodna bilanca za celjsko območje. Po vsej verjetnosti pa ne bo ostalo samo pri ugotovitvi, marveč bo treba tudi nekaj ukreniti. Kaj? Za odgovor na to vprašanje prosimo strokovnjake pri vodni skupnosti. Že danes, s tem zapisom! In že v naprej — hvala za odgovor in pojasnilo.

Dela pri sanaciji nosilnega stebra mostu čez Savinjo v celjskem mestnem parku gredo h koncu. Zanj bodo odšteli okoli 25 milijonov starih dinarjev. Ta strošek ni velik. Toda, kaj napraviti, da bi jih v prihodnje ne bilo in da bi pri vsem tem ohranjali, če že ne zviševali tudi nivoja talne vode?

M. BOŽIČ

Most za pešce čez Savinjo v celjskem mestnem parku se je v enem delu pogreznil za osem centimetrov...

SREČANJE Z BORCEM

Zvezna mladinska delovna akcija Kozjansko 77 je za bistriško mladino odkritje, od katere so veliko prejeli in se naučili. Borec Sutjeske, človek, ki se je srečal s tovarišem Titom in se pretolkel skozi vse večje borbe sovražnih ofenziv, Mišo Radošević, svojih spominov in spoznanj ne zapira vase. Pod drevjem na šolskem vrtu v Bistrici ob Sotli, ob spremljavi harmonike in otroškega petja obuja spomine na legendarne dni. Otroci mu hvaležno vračajo, brigadirju novega kova: mirno sede in poslušajo. Tako se kali novi rod.

MILENKO STRASEK

CELJE: MLADI DELAVCI RAZPRAVLJALI

Preteklo sredo je bila v Celju 1. seja Konferen- ce mladih delavcev, ki se je udeležilo 50 delav- cev iz različnih delovnih organizacij. Seji je prisostvoval tudi Ciril Sitar, predsednik Konferen- ce mladih delavcev pri RK ZSMS.

Konferenca je bila namenjena samoupravnim delovnim skupinam. Na ta način so želeli mlade delavce seznaniti z nalogami in odgovornostmi ter pravnim položajem samoupravnih delovnih skupin, z organizacijskim modelom, samoupravno delovno skupino in stabilizacijo in še nekaterimi drugimi temami.

Obrazložitev materiala je sledila zelo živahna razprava. Na seji so tako sklenili, da bodo vse KK v delovnih organizacijah na svojih konferencah obravnavale predloženi material. Treba bo poiskati način in obliko izobraževanja mladih vodij SDS v združenem delu, poleg tega pa bo potrebno pristopiti k pregledu uresničevanja dela SDS. Ker je bilo mnogo govora tudi o nagrajevanju po delu, bo naslednja problemska konferenca obravnavala to temo. Na konferenci so izvedli tudi volitve in sprejeli akcijski program. Tako so si mladi kot stalne naloge zadeli naslednje: uveljavljanje zakona o združenem delu, aktivnost mladih delavcev na vseh področjih, tako v krajevnih skupnostih, v združenem delu, na področju kulture in telesne kulture kot tudi pri sodelovanju z družbenopolitičnimi organizacijami, inovacijski dejavnosti, štipendijski politiki in še na nekaterih drugih področjih.

Vsekakor je oživitve samoupravnih delovnih skupin zelo pomembna za nadaljnjo krepitev resničnih samoupravnih odnosov, še posebno letos, ko govorimo o uveljavljanju zakona o združenem delu.

MOJCA BUCER

STEKLARNA ROGAŠKA

REKORDNO!

V JUNIJU 10 MILIJONOV IZVOZA

Zdela se je kot magična meja, okoli katere so se dolgo časa vrteli, se ji približevali, toda nikoli dosegli ali celo presegli. Ta meja je bila za kolektiv steklarne »Borisa Kidriča« v Rogaški Slatini 10 milijonov dinarjev vrednosti enomesečnega izvoza.

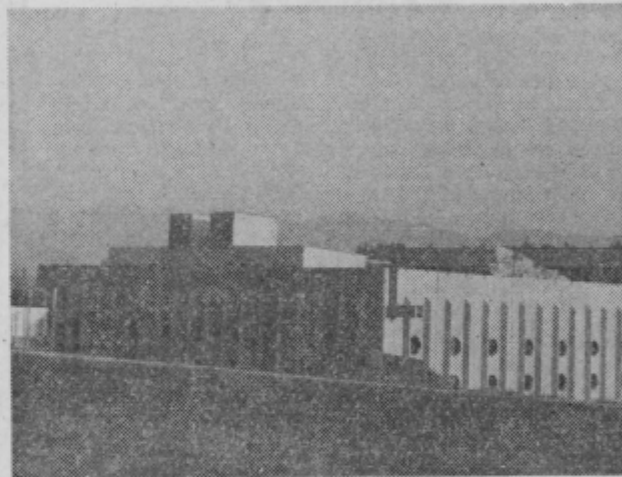
V juniju so to nalogo dosegli in tako, če govorimo v jeziku športnika pa tudi proizvajalca, dosegli pomemben rekord v izvozu. V njem se skriva veliko dela, dosti prizadevanja in doslednosti. Je pa ta številka, ta rekord, tudi zrcalo kvalitete dela rogaških steklarjev.

»Pretežni del ali okoli 90 odstotkov junjskega izvoza je šlo v Združene države Amerike ter v Zvezno republiko Nemčijo, preostalih deset odstotkov pa na Japonsko, v

Kanado in drugam.« je med drugim povedal glavni direktor steklarne, dipl. inž. Vojo Djinovski in nadaljeval:

»Pri vsem tem je razveseljiva ugotovitev, da smo že zdavnaj osvojili ameriško tržišče. Naši izdelki so onkraj velike luže znani in cenjeni, zato povsod zelo iskani. To pa ni naključje. Lahko rečem, da smo zadeli ameriški okus, željo tamkajšnjega potrošnika oziroma kupca našega kristala. Uveljavili pa smo se tudi zaradi doslednega izpolnjevanja vseh naročil, pogodb. Zato tudi dobri poslovniki stiki z ameriški trgovci. Skratka, junjski rekord ni slučaj, je rezultat dela. In zato smo nanj še posebej ponosni!«

M. BOŽIČ

PREBOLD: NOVA DVORANA

Poleg nove kotlarne zavzema med investicijami kolektiva Tekstilne tovarne Prebold pomembno mesto tudi nova večnamenska dvorana. To je objekt, na katerega že vsi težko čakajo.

Gre za montažno halo, ki jo gradi kolektiv Ingrad. Po pogodbi bodo gradbena dela veljala 6,2 milijona dinarjev. Rok za dokončanje del pa je 15. julij letos. Vse kaže, da bo Ingrad držal besedo.

Tisočtristočlanski kolektiv Tekstilne tovarne doslej ni imel ustreznega prostora za sestajanje. Zda tega problema ne bo več. Vrh tega bo v teh prostorih tudi sodobno opremljena jedilnica. To pa hkrati pomeni, da nova dvorana prinaša tudi začetek organizirane postrežbe s toplo malico. In končno bodo v njej tekale tudi različne oblike izobraževanja.

In tako bo nova večnamenska dvorana poleg kotlarne, ki bo začela poskusno obratovati decembra letos, najlepše darilo članom kolektiva ob letošnjem 135-letnem jubileju obstoja tovarne.

DARKO NARAGLAV

OGLAŠUJTE V
NOVI
tednik

MLADINSKA PRIZNANJA V ŽALCU

REZULTATI USPEŠNOSTI

V ŽALCU PODELILI DEVET PRIZNANJ OK ZSMS

Antonija Ramsak

Tone Čater

Lea Glušič

Pred kratkim so v Žalcu podelili devet priznanj Občinske konference Zveze socialistične mladine, ki so jih prejeli tisti mladinci, mentorji in organizacije, ki so se v zadnjem letu še posebej izkazali. Priznanja so prejeli Krajevna organizacija Zveze mladine iz Vrbja, Marko Eberlin iz Prebelda, Bojan Pšenjč iz Vrbja, Borislav Tomaš iz Gradnje, Magda Trobina s Polzele, Zdenka Tratar iz Gradnje, Antonija Ramsak iz Griž ter Vera Žužej iz Petrovč. Sicer pa si preberimo, kaj so nam povedali trije izmed nagrajenecov:

ANTONIJA RAMSAK, Griž: »Priznanje mi precej pomeni in reči moram, da sem ga vesela, je pa res, da je to tudi obveza za moje nadaljnje delo z mladimi. V Grižah sem namreč mentorica dramske skupine pri tamkajšnji

osnovni mladinski organizaciji. Res je, da dramska skupina obstoja že eno leto, res pa je tudi to, da smo v tem času bili izredno delovni. Pripravili smo nekaj recitalov, iger, ukvarjati pa smo se začeli tudi z ritmiko. Omeniti moram literarno glasilo, ki ga redno izdajamo. Najbolj pomembno pa je to, da ne mine prireditve v Grižah ali okolici, kjer ne bi sodelovali. Povedati moram še to, da uspešno sodelujemo z ansambliom Savinja iz Griž.

TONE ČATER, predsednik KO ZZZB Griže: »Vsako priznanje človeku dobro de, če pa ga starejšim dodeli mladi, potem je še posebej toplo pri srcu. Ne bi rad na dolgo in široko pripovedoval, kakšno je sodelovanje borcev z mladimi, dovolj bo, če rečem, da je izredno tesno in prijateljsko. Najbolj posrečena oblika sodelovanja je, ko mladi pripravljajo po-

hode, ki se jih redno udeležujejo tudi borci, ki potem obujajo spomine na dni iz narodnoosvobodilne borbe. Prepričan sem, da bo sodelovanje še v naprej tako dobro in uspešno.

LEA GLUŠIČ, Vrbja: »Kljub temu, da je osnovna organizacija Zveze socialistične mladine iz Vrbja po stažu še dokaj mlada, se lahko pohvalimo z nekaterimi izjemnimi uspehi. Lani na primer smo na republiškem tekmovanju osnovnih mladinskih organizacij Naš klub delili prvo mesto skupaj s Prebeldani. Zaključek letošnjega tekmovanja pripravljamo pri nas v Vrbju, bo pa v soboto. Sicer pa moram reči, da so tudi krajanji Vrbja uvideli, da smo mladi vredni zaupanja. In če so nas sprejeli starejši krajanji, potem je to za nas največje priznanje.

Tekst: JANEZ VEDENIK
Foto: TONE TAVCAR

KRAJEVNI PRAZNIK ROGAŠKE SLATINE

Ze nekaj let se krajanji Rogaške Slatine ukvarjajo z mislijo, da bi praznovali svoj krajevni praznik, ki so ga doslej praznovali 9. septembra, na dan torej, ko praznuje občinski praznik občina Smarje pri Jelšah. Ta praznik je vsaka štiri leta tudi pri njih.

Iz razmišljanj je izšel predlog, da bi slavili krajevni praznik na dan, ko je partizanska enota napadla vlak pri Ratanjski vasi, vendar se je zapletlo predvsem pri natančnejši določitvi datuma. Po izjavah nekaterih očitkecev dogodka naj bi bilo to nekje v oktobru 1944. Krajevna skupnost Rogaška Slatina prosi vse, ki so pri napadu sodelovali ali ki o njem karkoli vedo, da to sporoče, predvsem pa datum dogodka.

Nekateri so se ogrevali za datum, ko so okupatorji v letu 1942 ustrelili v Celju več talcev iz Rogaške Slatine, vendar je večina menila, da ta dan ni primeren.

Obstaja pa še tretja varianta in sicer 15. maj, ko je bila Rogaška Slatina dokončno osvobodjena. S tem seveda še ni rečeno, da je razprava končana. Nasprotno, kdorkoli bi imel kakšen drug predlog, je dobrodošel.

M. STRASEK

LAŠKO

ČRNE TOČKE

ZNAKI NE PREPREČUJEJO NESREČ

Iz poročila o delu Postaje ljudske milice v Laškem za leto 1976 je razvidno, da se stanje cest v občini zadnjih osem let ni bistveno izboljšalo. Asfaltirano je bilo le nekaj kilometrov ceste v Rečici. Na magistralni cesti je bila postavljena prometna signalizacija, na najbolj nevarnih ovinkih pa narejena drsna ograja. Na nevarnih mestih pa so bili postavljeni prometni znaki za omejitev hitrosti in druga opozorila.

Nekateri odseki te ceste pa so iz leta v leto slabši. Zaradi težkega tovornega prometa se udara cesta v Smar-

jeti, slabi odseki so od Tremarja do Debra in skozi Zidani most. Zelo nevarni pa so nekateri ovinki in ožine, kakor pri zdravilišču v Laškem, v Velikem Sirju, Zidanem mostu in v Radečah.

Črne točke za hujše prometne nesreče so deli magistralne ceste od km/kamna št. 12 — Strmca—Smarjeta—Rimske Toplice do km/kamna št. 17, kjer je dosti ovinkov, hitrost pa ni omejena pod 100 km/h. Tudi na odseku ceste Hotemež—Vrhovo na km 30.700 je oster dvojni ovinek in posebno nevaren.

K. STRNAD

CELJE

NOVO V KINU

GLAS DELEGATOV V KULTURI

Vrsto pomembnih sklepov so z dvigom rok potrdili delegati skupščine Kulturne skupnosti Celje na svoji zadnji seji.

Razpravljali so o programu Kulturne skupnosti in ga tudi potrdili ter sprejeli finančni načrt za letošnje leto. Sprejeli pa so tudi sklep o pristopu k samoupravnemu sporazumu o uresničevanju programske politike na področju reproduktivne kinematografije. Kinopodjetje Celje bo v okviru svojega programa v letu 1977 delovalo tako, da se bo vključevalo v kulturni utrip v občini Celje s premierami nekaterih

slovenskih filmov. Nabavili so tudi prenosni kinoprojektor, tako da lahko svoje predstave nudijo v vsaki krajevni skupnosti, v večjih soseskah in organizacijah združenega dela.

Delegati so se seznanili tudi s potekom arheoloških raziskovanj celjskega gradu. Navozanost Celjanov na ta stavbnozgodovinski spomenik in interes širše družbene skupnosti najbrž upravičeno zbujata prepričanje, da bo sta smer in tempo lahko postala zgledna za vrsto drugih sorodnih spomeniško varstvenih posegov.

M. P.

ŠENTJUR

USPEŠEN SAD

DELA KULTURNE KOMISIJE

Minilo je dobrih sedem let, odkar je Občinska skupščina Šentjur imenovala upravni odbor sklada za postavitev spomenikov skladateljem Ipavcem.

Spomeniki zdravnikom in skladateljem Ipavcem — izdelak akademskega kiparja Lojzeta Dolinarja — so bili odkriti septembra 1972. V spomin na te slavne moške, ki mnogo pomenijo za našo slovensko glasbo, je bilo izvedenih še mnogo drugih akcij.

Ob odkritju spomenikov, v času od 12. do 20. septembra, se je odvijal v Šentjurju svojstven in menifestativni glasbeni program pod vodstvom najimenitnejših slovenskih zborovodij in solistov. Takrat je bila na hiši dr. Josipa Ipavca odkrita spominska plošča, izdana pa je bila tudi spominska knjižica. Rojstna hiša skladateljev Benjamina in Gustava Ipavca je kot zgodovinski spomenik I. kategorije postala pravno zaščitena. Ustanovljena in verifikirana je bila nižja glasbena šola, ki nosi ime po skladateljih, pa tudi ulični sistem vsebuje ulico, ki spominja na brate Ipavce. Ob 100-letnici rojstva dr. Josipa Ipavca je bila realizirana spominska prireditev. V letu 1972 je izšla gramofonska plošča skladb skladateljev Ipavcev v izvedbi različnih slovenskih zborov, med njimi tudi moškega pevskega zbora »Skladateljev Ipavcev« iz Šentjurja. Istega leta je režiser Fran

Zižek skupaj z osrednjim televizijskim medijem Slovenije ugodil snemanje letos predvajane TV nadaljevanke. Ta nadaljevanke je izredno ugodno vplivala tako na kulturno, kot tudi na krajinsko predstavitev Šentjurja.

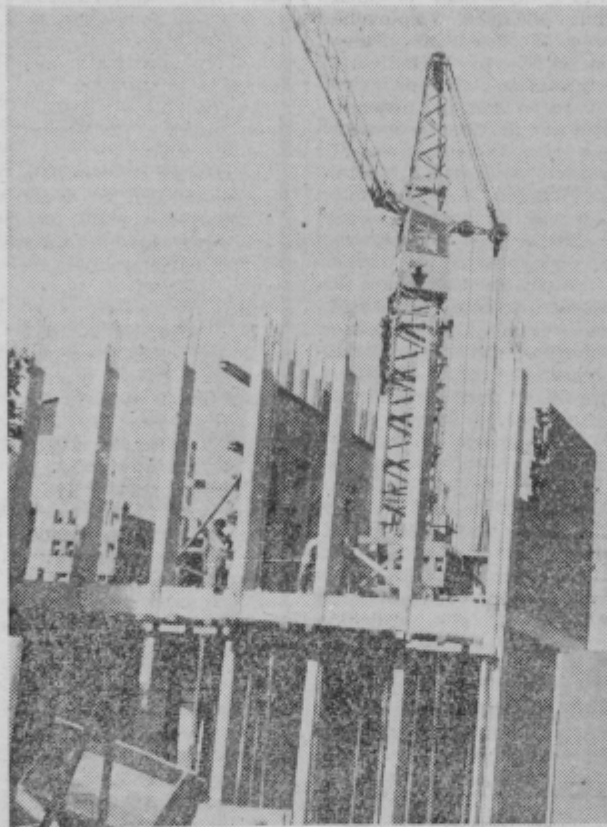
V sedmih letih svojega delovanja je komisija izvedla še vrsto drugih akcij.

Pobudo za marsikatero od izvedenih akcij, je dal že v predvojni Jugoslaviji dr. Franc Svetina, takratni krajevni zdravnik, ki se je prevzel obvezo postaviti spomenik skladateljem Ipavcem. To izročilo sta nato prevzela sinova in ga v dobri meri tudi realizirala. Še posebej se je angažiral mlajši Aci Svetina, ki pa mu ni bilo dano, da bi doživel izvedbo očetovega izročila. Zato so vsi trije zbori občinske skupščine na svoji zadnji seji sprejeli sklep, da se prva naslednja primerna ulica imenuje »Svetinova ulica«.

Kulturna komisija, kot se sedaj imenuje, je na svojo zadnjo sejo povabila tudi vse tiste, ki so pripomogli k realizaciji TV nadaljevanke Družinska kronika skladateljev Ipavcev. Srečanje je bilo na Rifniku, kjer je pristojnim spregovoril predsednik komisije, Vanko Jagodič.

Vsekakor so izvedene akcije za vse tiste, ki so v njih sodelovali, zahvala pa tudi vzpodbuda za nadaljnje delo.

MOJCA BUCER

PREBOLD: ZDRAVSTVENI DOM VIDNO RASTE

Krajanji Prebolda že dolgo časa pogrešajo zdravstveni dom, ki bi jim nudil kvalitetne zdravstvene storitve. Z razvojem kraja in neenim večanjem števila prebivalcev je stanje postalo že nevarno. V starem zdravstvenem domu namreč ni več moč opravljati dela tako, kot bi si ljudje želeli. Ure in ure čakanja in še vrsta drugih negativnih pojavov je ljudi napravila že malodušne.

Vse to pa se bo prav gotovo zboljšalo že ob koncu letos, ko bodo namenu izročili nov zdravstveni dom. In tako bo dosežena tudi nova zmaga solidarnostnega prelivanja sredstev iz občinskega samoprispevka.

Gradbena dela — izvaja jih Gradis Celje — bodo končana do konca septembra. Takoj zatem pa bodo pričeli z urejanjem okolja ter notranjih prostorov.

Novi dom gradijo v dveh nadstropjih in bo imel 930 kv. metrov delovne površine. Po načrtu bo v pritličju oddelek fizioterapije, centralna kartoteka, dve ordinaciji za otroke in lekarna. V prvem nadstropju bosta dve splošni ordinaciji, prostor za rentgen in EKG, v drugem pa še dve zobni ordinaciji, prostor za strokovno knjižnico, prostori za administracijo ter medicinski arhiv. Skratka, na enem mestu vsestranska zdravniška pomoč, kar doslej ni bil primer. Ljudje se med drugim veselijo tudi lekarni, saj jim bo tako priročna pot v Zalec oziroma Celje.

Za gradbena dela bo regionalna zdravstvena skupnost, ki je investitor tega doma, odštela okoli 590 milijonov starih dinarjev, celotna naložba z vsemi instrumenti in opremo pa bo veljala milijardo starih dinarjev. Glede na to, da na ta dom gravitira okoli 6.000 občanov, je utemeljenost naložbe več kot upravičena.

DARKO NARAGLAV

CELJE

KAKO S COŠ?

V ŠTORAH PRIMANJKUJE DENARJA

Osrednja točka dnevnega reda, ki so jo obravnavali delegati občinske izobraževalne skupnosti, je bil nedvomno predlog programa in finančnega načrta za letošnje leto. Zavzeli so se tudi za izenačevanje pogojev dela po šolah, zlasti tam, kjer številu učencev v razredu prekorajče vse normative. Delegati so zatrdili, da je pri 36 učencih v razredu težko doseči zahtevo družbe, da vsi učenci napredujejo. Delati sodobno in napredno je v takih pogojih zares težko.

Beseda je tekla tudi o celodnevni osnovni šoli v Štorah, kjer se stvari zatikajo predvsem pri manku sredstev za ureditev jedilnice. Ker nameravajo v jeseni preiti še s tremi oddelki v celodnevni pouk, je treba torej ukrepati hitro in razsodno. Menili so, da se najbolj angažira Krajevna skupnost Štore, predvsem pa Zvezarna Štore, saj šolo obiskuje večina otrok iz te varne. Ne gre namreč z vsemi sredstvi obremenjevati Izobraževalno skupnost, saj bi to potnenilo primanjkljaj drugod, na kakšni drugi šoli, prav tako potrebni pomoči. Koordinacijski odbor za uvedbo celodnevne šole, ki deluje v Štorah, mora čimprej najti ustrezno rešitev. Ne smemo pozabiti, da gre za prvi primer celodnevne šole v naši občini!

Ob koncu seje so se vsi prisotni in pionirji celjskih šol zahvalili sekretarju Izobraževalne skupščine Vojku Simončiču, ki odhaja v za-

služeni pokoj, za dolgoletno prizadevno delo in ga prosili za pomoč tudi v prihodnje.

M. P.

AKCIJA ZENSK

Cianice sveta za spremeljanje družbeno ekonomskega položaja žensk pri občinski konferenci socialistične zveze v Celju, ki so se na delovnem sestanku zbrale v preteklem mesecu, so največ časa namenile akciji za evidentiranje kandidatke. Speljale jo bodo tako, da se bodo povezale s predsednicami v krajevnih organizacijah socialistične zveze in preko sindikata prešle v akcijo v delovnih organizacijah.

Volitve leta 1974 so glede števila žensk v delegacijah pokazale zadovoljive rezultate in novi delegatski sistem je odkril vrsto sposobnih žensk, ki pa se v glavnem aktivirajo v osnovnih delegacijah. In kje so zastoj? V nedograjenem sistemu družbeno političnega izobraževanja žensk, ki tudi v Celju vse do zdaj ni dal pomembnih rezultatov. Proces izobraževanja žensk v celjski občini prepočasno napreduje, zato bo potrebno v prihodnje vključiti vanj vse dejavnike in ne samo pešico žensk, ki so zbrane v svetu za družbeno ekonomski položaj žensk pri občinski konferenci socialistične zveze v Celju.

Z. S.

SLG CELJE

POIZKUS SINTEZE

PO ZAKLJUČKU GLEDALIŠKE SEZONE 1976/77

Za nami je 26. sezona celjskega poklicnega gledališča in ob obujanju spominov na dosežke preteklih sezon je pravljna priložnost za iskanje nekaterih skupnih značilnosti. Če bo ta zapis, ki zaradi omejenega obsega in svoje subjektivne narave ne more načetega doreči, koga spodbudil k samostojnemu razmišljanju o lastnih gledaliških izkustvih, bo njegov namen dosežen.

Prva skupna značilnost vseh uprizorjenih del je njihov čas nastanka. Vseh šest besedil je namreč nastalo v 20. stoletju, razen Brechtovega Gospodarja Puntile celo vsa po 2. svetovni vojni. Medtem ko Brecht in Miller vsekakor že sodita v kakovostni vrh dramatik tega stoletja, pa so ostali trije avtorji (Krötz, Kovačević, Lužan) predstavniki pravkar nastajajoče dramatike pri Nemcih, Srbih in Slovencih. Sodobna je bila tudi predloga za mladinsko predstavo, za Zgodbo o tovarišu Titu, s katero se je celjsko gledališče dejavno vključilo v praznovanje Titovih in naših

jubilejev. Izrazita usmeritev v uprizorjanje sodobnih besedil daje slutiti, da si gledališče želi ustvarjalne komunikacije s sredino, v kateri deluje, da želi gledalca soočiti z živo in žgočo problematiko, ne da bi se pri tem odrelo tveganju, ki ga taka politika vsebuje. Seveda pa čas nastanka sam po sebi še ne zagotavlja izpovedno-izvedbene aktualnosti in angažiranosti, zato je pomembnejši premislek o izpovedni in izvedbeni plati uprizorjenih predstav.

V Millerjevih Salemskih čarovnicah smo se srečali s krutostjo odnosa med posameznikom in totalitarno urejeno družbo. Doživljali smo nasprotje med človekovo prvinsko etiko in zavezujočo etiko družbe, ki je fanatično vdana dogmi. Izraz te prvinske človekove narave je spolna sila, ki sproži val brezsmiselnega nasilja v imenu splošno priznane norme. V Krötzovi Moški vdevi smo sledili do potankosti razkritim odnosom med zrelima moškim in žensko v visoko razviti industrijski družbi, mikrosvetu torej, ki v slehernem detajlu odraža tudi bistvene značilnosti mnogo širšega socialno-zgodovinskega okolja; odtujenost, duhovno plitvino in ujetost v potrošništvo. Potrošniško mišelnost sodobnega človeka nam je predstavil tudi Lužan v Zlatih časih, lepih krasih, kjer nam je predstavil sodobne žrtve množičnih medijev in njihove ekonomske propagande ter ustvarjanja sodobnih lažnih mitov; »delovne ljudi«, ki se izgubljajo v svetu sanjarij in lažnih vrednot; ki so zamenjali proletarsko revolucionarno zavest za reakcionarno meščansko težnjo po redu, varnosti, gotovosti in stabilnosti. V Brechtovem Gospodarju Puntili smo se srečali s položajem posameznika v kapitalistični družbi, z nasprotjem med notranje razklanim gospodarjem (pijanost, treznost) in prvinskim hlapcem, ki se razreši v osveščujoči

tezi. V Kovačevićevih Maratoncih pa smo se soočili z nasprotjem med delno osveščenim posameznikom, ki želi zapustiti brezobzirno egocentrično družino svojih prednikov, in mrhovinarsko družino, ki ga veže nase z bolj ali manj iracionalnimi rodbinskimi vezmi. Vez s preteklostjo je močnejša od zaupanja v drugačen, bolj human svet, in mladi Topalović se demonstrativno postavi na čelo razčlovečene združbe, ki jo veže v resnici le profit.

Druga skupna značilnost je poudarjena idejna angažiranost. Vse omenjene predstave so postavljale pred nas problem odtujenosti sodobnega človeka, bodisi v totalitarni družbeni ureditvi (Miller), bodisi v visoko razvitem kapitalizmu (Brecht, Krötz), ali pa s potrošništvom okuženi porajajoči se socialistični družbi. V idejnem smislu gre torej za dokaj dosleden obračun z nekaterimi slabostmi sodobnega sveta in posameznika, s slabostmi, ki nedvomno obstajajo in so v večji ali manjši meri ovira napredku. Celjsko gledališče torej v minuli sezoni ni prikričvalo, zavajalo in streglo malomeščanski želji po pasivnem »uživanju«, ampak je sodobno, živo problematiko na gledališki način postavljalo pred gledalca ter ga sililo v soustvarjalno aktiven položaj.

Močna idejna zaostrenost uprizoritev, težnja po široki odmevnosti in narava besedil samih, vse to je narekovalo tretjo skupno značilnost — realistični slog. Srečali smo se z dokaj različnimi variantami tega sloga; od poetičnega realizma (Miller, morda tudi Lužan), preko veristične groteske (Kovačević) in tipično brechtovske pripovedne variante, do najsodobnejšega hiper realizma (Krötz). Avtorju teh vrstic sta se najbolj vtisnili v spomin prav slogovno najbolj nasprotujoči si predstavi: Križajeva uprizoritev Salemskih čarovnic in Rističeva izvedba Moške zadeve. Nekoliko privzdigljeno Millerjevo besedilo, ki spretno uresničuje klasične dramske zakonitosti, je uspelo Križaju in sodelavcem preliti v izjemno celovito gledališko predstavo, ki je brez nepotrebnih dobesednih aluzij na sodobnost prepričala gledalca. Po povsem drugi poti so stopali ustvarjalci Moške zadeve, ki so v uprizorjanju posameznih slik dosledno uresničevali Krötzovo dramaturgijo, v kompoziciji celote pa so ga ustvarjalno presegli v poudarjanju simbolnih pomenov in ga na ta način tudi problematizirali. Manj izrazite so bile ostale uprizoritve; deloma po zašlugi besedila (Lužan, Kovačević), deloma po zaslugi uprizoriteljev (Herzog, Ogjenovičeva, Križaj). Slednim trem predstavam je skupen premalo radikalni odnos do predloge, pa naj gre za pretirano zvestobo besedilu (Brecht) ali nejasnost koncepta (Lužan, Kovačević).

Pretekla sezona res ni prinesla tako vznemirljivih gledaliških doživetij, kot sta jih spodbudila Jovanovičev Tumor ali Cankarjevo Pohujšanje, vsekakor pa je utrdila podlago za nadaljnje uresničevanje dolgoročnega gledališkega programa v smeri ostrenje idejne angažiranosti in poglobljanja realističnega sloga, ki v dialektičnem prepletanju pomenita še večjo kakovost.

SLAVKO PEZDIR

IN MEMORIAM

DIPL. ING. ARH. PROF. TONE BITENC IN CELJSKI MUZEJ

Pred nedavnim je v Ljubljani umrl dipl. ing. arh. profesor fakultete za arhitekturo, Tone Bitenc. Bil je dolgoletni sodelavec Pokrajinskega muzeja v Celju. Tako je njegovo delo v tem muzeju, osredotočeno na urejevanje stalnih razstav, ostalo nedokončano! Njegova obravnava tega specifičnega dela pa je izpričana v razstavnih ureditvah, ki so v muzeju že zaključene in jih moramo priključiti njegovemu obsežnemu ustvarjalnemu opusu.

Naša srečanja s prof. Bitencem so bila vselej srečanja zaradi tistih vrednot in lepote celjskega muzeja, ki so namenjene predstaviti na stalnih razstavah. Razgovori o prezentacijah teh predmetov so bili vselej stvarni, izhajali so iz prostorskih, predmetnih in drugih danosti, ki so pomenile konkretne možnosti za uresničitev zastavljenih ciljev.

Najprej je prof. Bitenc izdelal skupaj s svojim asistentom dipl. ing. arh. Marjanom Ocvirkom in študenti svoje ga studia načrt za ureditev stalne razstave muzejske arheološke zbirke. Originalna je njegova zamisel razstavne poenostavitve z eno samo vitrino, ki nazorno in historično združuje posamezne eksponate s spremljajočimi besedili in dokumentarnimi fotografijami, obenem pa daje muzealcu možnost neposrednega kontaktiranja s predmeti in tudi možnost rednega vzdrževanja predmetov. Ta vitrina, ki nadomešča okoli 20 prosto stoječih vitrin, je s svojo uporabnostjo, estetskim izgledom in ambientalno vključitvijo prinesla v ustaljene muzejske razstavne rešitve neobičajen napredek ter velika presenečenja med muzealci, arheologi, arhitekti in tudi obiskovalci arheoloških razstav. Občudovanja, ki jih doživljajo izbrani arheološki predmeti celjskega muzeja, prikazani prav po zamisli prof. Bitenca, so velika in preraščajo krajevni in celo jugoslovanski okvir, saj je sloves te razstavne ureditve presegel celo tovrstne srednjeevropske razstavne koncepte.

Tudi lapidarij na prostem za muzejem je uredil prof. Bitenc. Antične spomenike — milnike in arhitektonske člene je spravil v posamezne skupine, ki se načrtno povezujejo s potmi, platoji, nivoji in z okoljem ter vzbuja občutek tiste usklajenosti, ki je značilna za rimske vrtno ureditve — prav gotovo tudi celejanske. Ta lapidarij je posebna galerija antičnih monumentov, ki je dostopna javnosti vsak čas! Zal nam je, da se najdejo ljudje, ki ne doumejo pravega pomena tega časovnega faktorja razstavnega oblikovanja!

Za razstavo kamnitih spomenikov iz 16. in 17. stoletja, ki se bo uredila na Savinjskem nabrežju kot nadaljevanje antičnega lapidarija, je izdelan načrt po ideji prof. Bitenca. Ta ureditev na zgodovinsko pogojenem prostoru, upošteva celoten kompleks z mestnim obzidjem, pa tudi nepozidani del obzidja, kjer je predviden muzej kulturne umetnosti in še vodni stolp, kot razstavni prostor za zbirko starega orožja.

Prof. Bitenc je vrsto let spremljal arheološka izkopavanja na Rlfniku, zlasti se je zanimal za arhitektonske izsledke na tem pomembnem najdišču. S sodelavci je izdelal načrt za rekonstrukcijo glavnega objekta in načrt za streho nad zbiralnikom vode.

Pri urejevanju stalne razstave umetnostne in kulturnozgodovinske zbirke muzeja v I. nadstropju Stare grofije je pomembna vključitev prof. Bitenca pri oblikovanju razstavnega programa, ki je zajel enakovredno upoštevanje prostorskih danosti spomeniške arhitekture z muzealijami in je na ta način ovrge predvidene tematske, v

posamezne prostore omejene razstavne ureditve. Prof. Bitenc je opozoril na osnovna izhodišča, ki naj usmerjajo dela, zlasti na spomeniški pomen arhitekture, na preglednost razstavljenih predmetov, enostavnost kompozicijskih in svetlobnih komponent, na estetske funkcije predmetov, pa tudi na harmoničnost detajlov in celote.

Sam je naredil načrt za svetlobna telesa v glavni dvorani pod Celjskim stropom in s tem rešil dolgotrajen in velik problem.

Njegov študent, abs. arh. Janez Anderluh je pod njegovim vodstvom naredil načrt za ureditev sobe celjskega baročnega kiparja Ferdinanda Galla, ki pomeni izjemno razstavno realizacijo z ozirom na ohranjenost stensko slikarijo in vključitev plastik v očuvan stilni prostor.

Prof. Bitenc je pred pričetkom del za razstavo v I. nadstropju Stare grofije naročil: »Ni tako važno, kdaj bo to delo opravljeno — važno je, kako bo opravljeno...« In ko je prišel s svojimi študenti in s prof. dipl. ing. arh. Edom Ravnikarjem pred otvoritvijo razstave pregledat zaključeno delo, je dejal: »Delo je dobro opravljeno in nimam nobene pripombe...« Za to njegovo priznanje se je bilo vredno truditi in je bilo vredno premagovati tudi največje težave!... Naša skupna prizadevanja za lepoto te razstave je že ob otvoritvi spoznala tudi širša javnost in nas osrečila s priznanji, ki so bila in so še nadvse vzpodbujajoča.

Z izvršenimi realizacijami pa smo prišli pri urejevanju stalnih muzejskih razstav s prof. Bitencem šele do polovice zastavljenega poti. Ostalo nam je celotno pritičje Stare Grofije, kjer bi se razstavile izbrane muzealije iz etnografske in numizmatične zbirke. Tu naj bi imela prostor tudi znamenita zbirka Alme Karlinove in zbirka stare libijske keramike. Predviden pa je tudi prikaz zgodovinskega razvoja mesta Celja na ohranjenih vedutah. Tudi za vse te prostorske adaptacije, med njimi tudi prostor za občasne razstave iz deponiranega muzejskega gradiva, so izdelani načrti pod vodstvom prof. Bitenca. Za uresničitev teh njegovih načrtov se bo zavzel dipl. ing. arh. Marjan Ocvirk s sodelavci.

Delo, ki ga je prof. Bitenc opravil za razstavni program celjskega muzeja, je nadvse pomembno, saj je poleg vsega drugega uvrstilo naš muzej med najlepše urejene muzeje daleč naokoli. Ta urejenost daje muzeju sloves izrednega muzeja, v katerem je preteklost predstavljena in tretirana kot nedeljivi del sedanje in bodoče zgodovine Celja. To je muzej, v katerem ima vsak eksponat svoj resnično aktualni smisel in kjer je vsak predmet tretiran kot izbran simbol iz svoje dobe.

Prof. Bitenc je delo za muzej opravljal ves čas brez vsakega plačila! Iz ljubezni in spoštovanja do kulturne dediščine Celja in iz velikega veselja do tega dela! Zavračal je celo zahvale in vselej je poudarjal, da vidi plačilo in hvaležnost v tisti skromnosti in ne-sebičnosti, ki se zrcali v plemenitosti človeštva.

Oddolžili smo se mu skromno, a iskreno! S cvetjem, ki smo ga ponesli na njegov dom... In to je bilo naše prvo srečanje z njim na njegovem domu in žal tudi zadnje! Nikoli prej nismo niti slutili, da je izpred Stare grofije tako enostavno speljana prav do njegovega doma cesta, po kateri se je večkrat vračal iz našega muzeja in po kateri smo odšli tudi mi po boleče, žalostno slovo.

MILENA MOŠKON

ROGATEC: GLASBENA SOLA V ZAGATI

Pred leti ustanovljena glasbena sola v Rogatcu stoji pred težavami, ki naj bi jih, po besedah predstavnikov krajevne skupnosti, razrešila ednole samoupravna interesna skupnost za kulturo in izobraževanje v občini. Sola v Rogatcu se komaj in komaj prebija skozi finančni labirint, prav te dni pa ugotavlja, da je njen obstoj ogrožen, če ne bodo prišli na pomoč. Povejmo naj še, da je to edina tovrstna ustanova v občini in da prav zaradi tega ne bi bilo prav, če bi se do nje obnašali mačehovsko.

KAJ GLEDAMO

LA VERGINELLA

Italijanski film La Verginella bo nedvomno razburkal duhove celjske filmske publike. Gre namreč za izredno pogumno delo, ki pripoveduje o iskanjih in zmotah mladega 18-letnega dekleta. Kljub številnim golim in tudi spetakljivim prizorom ima film v sebi idejo, ki ga dviga nad številna druga tovrstna podpornopredna dela. Ni namreč usmerjen v seks zaradi seksa, oziroma v gole prizore, ki bodo privabili publiko in s tem prinesli mnogo cekinčkov. V sebi nosi več. Govori namreč o zmotah staršev, o prezaposlenem ambicioznem politiku, ki nima časa za hčer in materi, ki se za svojega otroka zaradi egoističnih ljubezenskih izživljanj še zmeni ne. Edini, ki dekle razume, je njen profesor, ki jo skuša otepi kvarnemu vplivu fotoreporterja. Ta namreč povsem zaslužni s strastmi opojeno dekle in jo brezdušno izkrošča. Prav misel o tem, da je otrokom treba v času njihovega zorenja posvetiti več časa, jih razumeti in jih skušati obvarovati pred grenkimi življenjskimi izkušnjami, je tista, ki film le dviga nad povprečje. Daje nam namreč dovolj snovi za razmišljanje.

VESELI REKRUTI

Francoski Veseli rekruti so kaj primeren film za vroče poletne dni. Iskriva komedija, ob kateri se bomo nasmejali do solz, ima le en namen — smeh in zabavo. Ker pa nam prav tega manjka, se je veselimo. Pripoveduje o petih neločljivih prijateljih, glasbenikih, ki jim je življenjsko načelo — igriva nagajivost, šala in smeh. Ne spametuje jih niti oster vojaški režim in kaj kmalu preizkusijo tegobe vojaškega zapora. Kot v vsaki komediji pa se stvar lepo in šaljivo razplete. Skratka, gre za film, ob katerem lahko pustimo razmišljanja in tegobe doma ter se dodobra sprostimo in nasmejimo. S svojo šaljivostjo v tipičnem francoskem slogu in množico situacijske komike je film Veseli rekruti dobrodošla osvežitev dolgočasnega filmskega sporeda teh dni.

BRANKO STAMEJCIC

JAVNA RADIJSKA ODDAJA V LOČAH PRIJETNO NA POGLEDU

POKROVITELJ ODDAJE KONJIŠKI LIP

Ni naključje, da smo javno radijsko oddajo tokrat pripravili prav v Ločah. Tistega dne, točnejše v soboto, 2. julija, so se namreč uradno pričele letošnje loške kulturne prireditve, katerih uradni del je tako postala tudi naša radijska oddaja.

Prizorišče je bil grad Pogled. S svojimi starimizidovi je tvoril prav prijetno okolje za potek naše oddaje. Seveda pa moramo že v uvodu povedati tudi to, da je oddajo s svojim pokroviteljstvom omogočilo Lesno industrijsko podjetje Slovenske Konjice. Program so pripravili novinarji Novega tednika in radia Celje: Damjana Stamejčič, Vojko Rizmal, Tone Vrabl in Branko Stamejčič, uspešno pa ga je povezoval Alfonz Kumer. Za dober prenos je iz Pogleda poskrbel radijski tehnik Janez Klanšek.

V uredništvu Novega tednika in radia Celje smo se za oddajo temeljito pripravili. Vanjo smo želeli vključiti tako člane kulturnega društva iz Loč kot tudi eno od kulturnih skupin, ki deluje v Lesno industrijskem podjetju, našem pokrovitelju. V pripravi programa nismo smeli prezreti loških otrok, ki se na osnovni šoli ukvarjajo tudi z najrazličnejšimi glasbenimi dejavnostmi. Kot je to že v navadi pri naših javnih radijskih oddajah, pa so s seboj pripeljali tudi goste.

Na pogled smo torej prišli s številno ekipo nastopajočih in s tako pestrim sporedom, kot že dolgo ne. V programu je najprej nastopil moški pevski zbor Lesno industrijskega podjetja iz Slovenskih Konjic, ki deluje že tri leta, v njem poje nekaj nad 20 članov, uspešno pa ga vodi Jaka Štefančič. Ta zbor je samo del kulturnega življenja, ki ga v LIP skrbno gojijo. O tem je več povedal tudi inž. Stane Kokelj, vodja tozda LIO iz Slovenskih Konjic.

V razgovoru pred našimi mikrofoni je namreč povedal, da so imeli delavci LIP vedno dober posluš za različne kulturne prireditve in da so ob tem tudi vedno radi denarno podprli tiste kulturne skupine, ki so se v njihovem kolektivu iz leta v leto porajale. Zbranimu občinstvu in našim poslušalcem je Stane Kokelj povedal tudi več o velikih nalogah, ki prav v tem času čakajo delavce LIP. Ta delovna organizacija bo namreč letos izvršila zahtevno spe-

cializacijo v proizvodnji svojih tozdov, začetek akcije pa bo otvoritev nove tovarne v Vitanju. Od reorganizacije in specializacije si LIP upravičeno obeta še boljše poslovne rezultate, zlasti v izvozu, kjer so že sedaj izredno močni, je med drugim povedal Stane Kokelj.

Veselo vzdušje sta med poslušalce vnesla nastopa narodnozabavnega ansambla Vikija Ašiča in nastop znanega slovenskega pevača in komponista Tomaža Domicelja.

Ni veliko manjkalo, da niso bili naši radijski poslušalci prikrajšani za prijeten program. Tlik pred oddajo je namreč kar naenkrat prišlo do prekinitve zvez med Pogledom in studijem v Celju. Pošta je svojo napako k sreči hitro popravila in poslušalci so prvo točko sporeda z pevskim zborom LIP-a že slišali.

micelja. Ašičevih fantov ni potrebno posebej predstavljati, saj so često gostje naših javnih radijskih oddaj. S svojim prijetnim nastopom in kakovostno izvedbo priljubljenih polk in valčkov so dodobra ogreli tudi zahtevno loško občinstvo. Res prijetno je sodelovati z Ašičevimi fanti. Poseben gost naše oddaje je bil Tomaž Domicelj. Skoraj bi ga na oddajo ne bilo. Prvič je namreč prišel v Loče in težko je našel prizorišče oddaje. Vendar Tomaž svo-

jih obljub ne »požre« in tako je zadnji hip le pridrvel — naravnost iz avta na oder, kjer je požel nedeljeno priznanje za prijeten nastop. S svojimi skladbami, ki jih poleg preprostih melodij predvsem odlikujejo sodobni in življenjski teksti, je takoj osvojil občinstvo.

V naše javne radijske oddaje vselej vključujemo tudi domačine. Pri Ločanih je bila izbira dokaj težka, saj imajo kulturno življenje izredno razvejeno, sku-

Na Pogledu smo imeli tudi nepričakovane goste. V občinstvu so namreč sedeli člani folklorne skupine iz Senegala, ki je še isti večer nastopila na loških kulturnih prireditvah. Senegalski fantje in dekleta so lepo sprejeli naš program, še posebej pesmi ansambla Vikija Ašiča, ki so jim s svojim živahnim ritmom blizu. Sicer pa bomo o tej skupini v tedniku še pisali.

plin, ki se amatersko ukvarjajo s kulturno dejavnostjo pa veliko. Vendarle smo se odločili, da bomo radijskim poslušalcem predstavili loški oktet, ki nastopa že dolgo vrsto let in žanje na nastopih upravičene pohvale. Oktet vodi Ignac Mlakar, v njem pa pojejo še Slavko Skrinjar, Rudi Poklič, Stanke Mlakar, Ivan Cugmas, Vili Kovačič, Rudi Furman in Janez Brdnič. Loške mladince so na oddaji zastopala tri mlada dekleta. Sonja Cenc, Alenka

Tomaž Domicelj je s svojim nastopom Ločane navdušil. Tako s prijetnimi pesmicami kot tudi z duhovitimi teksti. Ti so tako vsakdanji in človeški, da poslušalce »zadenejo« mnogo bolj od osladnih popevčic, s katerimi jih običajno pitajo.

V nagradni igri je bilo treba na vso moč pihati v trobento. Pa je le enemu podvig uspel. Vsi ostali, tudi tovarišica na sliki, so se trudili. Da trud ni bil zaman, so dokazala lepa LIP-ova darila.

Stane Kokelj, vodja TOZD LIO, je v razgovoru z novinarko Damjano Stamejčič povedal več o načrtih Lesnoindustrijskega podjetja iz Konjic.

Pionirji iz loške osnovne šole so navdušili zbrane s pestrim glasbenim sporedom.

tekst:
DAMJANA STAMEJČIČ

foto:
BRANKO STAMEJČIČ

Občinstvo, ki se ga je na gradu Pogled zbralo zelo veliko, je toplo pozdravljalo nastope vseh sodelujočih.

Oddajo je s svojim nastopom pričel zbor LIP, ki deluje že tri leta in ki ga uspešno vodi Jaka Štefančič.

ZA PRAZNIK CELJSKE OBČINE

Dvajseti julij je praznik celjske občine. V spomin na ustanovitev prve partizanske enote na širšem celjskem območju, Celjske čete, 20. julija 1941. leta.

Tudi letos bo v Celju in občini v počastitev tega dne več prireditev in proslav. Začele se bodo v sredini julija. Različna športna tekmovanja bodo trajala od 16. do 24. julija. V tem času, 19. julija, bo tudi tradicionalni mednarodni atletski miting za Skokov memorial.

di kulturne prireditve, med njimi zlasti dve folklorni, pa Lepo mesto bodo imele tu. Promenadni koncerti godb na Na sam praznični dan bodo v Muzeju revolucije odprli razstavo »Tito v Sloveniji«, pihala itd.

Dan za tem bo slavnostna seja občinske skupščine, na kateri bodo podelili letošnje Strmec, kjer bodo izročili namenu modernizirano cesto proti Vitanju, pripravili gasilsko slavo, odkrili spominsko ploščo in imeli popoldne ob štirih množično zborovanje v Socki.

M. B.

ŽALSKI IZVRŠNI SVET

O TELESNI KULTURI

VSO SKRB SE NAPREJ ZA MNOŽIČNOST

Na zadnji seji Izvršnega sveta žalske občinske skupščine so med drugim podali tudi poročilo o delu občinske telesnokulturne skupnosti in občinske zveze za telesno kulturo v lanskem letu. Za lansko leto je še posebej značilno to, da se je pričela izboljševati struktura tistih, ki sodelujejo v telesnokulturni dejavnosti. Mislimo predvsem na starostno strukturo. V množične akcije se namreč vse bolj vključujejo starejši občani. Se posebej velja to za trim akcije, pa tudi za sindikalne športne igre. Izredno delavna so bila lani šolska športna društva. Kvaliteten premik pri njih se kaže še zlasti pri vključevanju društev v samoupravni koncept pri vodenju mladih, ki se vse bolj pojavljajo tudi kot organizatorji ter vaditelji in seveda tekmovalci. Težko je naštetih vseh tekmovanj, ki so jih lani pripravila šolska športna društva. Omenimo samo udeležbo na pohodu Po poteh partizanske Ljubljane, številne pohode po Savinjski planinski poti ter številna orientacijska tekmovanja. V lanskem letu so si na področju športne kulture zaslužili po-

sebno pohvalo vzgojnovarstveni zavodi, ki so se s svojim programom že sistematično in načrtno vključili v telesno kulturo žalske občine. Sicer pa moramo zapisati, da so v občini trenutno najbolj množična planinska društva.

V žalski občini so lani organizirali deset tednov športa in to v Zalcu, Preboldu, Grižah, na Vranskem, v Vrbi, Gotovljah, na Polzeli, v Vinski gori, Letušu in Petrovčah. Na njih je sodelovalo 1120 občanov. Lani so pripravili tudi trim akcije v hoji, smučanju, plavanju, teku in kolesarjenju. Vseh teh trim akcij se je udeležilo nekaj manj kot 9000 občanov, kar je zares izredna številka. Playati se je naučilo lani več kot tristoletdeset mladih in to na tečajih v Preboldu, Izoli, Puli in Piranu. Lanskim sindikalnim športnim igram se je udeležilo 2410 delovnih ljudi, pohoda na Creto pa 1100 občanov.

Dobro so se odrezali lani tudi predstavniki, ki tekmujejo v republiških ligah. Mislimo na rokometse iz Griž, odbojkarje iz Sempetra ter kegljače iz Zorca. Sicer pa

so v občini pripravili tudi razna tekmovanja, ki so posegala v republiški rang. V Zalcu je bilo slovensko pionirsko tekmovanje v atletiki, v Preboldu pa so izvedli slovenski zbor oziroma kongres speleologov.

Nekaj je še težav v zvezi s kadri. Sicer pa so lani organizirali tečaj za vaditelje smučanja na Golteh ter tečaj za gorske stražarje, izpopolnjevalnih tečajev pa se letno udeležuje okrog trideset športnih delavcev.

Zapišimo ob koncu še nekaj besed o športnih objektih v žalski občini. Plan investicij so dobro realizirali v Letušu, kjer so ob občinskem prazniku dobili novo rokometno igrišče. V Grižah so delno uredili rokometno igrišče, omeniti pa velja še igrišči za roketmet in košarko v Ljubljah. Pri delih na športno rekreativnih objektih so se lepo izkazali mladinci iz Letuša, Gotovelj, Petrovč, Vranskega, Prebolda, Braslovca in Griž ter Vinske gore. O izredni prizadevnosti planincev, pa je bilo že itak dovolj napisano in izrečeno.

JANEZ VEDENIK

ZBOR BORCEV BISTRICE OB SOTLI

V nedeljo so se na Križan vrhu pri Polju ob Sotli zbrali borci krajevne organizacije ZB NOB Bistrica ob Sotli in slavnostno razvili prapor, ki ga doslej niso imeli. Predstavniki občinskega odbora ZZB NOB je imel ob tej priložnosti krajši govor, domačini pa so poskrbeli za krajši spored. Po programu so se borci zadržali na tem prijetnem hribočku nad Sotlo, žal precej neznanim širšemu krogu občanov, na prijateljskem srečanju.

PODCETRTEK: ČISTILI OKOLJE

Pred dnevi so krajan Podcetrtek na pobudo krajevne organizacije SZDL čistili okolje in notranjost gradu Podcetrtek in tako nadaljevali akcijo očiščevanja tega ne le zgodovinsko pomembnega objekta pač pa tudi zelo važnega člena v turističnem razvoju Obsočja. Doslej je bilo že deset podobnih akcij, katerih edini namen je, znova usposobiti grad za obiske gostov iz bližnjih Atomskih toplic pa tudi od drugod.

Ob tem je treba pripomniti, da je veliko že zamujenega, saj je bil grad zadnja leta praktično nezavaran in prepuščen na milost in nemilost priložnostnim obiskovalcem, ki so imeli vse prej kot lepe namene. Tako je danes grajski objekt skorajda v celoti izropan in deloma tudi uničen. Takšen seveda ni bil primeren za ogled, četudi je večina obiskovalcev Obsotolja izrazila željo, da bi si ga ogledala. Dominantna lega gradu obiskovalce naravnost privlačuje.

ZSMS SENTJUR: MARLJIVO

Poleg stalnega sodelovanja in stikov z brigadirji delovne akcije Kozjansko 77, imajo mladi v Sentjurju v tem času še vrsto čvrsto zastavljenih akcij, ki jih želijo čimbolje uresničiti. Na minuli seji predsedstva so se dogovarjali o pripravah na volitve leta 1978 in z vsemi nalogami, ki morajo teči v zvezi z njimi. V okviru področnih konferenc že poteka evidentiranje možnih kandidatov za skupščinske volitve in organe ZSMS.

Na seji predsedstva so med drugim kritično ocenili tudi delo nekaterih komisij, ki delajo v okviru Občinske konference. Predvsem je treba oživiti delo komisije za splošni ljudski odpor in družbeno samozasčito, ki je do sedaj slabo delala.

MATEJA PODJED

SENTJUR: ZA URESNICEVANJE ZAKONA

Na pobudo republiške skupščine so tudi v Sentjurju, pri Občinski skupščini, formirali komisijo za uresničevanje zakona o združenem delu. Ta ima prav v teh dneh polne roke dela, saj si je zastavila akcijo, ki je pred dnevi stekla, da obišče vse tozde in neposredno ugotovi, kaj so v posameznih delovnih sredinah naredili za uresničitev zakona.

Rezultate dela, o katerih bomo podrobneje še poročali, so pregledali v petek na skupni razširjeni seji.

MATEJA PODJED

DROBNE S PLANINE

S ponedeljkom, 27. junija je na Planini začel z delom otroški vrtec mladinske brigade RK SRS dr. Jožeta Potrča. Za vrtec je bilo s strani staršev veliko zanimanje, saj se močno zavedajo pomena vzgoje in organiziranja varstva svojih otrok. Vrtec ima svoje prostore na osnovni šoli Kozjanski odred; vanj je vključeni 49 otrok, ki so razdeljeni v dve skupini: mlajšo in starejšo. Vzgojno in varstveno delo opravlja šest brigadirjev vzgojiteljic, prav tako tudi v KS Dobje, koder pa je v varstvo in vzgojo vključenih 70 otrok.

V prostorih osnovne šole na Planini poteka tudi program vsakotrednega popoldanskega družbenopolitičnega usposabljanja MDA »Kozjansko 77«. Program obsega naslednje teme: Zveza socialistične mladine Slovenije; delegatski sistem, delegatski odnosi, njegovo funkcioniranje ter povezovanje delegatov in delegacij; 40 let KPS, povezava proslave 40-letnice, odkar je Josip Broz Tito na čelu KPJ — ZKJ (poudarek na mladinskem gibanju); jugoslovanska politika neuvrčenosti (priprava na beograjski sestanek); odnos socialističnih sil do religije, cerkve in klerikalizma.

ZOFIJA GREGORC

SLOVENSKE KONJICE: 618 EVIDENTIRANIH

V Slovenskih Konjicah so zaključili prvi krog evidentiranja možnih kandidatov za volitve prihodnje leto. Skupaj so po volitvah leta 1974 evidentirali 618 možnih kandidatov, med katerimi bodo občani volili delegate v skupščine družbenopolitičnih skupnosti. Od vseh evidentiranih je 172 žensk in 446 moških, 122 evidentiranih kandidatov je mlajših od 27 let in 19 starejših od 55 let. Med vsemi evidentiranimi je 193 članov Zveze komunistov, 23 pa jih je članov borcevke organizacije. Močni kandidati pa so evidentirani za različne delegacije: 141 jih je evidentiranih za zbor združenega dela, 121 za zbor krajevnih skupnosti, 158 za možne kandidate v delegacijah OZD za skupščine interesnih skupnosti in 198 za splošne delegacije v krajevnih skupnostih.

D. S.

LAŠKO

OBČANI TUDI PO SENČNI PLATI

KAZNIVIM DEJANJEM ŠE NAJVEČKRAT BOTRUJE ALKOHOL

Postaja ljudske milice Laško je v letu 1976 obravnavala 10 kaznivih dejanj manj kot leta 1975 s področja gospodarskega kriminala. Samoupravne delavske kontrole v občini še niso zaživele, saj niso prijavile nobene zadeve.

Na področju splošnega kriminala je bilo 12 kaznivih dejanj manj kot preteklo leto. Največ je raznih tatvin, predvsem na vlakih, tatvin trolejnih vozil in njihovih delov, sledijo viloni in telesne poškodbe z nevarnim orodjem. Pri raziskovanju kaznivih dejanj so bili dokaj uspešni, saj so raziskali kar 71,8 odstotka, še več pa bi jih, če ne bi ostale neraziskane tatvine na vlakih.

Glede kraje motornih vozil

ni bilo raziskanih več kot polovica primerov. V vseh primerih pa gre za nezaklepane vozila, kar kaže na pomanjkljivo obnašanje občanov.

Razveseljeno pa je dejstvo, da je bilo odkritih 10 težjih dejanj, ki so bila storjena v prejšnjih letih in so storilci ostali neznan. K uspehu je pripomogla UJV Celje, s katero Laščani dobro sodelujejo.

Obravnavanih je bilo še 29 dogodkov: samomori, nesreče na železnici, požari...

Problematika javnega reda in miru se v letu 1976 ni bistveno izboljšala. UJV Laško se srečuje in bori s kršitvami, storjenimi pod vplivom alkohola.

Tudi struktura prekrškov se ni bistveno spremenila: največ je nespodobnega vedenja na javnem kraju, pijanost na javnem kraju, drzno vedenje, pretepi, nedostojno vedenje proti uradni osebi in ostalo. Še vedno je največ kršitev v gostinskih lokalih in zaradi tega bi morali biti bolj dosledni ter predlagati v kaznovanje gostinske osebe, ki toči pijančev vinenjem osebam.

Stanje cest se v zadnjih 8 letih ni bistveno izboljšalo. Nadzor prometa opravljajo običajno z eno patruljo, skupinsko delo je bilo izvedeno 5-krat pri ugotavljanju hitrosti z radarjem, enkrat pri tehtanju tovornih avtomobilov in pri prevozu snovi.

Preventivno so pokrivali najbolj prometne in nevarne odseke cest, ter predvsem v drugi polovici leta postopoma uveljavljali nove metode dela, ki slone na večji preventivi in pomoči voznikom. Opustili so t.i. »formalno lovljenje prekrškov« saj so z vso strogostjo ukrepali pri prekrških, ki pomenijo posebno nevarnost v prometu (vinjenost, nepravilno prehitavanje, izsiljevanje prednosti in druge, ki so vzrok prometnih nesreč).

Obravnavali so 176 prometnih nesreč in 10 dogodkov. Na magistralni cesti sta se pripetili 102 nesreči, na ostalih pa jih je bilo 74. Smrtno se je ponesrečilo 8 oseb.

K. STRNAD

KONČANA SOLA ZA GOSPODARSTVENIKE

»Sola za gospodarstvenike uvrščam med inovacije, med znanilce akcijske preobrazbe družbenega, političnega in strokovnega življenja.« Tako je v svoji oceni o delu celjske sole za gospodarstvenike med drugim zapisal Jože Voland, predsednik občinske konference SZDL. Z zaključno slovesnostjo, ki je bila v petek popoldne, je sola namreč zaključila svoje letošnje delo.

V tem študijskem letu je predavanja obiskovalo 111 slušateljev, direktorjev tozdov.

Na osnovi letošnjega dela in izkušenj, bo sola delovala tudi v prihodnjem študijskem letu. Svojo aktivnost bo razširila na vodilne delavce na nekaterih drugih področjih.

Na sobotni slovesnosti so slušateljem sole izročili potrdilo o uspešno opravljenem delu, najprizadnejšim pa tudi knjižne nagrade.

MOJCA BUCER

KONJIŠKI PARK

NIČ VEČ SMETIŠČE

SREDI KONJIC ŠPORTNO REKREACIJSKI CENTER

Konjiški park, ki je bil dolgo nesladen vzor neurejenosti in onesnaženosti, bo postal nov športno rekreacijski center. Projekti za ureditev parka so izdelani, znan je izvajalec vseh del (to bo Konjgrad iz Slovenskih Konjic) in kar je najvažnejše — denar za zgraditev potrebnih objektov in ureditev zelenice ter igrišč je zagotovljen.

Nov športno-rekreacijski center bo razdeljen nekako v tri zaključene celote. V prvem delu parka, ki bo stal tik ob otroškem vrtcu in posebnim osnovni šoli, bodo postavili objekte, namenjene najmlajšim. Otroci se bodo lahko igrali in zabavali v peskovniku, v vrtnih lopah, natoboganih, zanje pa bodo zgradili še mali amfiteater in bazenček, v katerem bodo

plaval miniaturni čolnički. Drugi del parka bo obsegal športna igrišča, namenjena mladini in odraslim. Tako se bodo obiskovalci lahko rekreirali na igrišču za košarko, na odbojškem igrišču, kotalkališču ali na treh igriščih za tenis. V sklopu tega dela parka bo tudi trim steza in nova stavba za garderoba-mi in posebnim prostorom za konjiške tabornike. Vsi ti objekti, ki smo jih doslej našli, bodo skupaj s parkirnišči, zelenicami in celo z vodometom ob vhodu v park, urejeni že letos. Podjetje Konjgrad bo namreč že julija pričelo urejati in graditi igrišča in rekreacijske objekte, tako da bo urejen športno-rekreacijski center sprejel prve obiskovalce že letos jeseni. Ob tem je potrebno povedati,

da so za ureditev teh prvih dveh zaključenih celot parka prispevali denar občinska in v obliki kredita tudi republiška telesnokulturna skupnost, del denarja pa je prispeval tudi občinski sklad za investicije v družbeni standard. Skupaj so vsi zbrali 400 milijonov starih dinarjev.

Tretji del konjiškega parka, ki bo podobno kot prava dva urejen kot celota, bodo pričeli graditi prihodnje leto. Ta del bo zajemal predvsem gostinske objekte oziroma male restavracije, v katerih bodo obiskovalci lahko posedeli in se osvežili. Pred dograditvijo teh objektov bodo morali porušiti staro hišo, ki stoji v parku.

DAMJANA STAMEJCIC

ZRENJANIN 1977

IGRE KOVNICA ENOTNOSTI

„ČUVAJTE BRATSTVO IN ENOTNOST KOT ZENICO SVOJEGA OČESA“
TITO

Tridesetega junija se je v večernih urah v Zrenjaninu zbrala mladina iz šestih pobratenih mest naše domovine: Ohrida, Bara, Vinkovcev, Tuzle, Zrenjanina in Celja.

Zadonele so fanfare iger bratstva in enotnosti in 22. igre so bile odprte. Od tu so mladi iz vse Jugoslavije poslali pozdravno pismo tovarišu Titu, v katerem so se posebej poudarili, da bodo še naprej vestno in odgovorno čuvali bratstvo in enotnost med jugoslovanskimi narodi, kajti zavedajo se, da bodo le tako lahko še naprej živeli v naši, z mnogimi žrtvami priborjeni samoupravni socialistični družbi.

LETO 1954 — ROJSTVO IGER BIE

Takrat je bil Zrenjanin pobudnik, da naj bi v Jugoslaviji organizirali shod mladine vseh republik. Še istega leta se je to res zgodilo in Zrenjanin — tretje središče Vojvodine, ki ima danes z okolico 133.000 prebivalcev, je postal prvi gostitelj, ki so dobile ime bratstva in enotnosti.

Sprva so na igrah sodelovala samo štiri mesta — ni bilo predstavnikov Črne gore in Makedonije; in igre so bile bolj kot ne športnega značaja. Kasneje k igram pristopijo še Titograd in Ohrid.

Vsako leto do leta 1975 je bil organizator iger drugo mesto in hkrati so igre same dobivale tudi pomembnejši politični karakter. Pride leto 1976 — iger po 21 letih prvič ni bilo. Vsi so že mislili, da je s tem prekinjena tradicija 21 let, da je s tem prekinjen trud mnogih ljudi, da bi bile igre iz leta v leto bolj organizirane. Toda na vso srečo to ni bilo res. Na pobudo Celja, Zrenjanina in še nekaterih mest, so igre letos zopet bile, gostoljubje pa je prevzel Zrenjanin.

OBISKI V OZD

Letos je organizacijski odbor iger ponovno sklenil, da si bodo mladi lahko ogledali nekatere organizacije združenega dela v Zrenjaninu. Tako so odšli v naslednje OZD:

»Zitoprodukt«, ki je v sestavi IPK »Servo Mihalje«, ki protzva kruh, pecivo

in kolače; »Proleter« v Zrenjaninu je tovarna preprog; »Zarko Zrenjanin« je industrija pohištva; »Metinda« — združena metalna industrija; »Sloga« — tovarna, ki proizvaja trikotažo in osebno perilo.

Povsod smo bili sprejeti z zares odprtimi rokami. Domačini so nas popeljali skozi proizvodne obrate, nam razložili sam proces proizvodnje in seveda hkrati potešili našo radovednost z odgovori na nešteto vprašanj. Ko smo končali z ogledi, smo se posedli za mize in beseda je kaj kmalu namesla na probleme, kot so: dohodek in dohodkovni odnosi, zaposlenost, produktivnost, ustavna organiziranost in zakon o združenem delu, o razvoju samoupravljanja, aktivnosti družbeno političnih organizacij v OZD idr.

Popoldne smo položili venca padlim borcev NOB v »Subic« in na spomenik žrtvam fašističnega terorja na Karadžordževem trgu. Ogledali smo si muzej in nacistične zapore. Tu nam je spregovoril borec, ki nas je v živem spomenu popeljal v čas NOB in nam prikazal najtežje čase naše zgodovine.

Na pogovoru o zaposlovanju so sodelovali predstavniki družbeno-političnih organizacij pobratenih mest. Posebej so bili izpostavljeni problemi: fluktuacije kadrov, štipendiranje in sestava kadrov v OZD. S tem so mladi spoznali probleme, s katerimi se srečujejo v drugih občinah naše domovine, kar nam bo vsekakor mnogo pripomoglo k našemu boljšemu jutrišnjemu delu.

V ŠPORTNIH DISCIPLINAH CELJANI TRETJI

Zadnji dan iger je bil v športnem duhu, kajti ves dan so bila športna srečanja v šestih disciplinah, v rokometu, šahu, atletiki, plavanju, košarki, med sabo pa so se pomerili tudi taborniki.

Ze pred odhodom smo največ pričakovali od rokometištev, ki so zaupanje tudi opravičili. Neenakovredne tekme so vedno končali z visokimi zmagami in v končnem plasmanu zasedli prvo mesto. Po trebnju je poudariti, da se je izkazalo celo moštvo in s tem smo Celjani dokazali, da imamo res dober rokometni podmladek.

Celje so namreč zastopali mlajši mladinci, okrepljeni z Vladom Bojovićem in Vladom Vukojevićem.

Melo so nas presenetili atleti, ki so zasedli odlično drugo mesto. Pohvale vredni so prav vsi, posebej pa še Krolf Gabrijel, ki je v teku na 2000 m zmagal.

Sah — veliko presenečenje, naša mešana ekipa je zasedla drugo mesto. Čestitamo!

Plavalci so dokazali, da znajo tudi Slovenci zelo dobro plavati. Na 100 m kravi za mladinke je Rozman Andreja osvojila prvo mesto, pa tudi ostali so se dobro odrezali.

Dekleta pa so imela pri košarki smolo, kajti s solidnim igranjem so osvojile komaj peto mesto — zadnje. Kaj moremo? Športna sreča je okrogla kot žoga.

Taborniki se letos niso izgubili, kot se jim je to zgodilo pred dvema letoma v Ohridu. Zasedli so četrto mesto.

Menim, da lahko vsi skupaj našim športnikom izrečemo tele besede: »Čestitamo in mnogo športne sreče v bodoče!«

BESEDA UDELEŽENCEV

Sead Smajlović, Tuzla: »S spoznavanjem novih prijateljev na jugoslovanskih igrah BIE spoznavam tudi življenje in delo raznih ljudi, iz različnih krajev, pod različnimi pogoji. Velike izkušnje, boljše in v teh pogovorih in spoznanjih poskušamo prenašati v naš kraj, v kraj našega dela in življenja.

Mnoge manifestacije, mnoge dejavnosti, mnoge izkušnje v organizaciji in vodenju raznih manifestacij in nalog koristimo in prenašamo ravno tako v svoje sredine.

Konjenika Dubravko — Vinkovci: »Sodelovati na igrah pomeni verjetno vsem nam posebno čast... pomeni širiti bratstvo in enotnost med jugoslovanskimi narodi. Bratstvo in enotnost pa je za nas vse skupaj — za družbo — ena sama velika skupnost.

Pavle — Bar: »Bratstvo in enotnost pomeni za nas vse skupaj mnogo. Prav je, da se mladi vse Jugoslavije spoznavajo, menjajo svoje izkušnje. Želel bi, da bi bile igre bratstva in enotnosti pogostejše in da bi na njih sodelovalo več mest Jugoslavije.

Kostadinka — Ohrid: »Na igrah bratstva in enotnosti sem kot delegat svoje občinske konference. Vendar mi je sama udeležba pomeni toliko, da to z besedami ne bi mogla izraziti. Pomeni mi čast in posebno srečo...«

Zinka Kunec — Celje: »Da lahko sodelujem na igrah bratstva in enotnosti, sem presrečna. Tu se mi mladi med seboj spoznamo, navežemo tesnejše stike, izmenjamo izkušnje. Bratstvo in enotnost pa je pojem, ki ga in ki ga še moramo prenašati v naše vsakdanje življenje, ki ga moramo še naprej krečiti in širiti. Le tako bomo lahko še v bodoče živeli in krepili našo samoupravno socialistično družbo.

Kozlovački Ivan — Zrenjanin: »Mladina je tokrat še enkrat dokazala, da je neizčrpna moč, še enkrat je dokazala, da verjame v cilje in hotenja naše družbe, za katere se bori. Še enkrat smo na tem shodu dokazali, da med mladimi ne obstajajo meje med jeziki, kulturo... Dokazali smo, da smo vsi edinstveni, da smo vsi eno, in mislim, da je to najlepši primer, to kar smo doživeli in da bodo igre ostale vsakemu v najlepšem spominu.

Mislim, da že iz zgornjih besed lahko razberemo vse o igrah bratstva in enotnosti. S to manifestacijo smo se na en način počastili v letu naših in Titovih jubilejev, še enkrat smo navežali tesnejše stike, še enkrat... Nasvidenje v Tuzli leta 1978!

SAMO MIHELIN

OBISK

ZVEST NAČELU

JOŽE PRISLAN ŽIVI S ŠOLO

Doma iz Mozirja, je diplomiral 1953. leta na celjskem učiteljskišči. Nato so ga potrebe vodile po šolah Zadrebke in Gornje Savinjske doline, do Ljubnega leta 1961, kjer je ravnatelj osnovne šole še danes.

Jože Prislan se zaveda, da je poklic prosvetnega delavca eden najbolj izpostavljenih, od katerega družba največ pričakuje tako v vzgojno-izobraževalnem kot družbenem in idejno-političnem procesu.

Stanuje na Ljubnem, vendar ga ne išče doma. Našli ga boste v šoli, pri šoli, med učenci na »Forštua«, med »fiosarj« v Vrbju... skratka na Ljubnem, ki je njegov drugi dom od jutra do poznega večera.

Z novo šolo, ki je bila zgrajena z referenduskimi sredstvi leta 1975, Jože živi. Njegova skrb za šolo je zgled čuvanja premoženja, ustvarjenega z delavčevimi rokami. Vendar šole ne zavija v celofan papir, temveč njena vrata široko odpira, tako da je to resnična šola krajanov.

Česa vsega ni tu! Tu je kolektiv, ki se zaveda svojega poslanstva. Ni jim tuj noben rekvizit, od peresa do lopate. Tuja jim je samo beseda — ne morem. In z njimi Jože zaokroža zgled resničnih, angažiranih družbenih delavcev. In zato stvari uspevajo: ob otvritvi nove šole bilten — Ljubno nekot in danes, likovne razstave v avli šole, prej v stari pa v učilnici izborna etnografska razstava eksponatov, zbranih v ljubenski krajevni skupnosti,

čudovita razstava ročnih del ljubenskih žena in deklet, igre, folklor, petje, da mnogi proslav ne naštevam.

Fiosarski kraj Ljubno je na pobudo Jožeta Prislane dobil svoj spomenik — leseno skulpturo fiosarja pred šolo.

Šola Ljubno je tudi prva v občini, ki se je pobratila s šolo v Ljubišu (SR Srbija). Seveda je prostor premajhen, pero prepročasn, zato je to le skop opis delovnega utripa, snovanja in dela Jožeta Prislane — ravnatelja osnovne šole, ki ga ne boste slišali govoriti o uspehih šole v ednini, temveč pravi enostavno in skromno: Mi na šoli ali kar naša šola je to naredila. Res, toda dejstva, da je pobudnik prav Jože Prislan, ni mogoče zamolčati.

LJIZA LIK

BOŽENA HRUP

DVE FRONTI

MLADA PIANISTKA NA ZAČETKU

Šolska vrata so se že zaprla in za dijake se je pričel bolj ali manj zaslužen odmor, ki bo trajal tja do prvih septembrskih dni. Za nekatere dijake pa so počitnice še posebej dobrodošle, saj je bilo preteklo šolsko leto zanje bolj naporno kot za ostale. Mislimo na tiste učence, ki imajo poleg šolske še kakšno drugo obveznost, ki se torej izvenšolsko udeležujejo.

Mednje štejemo tudi HRUP BOŽENO, učenko drugega letnika celjske pedagoške gimnazije, sicer doma iz Močilnega pri Radečah. Ne samo, da je v šoli odlična učenka in je prejela ob zaključku šolskega leta tudi posebno priznanje, zabeležila je tudi pomemben uspeh na srednji glasbeni šoli v Ljubljani, kjer prav tako obiskuje drugi razred.

Pred dnevi je imela v Ljubljani samostojni koncert, ki prav gotovo predstavlja njen doslej najkvalitetnejši dosežek. Okrog deset let že igra klavir: najprej je obiskovala glasbeno šolo v Radečah, sedaj pa se izpopolnjuje pri prof. Andreju Jarcu, znanem slovenskem pianistu, na že omenjeni srednji glasbeni šoli v Ljubljani.

Ljubljanski koncert je bil zanj dokaj zahteven. V programu je vključila Scarlattijevo sonato v E-duru, Preludij in fugo v h-molu »Dobro uglašeni klavir« J. S. Bacha, Mozartovo »Alla turca« iz sonate v A-duru, I. stavek Beet-

hovnovega Koncerta v C-duru št. 1, Potočnikovo Sonatino, Albenizov Španski ples, Lisztovo koncertno etudo »Ples škrtova« in končno Chopinov scherzo v b-molu.

Da je bil program resnično zahteven je potrdil ob koncu tudi prof. Jarc, ki se je o svoji učenki pohvalno izrekel. Koncert je bil brezhibno izveden in ljubljanska publika, znana kot zahtevna, jo je tudi izredno prisrčno nagradila.

Sicer pa ima Hrup Božena za seboj že dva nadvse blesteča uspeha: lani je na republiškem tekmovanju mladih pianistov Slovenije zasedla prvo mesto, zatem pa na enakem jugoslovanskem tekmovanju tretje mesto. J. T.

LIBOJE

LETOS TUDI ČEZ MEJO

OB DOMAČINIHI TUDI ITALIJANI IN AVSTRIJCI

Čeprav je do 20. novembra, ko bo V. revija narodnozabavnih ansamblov v Libojah, še precej časa, pa organizacijski odbor pri tamkajšnji DPD Svobodi »Ludvika Oblaka« želi daj časa dela. Pravzaprav po lanskim reviji, ki je po mnenju vseh izjemno uspela, ni bilo prekinitve v delu organizacijskega odbora, ki želi letos pripraviti še boljše srečanje, saj gre nazadnje za majhen jubilej — V. revijo.

Tako se organizacijski odbor sestaja vsak teden, poleg tega pa se pripravljajo razni materiali, ki vabijo posamezne skupine na srečanje v Liboje. Vsaka revija ima nekaj novega in tako bo imela tudi letošnja pa čeprav bo v osnovi ostala ista. Organizator se je odločil, da bo letos povabil na revijo tudi dva ansambla iz zamejstva in to iz Italije in Avstrije. Zadnjo nedeljo je bil v Števerjanu v Italiji njihov festival, katerega so obiskali tudi trije predstavniki liboške revije in se z domačini

dogovorili glede njihovega nastopa v Libojah. Obisk je bil uspešen, saj so člani delegacije Janez Meglič, Franc Kovač in Heri Kuzma uspešno dobili ansambel iz Italije (Lojze Hlede) in Avstrije (ansambel »Podjuna« iz Glöbasnice). Oba ansambla bosta v Libojah dva dni ter bosta poleg nastopa na reviji opravila še eden do dva koncerta v večjih krajih žalske občine, ter se pobratila z našimi ansambli. Vodja »Veselih Libojčanov« pa je v Števerjanu dobil zagotovilo še nekaterih drugih ansamblov, ki bodo nastopili 20. novembra v Libojah, poleg njih pa se bodo predstavili vsi tovrstni ansambli iz Savinjske doline oz. žalske občine iz celjske občine. Organizator pričakuje, da bo letos nastopilo okoli 25 ansamblov, kar bo rekord in kar liboško revijo tudi uvršča med najmožnejše tovrstne organizatorje pri nas.

Tudi letos bosta dve predstavi (ob 15 in 18 uri), dopoldne pa še matineja za

otroke in mladino, ki bo združena z vajo vseh nastopajočih ansamblov. Le-ti se bodo v Libojah zbrali že dopoldne ob deveti uri, sledil bo vljudnostni sprejem, vaja in odhod v Zalec na kosilo, ki bo združeno z ogledom mesta in pogovorom s predstavniki občine o njegovem razvoju. Po kosilu bosta dva koncerta, kjer bo vsak nastopajoči »muzikanta« dobil spominsko darilo pokrovitelja Keramične industrije Liboje. Za tri ansamble, ki bodo letos nastopili že petič (Veseli Libojčani, Veseli hmeljarji in trio Zeme iz Vojnika) pa pripravljajo še posebna priznanja.

Seveda v Libojah pripravljajo še druga presenečenja, vendar o tem kdaj kasneje. Eno je jasno, po dosedanjih prijavah ansamblov in delu organizacijskega odbora je upravičeno pričakovati, da bo sedanja, peta revija najboljša od vseh dosedanjih. Ljubitelji narodne glasbe bodo tako ponovno prišli na svoj račun.

T. VRABL

MALA ANKETA

NAJLEPŠE V CELJU

Pred dnevi je bila v Celju na obisku dvaintridesetčlanska ekipa športnikov društva »Slovenija« iz Toronta v Kanadi. Pri nas so bili dva dni, ustavili pa so se med turnejo, ki so jo imeli po domovini, kjer so bili rojeni njihovi starši. V Celju so jih najprej sprejeli na Starem gradu predstavniki družbenopolitičnih organizacij ter se z njimi zadržali v prijetnem klepetu, kjer so izmenjali več mnenj. Kanadski športniki so se naslednji dan pomerili s športnimi ekipami štorske Železarne, zvečer pa imeli še prijateljsko srečanje. Vsa skupina pa si je med bivanjem v Celju ogledala tudi koncert reprezentančnega orkestra garde, nad čimer je bila izredno navdušena. Ko smo se ob njihovem odhodu iz Celja z njimi pogovarjali so si bili vsi enotni v tem, da je v Sloveniji povsod lepo, najlepše pa vedno prav v Celju.

MARTIN VUKSINIČ je predsednik športnega društva »Slovenija« v Torontu v Kanadi: »Vse je bilo O. K. Zdaj smo zelo utrujeni in komaj čakamo, da se vrnemo. Naše društvo ima 60 članov in že petič smo prišli v Slovenijo. Trikrat s hokejem na ledu in dvakrat z nogometom ter odbojko. V našem klubu so vaditelji starejši, mlajši pa se aktivno ukvarjajo s športom. V odbojki imamo štiri različne ekipe. Še bomo prišli!«

DANICA KASTELIC, stara 15 let, najmlajša udeleženka, je bila tokrat prvič v domovini svojih staršev: »Prvič sem pri vas in priznati moram, da sem izredno navdušena nad vsem, kar sem v teh dneh videla. Resnično je zelo lepo in bom še prišla. Seveda sem med tem prvim obiskom spoznala tudi precej novih prijateljev, kar pomeni, da bo vrača-

TONE VRŠIČ je bil sicer rojen v Ljutomeru, vendar že več let živi in dela v Kanadi. Je tudi med najprizadevnejšimi klubskimi delavci, ki pomagajo vzdrževati stike z matično domovino: »V Sloveniji sem že tretjič. Prej smo prihajali s hokejem na ledu in tudi nastopili smo v celjskem Mestnem parku, zdaj pa z nogometom in odbojko. Za šport imate pri vas vse zelo dobro organizirano, mi pa si moramo vse plačevati sami.«

MARJAN LEBAN, eden izmed tistih, ki so pomagali pri organizaciji gostovanja kanadskih športnikov v Celju: »Potrudili smo se, da smo jim omogočili dva dni prijetnega bivanja pri nas. Upamo, da smo v tem uspeli, saj ob slovesu niso mogli prehladiti, kako je bilo lepo. Izredno pa so bili navdušeni tudi nad koncertom, ki so si ga ogledali in seveda tistim uvodnim pozdravom, ko jim je 4000 poslušalcev zaploskalo.«

Tekst:
TONE VRABL
Foto:
DRAGO MEDVED

LAŠKO

DOBRA ŠOLA V NARAVI

OSNOVNOŠOLCI LAŠKEGA IN RADEČ OB MORJU

Učenci četrtilih razredov centralnih in podružničnih šol s področja Radeč in Laškega so letos prvič organizirano preživeli več dni v šoli v naravi. Obe centralni šoli s podružnicami sta v dveh izmenah izvedli program šole v naravi, ki so ga vsaka zase pripravili brez kakršnihkoli vzorcev temveč so ga prilagodili možnostim in okolju.

Učenci osnovne šole iz Rimskih Toplic imajo organizirano šolo v naravi v zimskem času na Lisci.

Tako je 95 učenec in učencev iz radeškega območja s sedmimi spremljevalci doživljalo radosti v koloniji Rdečega križa Slovenije na Debelem rtiču pri Kopru. Ker je bilo vreme hladno in morje še mrzlo, so se kopali v bazenu v Zustrni pri Kopru. Večina neplavalcev se

je naučilo plavanja. Namen je bil, da spoznajo morje z okolico ter ljudi. Zadovoljni so bili učenci in vzgojitelji, program je bil izpolnjen. Obiskali so tudi kraje ob italijansko-jugoslovanski meji in videli kako poteka postopek ob prehodu iz ene v drugo državo. Zanje je bilo zanimivo novo okolje, mnogi so bili prvič v življenju tako daleč od doma brez staršev in še več jih je bilo prvič na morju. Pedagoški vodje so živeli z učenci praktično celi dan in vsi skupaj so se počutili in obnašali kot ena velika družina.

140 učencev iz podružničnih in centralne šole Laško je od 2. do 18. junija v dveh izmenah doživelo presenečenja in doživetja v taboru Jagodje pri Izoli. Vreme jim je bilo naklonjeno, saj

so se samo prva dva dni kopali v bazenu.

Po dolgoletnih prizadevanjih in izredno z dobrim posluhom Izobraževalne skupnosti v občini, kakor tudi vseh staršev, je bila z odobranjem sprejeta nova oblika organiziranja kakor tudi kvalitetni prispevek vzgojnoizobraževalne dejavnosti v osnovni šoli.

Letošnji začetek pomeni prav gotovo akcijsko usmeritev v prihodnjih letih. Marsikdo iz kozjanskega področja še ni videl morja, in ga še dolgo ne bi. Kar 96 odstotkov neplavalcev se je naučilo te večine. Živel so v organizirani skupini in najbrž niso veliko razmišljali o domu. Tako kot učenci Danijela Homšek in Ivanka Ulaga, so najbrž zadovoljni vsi njeni sošolci.

FANIKA LAPORNIK

LETOVANJE CELJSKIH OTROK

PONOVRNO V BAŠKI

POGREŠAJO UREJEN REKREACIJSKI PROSTOR

Skupnost otroškega varstva Celje je letos že drugič organizirala v Baški, na otoku Krku, letovanje celjskih otrok in tistih otrok, katerih starši iz TOZDih celjske občine. Na letovanje bo odšlo pet skupin po 145 do 150 otrok. Glede predvsem za šolsko mladino do 14. leta starosti, le v prvi izmeni so v Baško odšli predšolski otroci od 4. do 6. leta starosti. Otrokom delavskih staršev plača letovanje delovna organizacija, v kateri so zaposleni, medtem ko imajo socialno in zdravstveno ogroženi otroci, ki jih predlaga vzgojno-varstveni zavod, osnovna šola in socialni delavci, letovanje brezplačno. V zadnji izmeni bo letovalo še 30 otrok iz Koroške, in sicer iz Pliberka, kar je pomembno za utrjevanje prijateljskih stikov s Slovenci, ki živijo v

Avstriji. Skupno z otroci odhajajo na letovanje tudi vzgojitelji, ki se na to delo pripravljajo z različnimi seminarji. Člane teh vzgojitelskih skupin izbere Klub vzgojiteljev iz Celja. V vsaki izmeni je še zdravnik in medicinska sestra, ki skrbita za zdravstveno počutje otrok.

Vzgojitelji se v času letovanja veliko ukvarjajo z otroci, predvsem z najmlajšimi. Svoje delo načrtujejo sproti in dnevno dopolnjujejo vzgojni program. Pri tem se izogibajo šolski šabloni, razvijajo spontanost, izvirnost in ustvarjalnost pri otrocih, tako v vsebini dela, kot tudi v metodi. Dejavnost in delo otrok prilagajajo vremenu. Če je vreme lepo, se kopajo in igrajo na pesku ali na igrišču. V primeru slabega vremena se stisnejo v učilnici in se ukvarjajo z likovnim delom.

Zal pa pogrešajo v Baški zaprt prostor, kjer bi se otroci lahko v primeru slabega vremena razvedrili z različnimi športnimi igrami.

Laško leto je skupnost otroškega varstva v Celju načrtovala prenovitev doma v Baški, vendar do tega ni prišlo zaradi pomanjkanja finančnih sredstev. Veliko denarja so namreč porabili že za pleskanje celotnega doma, ustrezno obnovo otroških postelj, za napeljavno telefon, nekaj denarja pa je šlo tudi za urejanje okolice letoviškega doma. Interes vseh, tako skupnosti otroškega varstva, kot tudi staršev pa je, da bi dom v celoti uredili. Morda bi ob tem veljalo razmišljati tudi o kakšni prostovoljni delovni akciji, saj imamo v naši občini veliko pridnih rok.

KARMEN STRNAD

EKMOVALI

FOTO: SANDI UDERMAN

izirala domača lovska delovanje s krajevno orodjem, je bila na Jelšini obsejnim in razgibanjem so se spomnili tudi in sedemdesetletnice slova.

u, v katerem so nastopkega pevskega zbora izovci streljali za prehodaj besed pa je udeležena spregovoril predstavnišnje Smarje pri Jelšah.

x x telefona v vas Trebče in je muzej Titovega delovanja, je končana, v sobomembno novost predali pravljanje. Predaja je blodoprtem nove avtomatcentrale v Bistrici ob priliki pa je bila tudi nost.

LJ: GASILCI
VILI PRAPOR

o gasilsko društvo je v lo svoj prapor. Korenine segajo tja v leto 1929, spoznali, da se posamez uspešno upirati različnim rečam Po vojni, v kateri rodje uničeno, so dramelj- učeli takorekoč znova. V ristopili predvsem mladi, jem in mladostno svežino leto. Leta 1949 so svojemu ali gasilski dom, nato pa abavili vse potrebno orod- za strokovno znanje čla- novil pionirsko desetino, o nastopala na tekmovali gasilskih prireditvah in gasilskih prireditvah. Skratka, uspehi, ki so jih njem desetletju so vidni. z njimi sodelovali in jih odpirali krajani, Skupščinjur in Občinska gasilska

voma, da je bilo nedelj- nemban dan ne samo za eč tudi za Drameljčane. ki prapor je simbol, na vsi ponosni, hkrati pa je del gasilske organizacije. stili so obljubili, da bodo e nadaljevali z istim za- stni svojemu kraju in ce- listi družbi.

MOJCA BUČER

SKI TABORNIKI
V MUTI

borniki Odreda II. grupe e dni odšli na sedmi slo- abornikov, ki je letos na deset dni zbranih preko tih tabornikov. Iz Celja 47 tabornikov, ki bodo rniki pobratenih odredov kopja, Sida in Erdevika orili skupni bratski od- ja se bodo udeležili tu- kmovanj in med drugim e koristnih in strokovnih ico Mute.

Dohodkovni odnosi od njive do mize

Ni res, da bi mesarji premalo plačali za živino, temveč je krma predraga, pravijo nekateri. Direktor velikega kombinata pa je dejal, da reja živine bremenijo tudi drugi previsoki stroški. Morda bi bilo moč znižati stroške tudi pri prodaji mesa. Donosnost pitanja torej ni odvisna le od tega, koliko lahko mesarji plačajo za živino v sedanjih razmerah, ampak še od vrste stvari, ki jih živinorejci navadno niso upoštevali.

Družbeni dogovor o kmetijskoživilskih celotah je bil podpisan z namenom, da bi se med drugim hitreje in dovolj na široko uvajali dohodkovni odnosi, ki naj kmetovalcem zagotove ustrezno mesto. V tako široki celoti se bodo morali dogovarjati o medsebojnih dohodkovnih odnosih oziroma razmerjih. To pa je, rečeno bolj preprosto, dogovarjanje o tem, koliko je vredno delo tega in onega, koliko mora vlagati gmočnih sredstev v pridelke ali izdelke in kak delež naj torej dobi v skupni ceni, da bo delo vseh nagrajeno ali plačano enako pošteno.

Sami živinorejci in mesarji ne morejo veliko spremeniti, četudi se dogovarjajo med sabo. Če sta krma in krmilo cenejši, pa je dohodek rejca lahko zadovoljiv, četudi se odkupna cena pitancev ne zveča. Ti računni so pri kmetih, ki sami pridelujejo krmo, sicer nekoliko drugačni kot na kmetijskih kombinatih. Koliko jih velja krma, navadno ne računajo. Za njih je otipljiva le tista cena, ki jo plača mesar, in še cena krmila, če ga kupijo.

V razvijajoči se veliki, organizirani proizvodnji, ki bo zniževala nekatere stroške, pa si ne bodo mogli sami določiti cen. Zato bo tudi njim koristilo zniževanje stroškov pri pridelovanju krme. Kako naj se lotijo tega? S smotno rabo skupnih večjih strojev, da za vračanje kredita ne bo treba toliko denarja, kot če bi jih kupili sami. Z varčevanjem pri gnojenju. Pa ne tako, da bi kupili manj gnojil. Kupili naj bi jih tako, da bi bilo manj posrednih stroškov, med njimi prevoznih. Če gnojila vozijo v skladišče kmetijske organizacije in od tam h kmetom, je več stroškov, kot če bi ga zapeljali iz tovarne naravnost h kmetom.

Direktor kmetijskega kombinata je dejal, da pri njih znaša vrednost krme v stroških mleka le 50% — prav pa bi bilo, če bi znašala 70%. Druge stroške bi torej bilo treba znižati za 20% in za toliko bi bili nižji tudi skupni stroški prireje mleka.

Podobno je treba ocenjevati tudi prodajo mesa. Ali ni moč kaj privarčevati pri nesmotnih prevoznih, rabatnih trgovini, ki jih dobiva poleg marže, in podobnem?

Enako velja za kmetijske pridelke. Dohodkovna razmerja bi se morala začeti pri proizvajalcih gnojil, zaščitnih sredstev in kmetijskih strojev. Rasla naj bi preko kmetijstva, živilske industrije in trgovine do porabnikov, delavcev v mestih. Ko bo ugotovljena stvarna vrednost dela vseh zajetih v tej kmetijskoživilski celoti, se bodo tudi s porabniki lažje dogovarjali o tem, ali je možno ceno zvišati ali ne.

JOŽE PETEK

SIP — Strojna industrija Šempeter v Savinjski dolini

razpisuje
za šolsko leto 1977/78

KADROVSKE ŠTIPENDIJE

- 1 štipendijo na pravni fakulteti
- 1 štipendijo na strojni fakulteti
- 2 štipendiji na ekonomski fakulteti
- 1 štipendijo na visoki šoli za organizacijo dela
- 1 štipendijo na višji šoli za socialne delavce
- 2 štipendiji na višji tehniški šoli — strojna smer
- 1 štipendijo na višji ekonomsko komercialni šoli
- 1 štipendijo na višji upravni šoli
- 4 štipendije na TSS — strojna smer
- 3 štipendije na ekonomski srednji šoli
- 2 štipendiji na tehniški risarski šoli
- 1 štipendijo na upravno administrativni šoli
- 20 štipendij za poklice ključavničar, strojni ključavničar, strugar, orodjar in rezalec (moški ali ženska)

Kandidati za štipendije morajo vlogi, izpolnjeni na obrazcu DZS 1,65, priložiti:

- zadnje šolsko spričevalo
- potrdilo o premoženjskem stanju in dohodkih družinskih članov v družinski skupnosti za leto 1977 (obr. 0,12)
- potrdilo o višini otroškega dodatka oziroma potrdilo, da ga ne prejema
- izjavo kandidata, da ne prejema štipendije pri drugem štipenditorju oziroma, da nima obveznosti iz naslova štipendij

Kandidati naj pošljejo svoje vloge na naslov: SIP — Strojna industrija Šempeter v Sav. dolini, 63311 Šempeter, splošni sektor, kjer dobijo tudi vse potrebne informacije.

Upoštevali bodo vloge, ki bodo prispele do vključno 18. VII. 1977. Nepopolnih vlog ne bomo reševali.

KDAJ NOVA MLEKARNA V CELJU

HMEZADOVE „MLEČNE“ TEŽAVE

MLEKA JE MENDA DOVOLJ, LE SPORAZUMETI SE JE TEŽKO ...

Proizvodnja mleka na območju Hmezada je v zadnjem času močno porastla, saj dnevno odkupi in predelajo v mlekarni med 70 in 80 tisoč litri mleka, ta številka pa bi lahko brez posebnih vlaganj še zrastle, če bi imeli novo mlekarino, za katero se bore že natanko dve leti. Hmezad je v mlečno proizvodnjo vložil precejšnja sredstva predvsem zaradi potreb po novi mlekarini in seveda zaradi tržišča, ki ga danes v celoti pokrivajo. Moderno opremljena mlekarina, kakršno načrtujejo in imajo zanjo

že vso potrebno dokumentacijo, bi lahko dnevno predelala cca 180.000 litrov. Poslovni ljudje Hmezada so si nalašč v ta namen ogledali nekoliko sorodnih ustanov v Franciji in se odločili za projekt, ki bi najbolj odgovarjal našim razmeram.

Tudi načrtovanih 180.000 litrov mleka na dan ni vprašljivih, ker so po vseh ali okoliških več ali manj vzorno organizirane zbiralnice mleka z vso potrebno opremo hlajenja pa tudi mlečni viški zagotavljajo predvideno količino. Del mleka naj bi predelo-

vali v sire v šmarski mlekarini.

V novi mlekarini v Celju bi bilo združenih okoli 12 milijard dinarjev. Združevanje sredstev vrste poslovnih partnerjev bi gotovo rodilo uspeh, vendar Hmezadovi mlekarji stojijo pred težko rešljivim problemom. Zatika se namreč pri lokaciji, ki je nikakor ne morejo izposlovati. Predloge, ki so jih jim ponudile ustrezne občinske službe, so skorajda po vrsti odbili z različnimi motivacijami, saj je večina njih neugodna predvsem zaradi transporta. Hmeza-

du bi še najbolj odgovarjal prostor današnje mlekarne v Medlogu, vendar vodna skupnost Nivo Celje ne more zagotoviti, da bo to območje varno pred poplavi. Lokacijo Hmezadu ponujajo tudi v žalski občini, tako da se sedaj le stežka odločuje, kje graditi ta sicer prepotrebni objekt. Dolgoletno naprežanje okoli lokacije mlekarne se torej nadaljuje. Določena je skupina, ki naj natanko prouči vse lokacijske predloge in se odloči za najprimernejšo.

MILENKO STRASEK

DIVJAD POVZROČA ŠKODO

KDO PLAČA?

KOMISIJA TUDI NA OBČINSKI RAVNI

Na območju šmarske občine so obsežni gozdovi, ki premorejo lepo število različne divjadi, precej pa je po travnikih tudi fazanov in jerebic. Vsa ta pisana truma divjadi ne pozna obzirnosti do polj in nemalokrat uničuje posevke ne le v bližini gozdov pač pa tudi po čistinah. Ta bakantska gostija pride najbolj do izraza v jesenskih dneh pa tudi sedaj, ko imajo živali na razpolago žita.

Nemalo občanov šmarske občine, podobno pa je najbrž tudi na območjih drugih lovskih družin, se pritožuje pri lovcih nad storjeno škodo. Zadeva je prila celo pred skupščino. Odgovor na vprašanje, kdo je dolžan plačati in povrniti nastalo škodo, je

dal predstavnik lovske družine Kozje.

Lovska družina plača škodo, ki so jo povzročile zaščitene živali, to pa so zajci, fazani, srnjad, jelenjad, gamsi, mufloni in divje svinje, ne plača pa škode, ki jo imajo na vesti nezaščitene živali: srake, vrane, šolje in lisice. Majhna izjema je lisica in to v primeru, če ubije in požre večje število kokoši.

Škodo ocenjuje posebna komisija, ki jo ima vsaka lovska družina. Predstavnik lovske družine Kozje meni, da bi bilo umestno, da bi podobno komisijo ustanovili tudi na občinski ravni, da bi reševala težje probleme in usklajevala delo vseh komisij.

MILENKO STRASEK

LETOS DRUGIČ

DAN PEKOV

TOKRAT SREČANJE V NOvem SADU

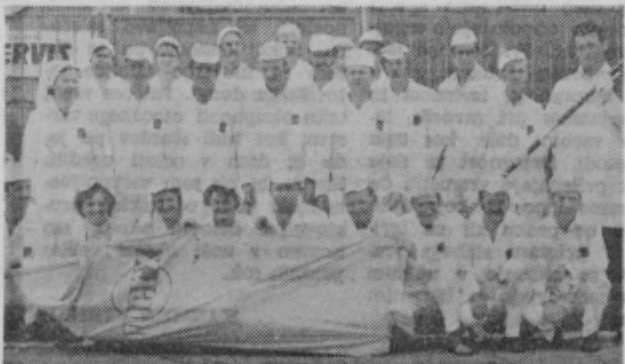
Letos je drugič šel skoraj neopazno mimo 1. julij, dan slovenskih in jugoslovanskih pekarskih delavcev. Leta 1935, na ta dan, so delavci v večini jugoslovanskih pekarn zahtevali s svojim štrajkom boljše delovne pogoje ter ukinitev rednega dela ob nedeljah. Zahtevali pa so tudi, da se pekarskim pomočnikom prizna čas, ko so raznašali pecivo in kruh, takrat še v koših, v redni delovni čas.

Pekarski delavci Jugoslavije koristijo svoj dan za medsebojna srečanja, na katerih se pomenijo na športnem področju in priredijo kulturna srečanja. Ta dan pa je pomemben tudi zato, ker se dogovorijo za medsebojno gospodarsko in tehnološko sodelovanje, vse s ciljem za boljše kakovost, asortiman in z željo, da bi zadovoljili po-

trošnika. Ne smemo namreč pozabiti, da pekarsstvo kot veja živilske industrije, še vedno nosi pomembno težo in odgovornost v naši vsakodnevni prehrani.

Osrednja proslava Dneva pekrov, je bila letos v Novem Sadu. V tej manifestaciji je sodelovalo preko 2000 neposrednih proizvajalcev kruha in peciva. Istočasno pa je bil odprt prvi mednarodni sejem »HLEB 77«, s prikazom dosežkov v pekarsstvu na področju tehnologije in strojne opremljenosti. Slavnostne parade sta se udeležili tudi delegaciji pekarskih in slaščičarskih delavcev iz dveh delovnih organizacij na našem območju: Merx — Celje in Rogla — Slovenske Konjice, ki sta bili hkrati tudi edini predstavnici Slovenije.

STEPSNIK EDO

Čebelarstvo

Ukrepi, ki jih bo podvzel čebelar v tem času, bodo odločali, kakšen bo njegov uspeh ob koncu leta.

V Sloveniji čebelarimo pretežno v listovnem panju, tim. A2 panju. Ta panj je prostorninsko omejen in so pri njem potrebna posebna opravila. V maju, ko se čebelja družina naglo veča, prične v plodišču primanjkovati prostora — matica nima več praznih celic za zaleganje. Zato ji moramo razširiti prostor, ker bi sicer oslabela. V gornji del, imenovan medišče, ki ga od spodnjega, plodišča, loči maticina mreža, nastavimo prazne sate in delno satnice. Nekaj dni zatem pa izvršimo glavno operacijo — del teh satov — pač po moči družine — zamenjamo: v plodišču damo prazne sate iz medišča, a v medišču zaležene. S tem smo dali matici možnost nadaljnega leženja jajčec, v izlegajoče celice v medišču pa bodo ob ugodni beri nanašale čebele nektar. To opravilo, ki ga imenujemo prevešanje, če je narejeno pravočasno, tudi preprečuje rojilni nagon. O prevešanju je pri nas že mnogo napisanega, zato se v podrobnosti ne bi spuščali. Četudi mnogi trde, da prevešanje ni nujno, bi poudarili, da je v naših razmerah — v A2 panju — neobhodno potrebno.

Naši čebelarji čebelarijo pretežno na stalnem mestu. Na ta način imajo pridelek le od paš, ki so v dotičnem kraju. Za naše področje prihajajo v poštev sledeče paše, ki nam ob ugodnih letinah že lahko napolnijo medišča: prva pomladna na češnjah, borovnicah, regradu, oljni repici in ostalem sadnem drevju, kot druga na akaciji, nadalje travniška paša, paša na kostanju, izrazito gozdna paša (smreka, hoja) in končno ponekod še ajdova paša. Malo je krajev, kjer ima čebelar možnost izrabiti vsaj polovico teh paš, zato napredni čebelarji prevažajo čebele na področja, kjer je bera. Včasih zadržuje prestavitve čebel le za nekaj kilometrov. Pri medenju nekaterih kultur moramo upoštevati npr. le nadmorsko višino. Smreka prične mediti običajno najprej v višjih legah in se medenje šele pozneje razširi na nižja področja. Kostanj cveti in zamed v nižjih predelih (300 do 400 m nadmorske višine) kakih 14 dni poprej, kot v višini nad 700 metrov. S prestavitvijo čebel v področje, kjer kostanj meti, si podvojimo čas paše na njem.

Če upoštevamo navedbe v naših zadnjih razgovorih, da je višina pridelka na enoto (npr. 1000 čebel) v panju s 30.000 čebelami 2 do 3-krat večja, kot v panju s 15.000 čebelami, lahko uvidimo, da je posebno za prevoz v paše, nujno čebelje družine jačati, združevati, ker si s tem povečamo pridelek in zmanjšamo stroške prevoza. Teh sodobnih ukrepov se naš čebelar vse premalo poslužuje, jih pa tudi premalo propagiramo. Znan, verjetno najboljši način združevanja čebel je oni, ki ga je v svetovno čebelarsko prakso uvedel italijanski čebelar Asprea.

Od dveh skupaj stoječih panjev, imenujemo jih a in b, prestavimo panj b kamorkoli (v čebelnjaku na drug prostor, ali izven čebelnjaka). Panj a pa pomaknimo proti mestu, kjer je stal prvotno panj b, tako da bo stal nekako v sredini med panjema a in b kot sta bila prvotno. Čebele iz obeh panjev se bodo iz paše vračale na staro mesto in šle v panj a, ki bo tako pridobil vse pašne čebele, panj b pa jih bo izgubil. Če želimo panj a še bolj ojačati za bližajočo se pašo, lahko pred odstranitvijo panja b uredimo zalego iz obeh panjev tako, da dobi panj a pokrito zalego, panj b pa mlajšo zalego.

Panj a je pripravljen za prevoz v pašo, panj b pa ostane doma, kjer imamo vse možnosti, da podvzamemo ukrepe za njegov razvoj in v nekaj tednih lahko postane zopet normalno močna družina. Predvsem ne pozabimo preskrbeti ga z vodo, ker je izgubil vse izletne čebele. Panj a bo na paši nabral mnogo več medu kot bi ga oba panja skupaj pred združitvijo, stroški prevoza pa so manjši (upoštevajoč seveda, da delamo to za večje število družin).

Izkušen čebelar si bo na podlagi tega opisa že znal urediti pravilen postopek, kdor pa bi želel natančnejša navodila, naj se obrne na pisca, pa jih bo prejel brezplačno.

Na pogled izgleda zadeva zamotana, izplača pa se! Je eden izmed ukrepov, ki bi nas naj uvrstili med dežele s sodobnim načinom čebelarjenja.

IVAN RAK, Gotovlje

PRIJETEN DRUŽABNI DOGODEK

TKANININ PLES OB VODI

MODA, PLES IN GLASBA

Dare Valič je čisto prijeten fant in na zunan nima nič opraviti s TV Žehnikom. Tudi naše čestitke k njegovim dvojčkom...

Edvin Fliser se je močno potrudil, da je pričaral s pesmijo tisto vzdušje, kj je številne poslušalce pripeljalo tudi do tega, da so se zavrteli.

Topel poletni večer, veliko obiskovalcev, moda, ples in smeh, to so bile osnovne značilnosti plesa ob vodi, ki ga je v nedeljo pripravilo trgovsko podjetje Tkanina Celje, točneje njen tozid Maloprodaje. Obiskovalci so imeli res dovolj razloga, da so bili zadovoljni. Že pri vstopu na bazen jih je pozdravila razigrana igra luči, ki so bile domiselno postavljene med cvetje in v krošnje dreves. Posebno pozornost pa je vzbudil pravi »light show« na belih jadrnih male jadrnice, ki je bila zasidrana v bazenu tik ob plesišču. Za prijetno in veselo, dejali bi kar domače razpoloženje, so poskrbeli tudi delavci hotela Merx, ki so se s prijazno postrežbo znova odrezali.

Na začetku tega prijetnega večera je bila modna revija, ki jo je pripravilo trgovsko podjetje Tkanina Celje — tozid Maloprodaje. Z njo je Tkanina želela opozoriti na pestro izbiro modelov v vseh njenih poslovalnicah: v Veleblagovnici Tkanina, v specializirani prodajalni z ženskim perilom Veronika, in v novi trgovini Gregor. Manekeni in manekenke so pričeli revijo v športnem duhu, saj so prikazali vrsto aktualnih modelov za letošnje poletne dni. To so bili safari modeli, saj je prav safari stil — stil letošnjega po-

letja in zato moderen ter izredno priljubljen. S temi modeli so dobro založeni v prodajalni Gregor, proizvajalec teh modelov pa je domača tovarna Toper.

Ker je poletna sezona že v polnem teku, je revija prikazala tudi nekaj lahkinih poletnih oblačil, tako tistih, ki jih bomo radi nosili na plaži, kot tistih, ki jih bomo nosili na popoldanskih sprehodih. Čeprav se je kopalna sezona že pričela, je še veliko tistih, ki se ne znajo odločiti za pravi model letošnje kopalne obleke. Modna revija Tkanine je v tem smislu veliko pomagala. Predstavila je nekaj modelov kopalnih oblek, ki jih lahko izberemo v Veleblagovnici Tkanina ali v specializirani prodajalni z ženskim perilom Veronika. Kroji teh modelov so zelo raznoliki, vzorci pestri in bogati, barve pa takšne, kot jih narekuje letošnje modno poletje. Ob koncu revije so manekeni in manekenke predstavili še vrsto elegantnih večernih modelov, primernih tako za svečane priložnosti kot za lahkoten ples ob morju.

Modna revija je dala res celovit prikaz aktualnih modelov, ki jih bomo v letošnjem poletju radi nosili. Ženske so se najbolj navdušile nad številnimi modeli lahkinih poletnih obla-

čil, moški pa kot navadno, nad prijetnimi športnimi oblačili. Naj povejmo še to, da je vse modele izbrala celjska modna kreatorka Staša Gorenšek, ki je revijo tudi povezovala.

Drugi del programa Tkanininega plesa ob vodi je bil namenjen sprostitvi in zabavi. Prišel ga je znani slovenski igravec in napovedovalec iz TV Žehnika Dare Valič. Ko smo ga pred nastopom povprašali, če bo tudi tokrat »žehtal« ali bo raje »tkal«, je veselo odvrnil, da imamo Celjani toliko napak, da bo treba kar »štepati«. In res je z domisljicami na račun celjskega prometa, industrije, kulture in »slovečega« onesnaževanja okolja povedal toliko krepkih, kot jih že dolgo nismo slišali.

Tudi glasbe, kot se pač za ples spodobi, ni manjkalo. Zanj so poskrbeli ansambel CE s pevko Tatjano Dremelj - Vrečar ter gosta Tomaž Domicej s svojimi uspešnicami (Moja pri obiskovalcih »vžgala« Tomaž Domicej in Edvin Fliser. Še posebej je kitara, Gospod direktor, itd.), še bolj pa z duhovitimi napovedmi in zbadljivkami, s katerimi se je sam napovedoval. Dareta Valiča, je na primer, napovedal za Valiča, ker ima pač doma že štiri otroke. Zelen je tudi povedati

kakšen političen vic, pa se je premislil, češ da bi se smejala publika, on sam pa vsaj nekaj časa ne...

Edvin Fliser se je pošteno potrudil, da je zvalil na plesišče prve pare, zatem pa je plesalce uspešno zabaval s svojimi znanimi pesmimi, ki jih je zabelil še z venčkom dalmatinskih narodnih in z venčkom s štajerske »Vesele jeseni«.

Ce smo že pri pevcih, je vsekakor treba pohvaliti tudi Tatjano Dremelj, ki je vnovič dokazala, da je zelo dobra pevka.

Proti koncu večera pa smo dočakali še pravi »jam session«. Za kitaro in violino je prijel Franci Rizmal, za bobne pa je sedel Janez Goršič in skupaj s klaviristom Vojkom Rizmalom so zaigrali nekaj starih uspešnic. Še posebej sta vžgala čardaš in kavbojska Suzana, ob kateri so plesalci zaplesali pravo četvorko.

Tkaninin ples ob vodi je ponovno dokazal, da nam podobnih prireditvev v Celju manjka. Zabave je bilo dovolj tako za starejše kot mlajše obiskovalce, nadvse dragocene pa so bile tudi informacije, ki smo jih potrošniki dobili z uspešno modno revijo. Skratka, Tkaninin ples ob vodi postaja nepogrešljiv celjski družabni dogodek.

KOMPOLE 1977

VSI SO ZADOVOLJNI!

BRIGADA FRANC ROJŠEK-JAKA: 50 BRIGADIRJEV

Mladinske delovne akcije postajajo vedno pomembnejši sestavni del našega vsakdanjega življenja. Ne samo zvezne ali republiške, ampak tudi lokalne delovne akcije. In tako se je, po dvajset let dolgem premoru, rodila prva večdnevna mladinska delovna akcija na našem območju — KOMPOLE 77. Akcija je skupen plod prizadevanj mladit, prebivalcev kraja, krajevne konference SZDL Stora, delovnih organizacij in Komunalne skupnosti Celje.

Pričelo se je 19. junija, ko je 50 brigadirjev mladinske delovne brigade, ki nosi naziv po Francu Rojšku-Jaki,

tudi orodje.

Delali... Delali so vsi. Brigadirji so v svojem štirinajst-dnevnem delu opravili 4500 delovnih ur in krepko prekorčili načrt, ki je bil postavljen ob začetku akcije. Kopali so jarko, metali zemljo, nalagali kamione in planirali. Domačini niso zaostajali, saj so mnogi že zgodaj zjutraj, skupaj z brigadirji zagrabili za lopato in jo vihteli še pozno v noč. Niti en sam dan ni minil brez udarniškega dela. Na teh udarniških popoldnevih so domačinom in brigadirjem priskočili na pomoč tudi lovci in ribiči iz Stora, pa gasilci iz Pro-

in z veliko volje do dela. Bili so pridni in veliko so naredili. Če ne bi bilo brigadirjev, potem tudi ceste ne bi bilo, vsaj zdaj še ne!

75-letni Anton Jager, za katerega pravijo, da je med domačini eden najbolj aktivnih, pa je dejal: »Začetek je bil težak. Mnogi namreč niso hoteli pristopiti k akciji. Ko pa je le-ta stekla, so tudi težave minile. Kmetje, ki imajo svojo posest ob cesti, so darovali zemljo in sadno drevje. Kar škoda je vseh tistih jabolk, hrušk, orehov, ki so leta in leta rodili. Pa tudi ne; dobili smo cesto, na katero smo morali tako dolgo čakati.

Tako sta povedala dva od domačinov, tako bi jih povedalo deset in takšnega mnjenja so tudi ostali. Vsi so namreč prispevali sredstva, eni več drugi manj, odvisno od bližine ceste in od vrste prevoznega sredstva, ki ga uporabljajo. Prav tako pa so in še bodo prebili mnogo ur skupaj pri prostovoljnem popoldanskem delu.

Kdor je Kompole videl pred 14 dnevi in sedaj, občuti razliko, ki je nastala. Cesta, ki si prej takega imena sploh ni zaslužila, vedno bolj dobiva svojo pravo podobo, prej sramežljivi domačini pa vihtijo krampe in lopate, njihovi glasovi se mešajo s pesmijo brigadirjev in brnenjem strojev. Zato verjamem besedam komandanta brigade: »Tako kot se s stroji ne moremo ujeti, tako se ujamemo z domačini.« In verjamem, da bodo tudi po končani akciji brigadirji še prišli v ta kraj, ki jim je v 14 dneh prirasel k srcu, domačinom pomagati graditi cesto v lepšo prihodnost.

Za konec le to: prav lahko bi si te vrle Kompolčane in mlade celjske brigadirje vzeli za zgled tudi v drugih krajevnih skupnostih. Ze zaradi tega, da ne bi zopet nastal dvajset let dolg premor do druge večdnevne lokalne mladinske delovne akcije.

MOJCA BUČER

ANICA LUBEJ

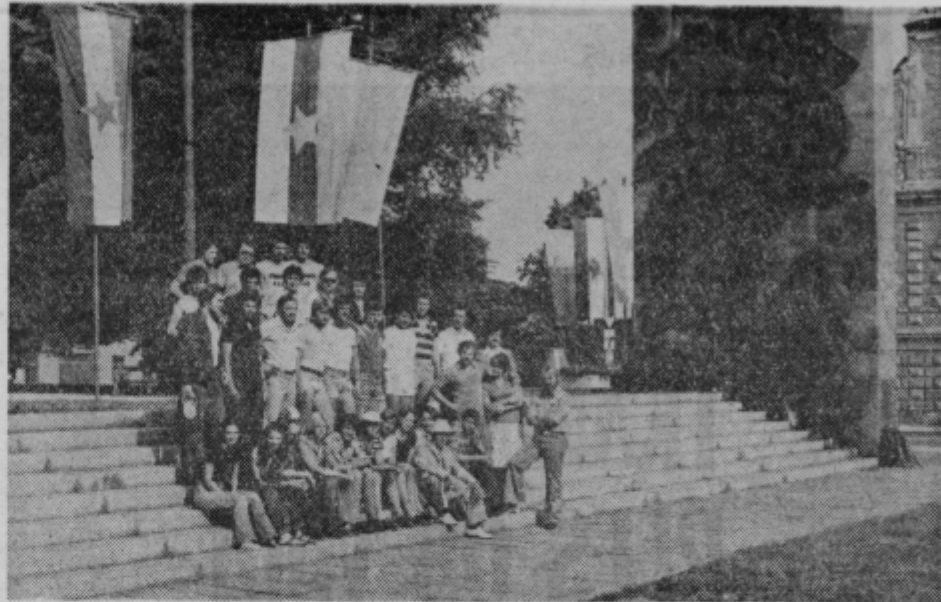
prišlo v brigadirsko naselje, kjer so jih pristrčno sprejeli domačini... Pravzaprav se je akcija pričela že mnogo prej, v začetku leta, ko je začel pod vodstvom Stefke Plankove, neutrudne ravnateljice Kompolške osnovne šole, delati režijski odbor. Priprav je bilo mnogo, kajti do 20. junija, ko se je delo tudi »uradno« začelo, je moralo biti vse nared. Kompolška osnovna šola se je tako spremenila v brigadirsko naselje; postelje so priskrbeli dijaški domovi, improvizirano jedilnico pa so s pomočjo štorske železarne postavili kar na dvorišču. Železarna je poskrbela tudi za hrano. Celjska Komunalna skupnost pa je poleg strokovne pomoči dala

ANTON JAGER

žinske vasi, teritorialci, člani društva inženirjev in tehnikov, mladina in še mnogi drugi. Na dveh udarnih dnevih pa sta sodelovali tudi dve mladinski delovni brigadi: tista, ki bo julija odšla na zvezno akcijo v Sisak in brigada, ki je namenjena na delo v Slovenske gorice. Po tistem starem reku: vsi za enega, eden za vse.

»Sprva nas je bilo kar malo strah teh mladih celjskih brigadirjev,« je povedala Anica Lubej, kuharica v brigadirskem naselju, sicer pa domačinka. »Bali smo se, da bodo dobili žulje, se zbalili in tako iz vsega ne bi bilo nič. Pa se je izkazalo drugače. Res, prvi dan je bilo nekaj žuljev, ki so minili brez tožb

Predno so se mladi športniki društva »Slovenija« iz Toronta v Kanadi poslovili od našega mesta, so stopili še do spomenika na Slandrovem trgu. Tako je tudi nastal tale posnetek, katerega pravijo, bi radi videli tudi v Kanadi. Obljubo bomo izpolnili, mi pa bi njih še kdaj radi pozdravili pri nas.

Foto: DRAGO MEDVED

ZA DAN BORCA

Včeraj je bila v Trnavi, kjer v tem tednu poteka praznovanje občinskega praznika občine Žalec tudi osrednja proslava ob Dnevu borca v občini. Slavnosti so se poleg številnih občanov udeležili še pripadniki teritorialne obrambe in številni mladinci, ki so tu zaključili svoj pohod po partizanskih poteh Savinjske doline, ter številni predstavniki družbenopolitičnega življenja.

Osrednji govor je imel prvoborec Anton Kotnik iz Prebolde, ki je orisal dogodke med NOB na tem področju, obudil spomin na trpljenje, ki ga je preživela takratna mlada generacija ter ob koncu mladim simbolično izročil v varstvo spominsko obležje, ki so ga ob tej priložnosti odkrili pred hmeljarskim domom v Trnavi.

V kulturnem programu so sodelovali učenci osnovne šole Orta vas, mladinci KS Trnava, godba na pihala iz Liboj ter moški pevski zbor iz Trnave. Po končani slovesnosti se je nadaljevalo partizansko srečanje.

HMEZAD ŽALEC

TOZD Notranja trgovina
Žalec, Celjska cesta 7

Odbor za medsebojna razmerja

objavlja
naslednja prosta delovna mesta:

1. PRODAJALCA kmetijske mehanizacije in orodja

dve delovni mesti

2. KONTROLOR INŠTRUKTOR

eno delovno mesto

Pogoji:

pod 1. — opravljena šola za prodajalce in dveletna praksa v zahtevani stroki, neomejena zdravstvena sposobnost, odslužen vojaški rok
pod 2. — končana srednja ekonomska šola, štiri leta ustrezne prakse

Prijave z dokazili dostavite kadrovski službi TOZD Notranja trgovina najkasneje v 15 dneh od objave razpisa.

FRAN ROŠ

ZVESTA ČETA

43

Trije glasni strelji so oznanili pričetek boja. Tudi četa, ki sta bila v njej Tone in Ivan, se je pognala naprej. Nasprotnik je bil presenečen. Jadrno se je umikal iz prednjih črt preko polja k vasem v ozadju. Pogostejše so padali strelji, a so kmalu utihnili, ko so se napadalci približali vasi s treh strani.

»Naprej, hura!« je klical Tone. Vojaki so hiteli skozi vas in dalje, s puškami in nasajenimi bajoneti v rokah.

Ivanov rod je prodiral na levici Tinetovi.

Prebredli so potok in se bližali gozdu. Iz njegove teme je zapela strojnica. Tinetovi ljudje so legli in odgovarjali s puškami. Preko njih je lila smrtna pesem, za njo se je meglena proga vrtinčila iz trav.

Strojnica je utihnila. V bok ji je bil dospel Ivanov vod in pešiča nasprotnikov se je umikala globlje v gozd. »Strojnico so nam pustili, naša je!« je zmagovalno zaklical Tone.

Med drevjem in grmovjem so prodirali počasneje. Vendar se je razdalja med njimi in Nemci, pet jih je bi-

lo, manjšala. Bilo je videti, kako vlečejo s seboj še šestega, ranjenega, a bil jim je v oviro pri umiku, zato so ga položili na tla.

»Zajemimo jih!« Levo in desno naprej, od strani!« je velel Tone. A nasprotniki so se pomaknili v desno in izgubili za hišo kraj gozda.

Njihov človek je bil pravkar izdihnil v luži krvi. Kroglja mu je bila prebila vrat. Se mlad je bil, okrvavljen mu je bila tudi gosta brada. Na bluzi je nosil pripeto odlikovanje iz velike vojne, ki mu je bila prizanesla. Iz žepa mu je molela dopisnica, nemško pisana s trdo roko kmečkega dekleta, z naslovom Jakob Laninscheg. Bil je torej slovenskega rodu in je umrl v boju proti svojim ljudem.

Pretreslo je Tineta.

Ivanov rod je bil prodrl že dalje, zato je Tone pohod pospešil. Pred njim se je širil kos odprtega sveta z raztresenimi hišami, majhne vasi. Ob cesti, ki je vodila k njej, so stali visoki jagnedi v jutranjem soncu, stari slovenski jagnedi.

Tine je bil poln poguma. Bilo je videti, da se nasprotnik le malo ustavlja. Morda je izgubil že vse nade. Tako zdaj prodira naša vojska od Beljaka do Dravograda, da zasede zemljo prav do Gospe svete.

Med hišami je čakal sovražnik. Z levice udari Ivanov vod, z desnice Tinetov.

»Krijte se v jarku ob cesti!« je ukazoval Tone in je v njem urno lezel naprej, za njim njegovi. Tako so zasopljeno dospeli v bližino hiš in sneli izza pasov ročne granate.

»Ven iz jarka v napad!« je velel in vsi so se pognali za njim.

Strojnica je zaropotala izza hiše naravnost vanje, iz pušk je pokalo. Vojaki so legli, nekateri so skočili nazaj v jarek.

Druga polovica stotnije pa je bila na desnici dospela že globlje in je s strani zgrabila nasprotnika med hišami. Posamezniki so nenadoma prodrli bliže, več ročnih granat se je razpočilo prav pred strojnico, ki je utihnila in sta dva Nemca obležala ob njej.

Tineta je vsega prevzel čudovit in slahek nemir. Dvignil se je iz jarka, da bi bil med prvimi v vasi. Čutil se je silnega v pogumu. Mamila ga je strast, da bi se vsega izpostavil in bi zmagovito šel skozi največjo nevarnost. Planil je naprej k hiši.

Nasprotnik je zapuščal vas in se spretno kril za hišami, ne da bi prenehal z ognjem iz pušk.

Tine je dri naprej.

Spet je počila vrsta strelcev tam od konca vasi, kjer je gozd nudil sovražniku zavetje.

Tine je sredi koraka obstal. Zakrilil je z rokami in omahnil vznag. Z desnico je še zgrabil k srcu.

Izza odprtega ovratnika mu je lila kri. Rdeča in še topla je lila. Oči so mu osteklenele.

Tako je obležal na trati, v mladi travi. Brez diha.

Nasprotnik je udaril z novo silo. Ojačanje je bil prejel in je bil v premoči. Od vseh strani so drle njegove vrste. Pokale so strojnice, puške, granate.

Zmešnjava.

»Nazaj!« je zinil nekdo in ta klic je potegnil vse za seboj. V neredu so bežali med hišami in v polje: Pokalo jim je v hrbte. Sem ter tja je kdo klecnil na begu.

Tudi z drugih strani so se strelci bolj in bolj bližali Velikovcu. Oddelki so se ustavili šele v starih položajih pred mestom. Splašeni, utrujeni so bili ljudje, nekateri brez orožja.

Ivan je iskal Tineta.

Ko so mu povedali resnico, je gledal, kakor da ne čuje in ne razume. Potem se je sesedel in glava mu je udarila ob kolena. Spet je vstal, široko so mu oči zijale kakor brezumnemu, obraz mu je bil spačen v grozi. In je zakričal:

»Tinetu na pomoč! Naprej!«

Se so mu dopovedovali, kako se je bilo zgodilo.

Pred črto se je prikazala vrsta nasprotnikova.

»Streljajte, ubijajte!« je kričal Ivan kakor blazen. Sam je stal do polovice nad nasipom in streljal s puško. Kup strelcev je šinilo mimo njega, pa se ni umaknil. Kakor v vročici je streljal, kjerkoli se je pojavila glava izza ozimine.

Sovražnik ni mogel več naprej.

Prihodnjega dne so dospeli vesti, da je bila ofenziva po prvih uspehih tudi drugod odbila. In Nemci so v premoči, z juga hočejo objeti Velikovec, ki ga bo treba zapustiti, ker so naše čete povsod na umiku, ki je podoben begu. In Velikovec sam se ne more upirati brez zveze z jugom, ki bo kmalu prekinjena. Vse žrtve so bile zaman storjene, dragocene žrtve.

UZALJEN PONOS

Z ženo sva se poročila mlada in res iz prave ljubezni. Predzakonske izkušnje sva si povedala, vsaj jaz sem mislil tako. Po desetih letih zakona pa sem odkril, da mi žena ni govorila resnice, vendar sem z bolečino vso stvar dolgo prenašal in zavlačeval, da ne bi škodoval vzgoji najinega otroka. Zdaj je odpadla tudi ta pregrada in ko sem se o ženinem predzakonskem življenju bolje pozanimal, sem odkril, da me je grdo prevarala. Bila je namreč prava lahkoživka, ki je šla iz rok v roke.

Meni je bila poštenost že od mladosti ena poglavitnih človeških vrlin. Tega pravila sem se dosledno držal tudi v zakonu, zato me je resnica o ženi strašansko zbolela.

Kaj mi je storiti? Naj predlagam razvezo zakonske zveze? Ali pa naj se ženi maščujem in jo varam določen čas. Do zadnjega sklepa prihajam zaradi tega, ker mi je žena že očitala, zakaj nisem živel in užival in kaj mi ona more pomagati, če sem bil takšen. Tega očitka me je strah, ker mi zmanjkuje moči za povračilo.

PRIZADETI MOŽ

Dragi,

čepav ti je ženička nasajala rožlček, jo pusti pri miru. Kolikor jaz vso stvar razumem, je bilo to pred zakonom, zato jo zdaj ne muči.

Pusti ideale in načela, edino pomembno je, kakšna je bila žena do tebe in s teboj.

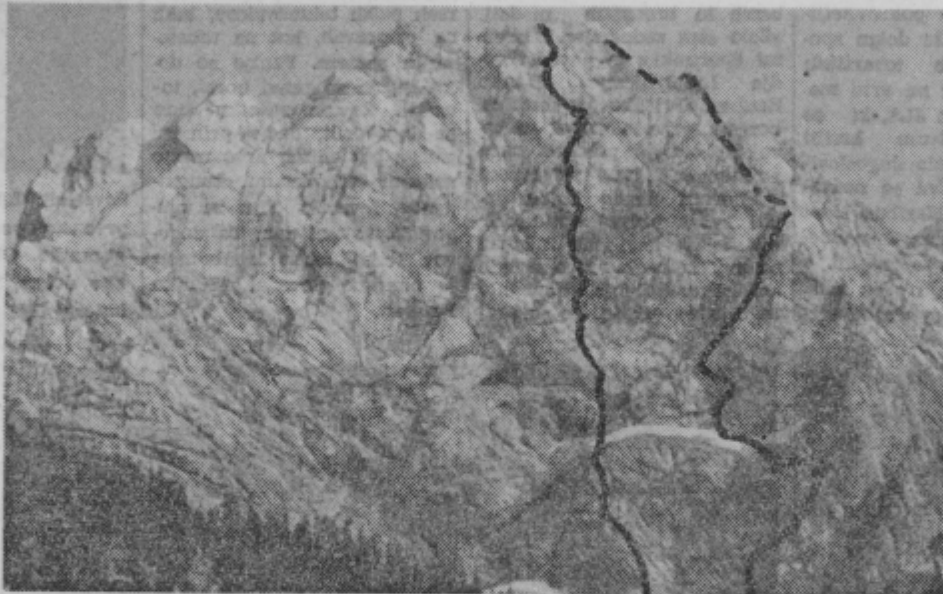
Ko boš to izmeril se boš verjetno premislil in v razvezo ne boš šel. In kaj bi ti prineslo, če bi na starost počel to, kar si v življenju vedno obsojal? V trpljenju najbrž ne odrešuje pravilo: zlo za zlo. Res je hudo, če je človek ogoljufan, toda vedno sem bila za odkrito priznanje, če je greh še tako velik. Laž podira trdno osnovo za zakon — zaupanje. Ženi raje oprosti, če ji le moreš, kajti v življenju je potrebno veliko odpustiti in marsikaj pozabiti. Če si tega zmožen, ti bo jesen življenja kljub temu lepa. Oglasi se še kaj, zlasti me zanima, če se boš odrekel maščevalnim črvikom, ki glodajo v tebi. Maščevanja, veš, pa so orodje slabičev, ne osebnosti. Torej — si osebnost ali slabič?

NATAŠA

ALPINISTIČNI KOTIČEK

NOVA SMER V OJSTRICI

IMENUJE SE ČRNA ZAVESA — PLEZAL F. KNEZ

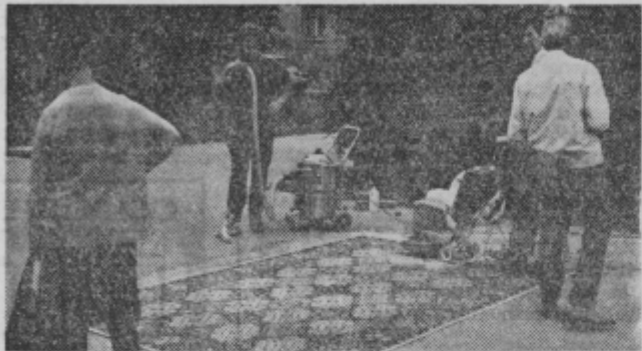
Ko prebiramo Alpinistične novice v ljubljanskem Delu ali mariborskem Večeru, skoraj ni poročila brez opisov novih smeri. Tudi v Alpinističnem kotičku za celjski odsek smo že kar tedensko vajeni vsaj ene nove smeri. Najboljši alpinisti Slovenije so v obdobju pred jugoslovansko odpravo na Everest in drugimi lokalnimi odpravami v izvenevropska gorstva, pa hoče vsak potrditi svojo kandidacijo in dokazati, koliko je vreden. Ugotovimo lahko, da verjetno še nobeno leto ni bila izbira pri najboljših alpinistih tako težka kot letos, saj imajo vsi odseki nekaj odličnih posameznikov, ki teden za tednom presenečajo z najtežjimi vzponi.

V Celju pri novih vzponih in težkih ponovitvah brez dvoma prednjači Knez Franček, ki je v soboto, 25. 6. preplezal sam novo smer v severni

steni Ojstrice in jo imenoval Črna zavesa. Smer poteka v desnem delu stene in bi lahko nosila tudi ime »direktna«, ker kot edina smer v severni steni ne uporablja naravnih prehodov in polic ter gredin, s katerimi se ponajsoj druge smeri. Ocena prosto plezanje IV. do V., tehnična ocena A1, A2. Torej smer, ki je verjetno ena najtežjih v tej steni; pravo vrednost bodo dali šele ponavljalci. V nedeljo, 26. 6. je Knez nadaljeval s solo vzponi in preplezal v enem dnevu 1000 metrov visoko severno steno Planjave po Drofenikovi smeri in nato še Župančičevo v Mali Rinki. Deset članov odseka je sodelovalo pri snemanju propagandnega gradiva za Tovarno modne konfekcije Topper Celje, ki uspešno uvaja v svojo proizvodnjo planinsko-alpinistični komplet. Zaenkrat so v proizvodnji pumparice, gležnjevke, srajce, vetrovke, bunde, kape, nahrbtniki in šotori.

Jugoslovanska odprava v Karakorum, ki se je udeležuje tudi Celjan Čanžek, si je nabrala že tri tedne zamude na vožnji preko Turčije, Afganistana in pri urejanju carinskih formalnosti v Pakistanu. Kljub izredni pomoči naših uslužbencev Hidromontaže, ki gradijo elektrarno Tarbel, so morali čakati 17 dni na odhodu proti Skardu, kjer se začne vzpon proti Gašebunu I. Na poti proti gori se je teden dni pred odhodom naše odprave podrl tudi most in so morali zaradi tega Japonci s svojo odpravo celo nazaj. Cilj naše odprave je vzpon po JZ smeri, ki so jo načeli Francozi že leta 1936, vendar še do danes ni preplezana. Na sliki: Severna stena Ojstrice s smerjo Črna zavesa (levo) ter Smerjo miru, ki jo je izplezal Knez Franček v solo vzponu pred 14 dnevi.

CIC

Najprej se je okoli Jožeta Resmana, ki se ukvarja s čiščenjem preprog in talnih oblog, nabralo precej radovednih obrazov. In ko so spoznali, da je delo dobro opravljeno, da so se na očiščenih preprogah pojavile barve, ki so prej le dajale slutiti svoj odtenek, so ljudje, zlasti gospodinjice, začele prinašati večje in manjše preproge. Sicer pa je tudi to delo po naročilu opravil Jože Resman z ekipo mladih fantov sam.

Čistil je kar na pločniku in tako se je precejšen del asfaltne površine v kratkem času spremenil v mehkejša tla. In ves čas veliko opazovalcev. Tisti pa, ki so se odločili za čiščenje, so bili z delom zadovoljni. To pa je najvažnejše. MB

Staša Gorenšek

NA KOPANJE

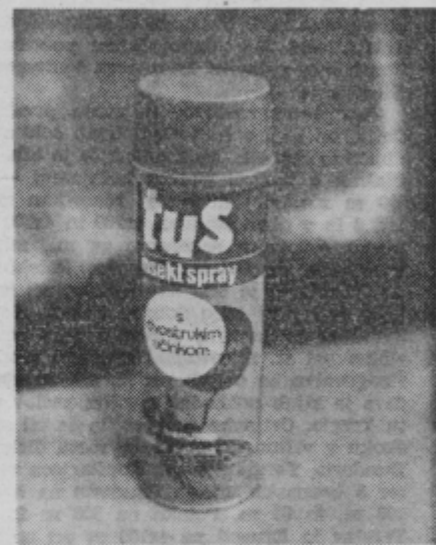
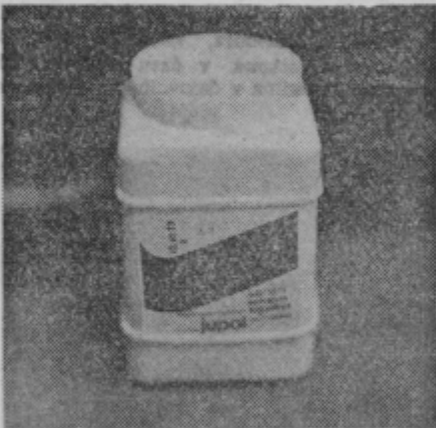
Ze nekaj časa je sezona kopanja, kopalke ima že vsak izmed nas. Toda včasih ne vemo, kaj bi oblekle za na kopanje, za na plažo, skratka, kaj bi oblekle čez kopalke. Najprimernejša je vsekakor obleka, ki je enostavna za preoblačenje, ki pa naj bi bila vseeno lepa in modna. Zato vam priporočam kar se da enostavne in praktične kroje. Morda predpasniško obleko, pri kateri se sprednja dela prekrizata in v pasu zavežeta ali povsem raven oziroma kimono kraj, ki se le v pasu prepasa. Zelo priljubljene so tudi obleke — halje, ki se bodisi spredaj bodisi zadaj po vsej dolžini zapenjajo z gumbi. Lepo je tudi, če k barvi kopalke poiščete ustrezno barvo ali vzorec blaga in iz njega sešito krilo je prav dovolj za kratek sprehod do plaže.

S. G.

PRIPOROČA

Zdaj je čas lepih toplih dnevo. Tudi čas dopustov. Če smo zadnjič predstavili popotne torbe in tiste za na plažo, vam danes predstavljamo iz prodajne enote MAVRICA v Stanetovi ulici barve in lake, kajti v času dopustov si marsikaj postorimo tudi doma. Kaj prepletkamo in polepšamo. Znano pa je, da so v tem času tudi močno aktivni nadležneži, ki jim pravimo mrčes, muhe in podobni vsiljivci. Tudi zanje vam priporočamo različna »uspalala«, da bi vam bilo v pasjih dneh prijetneje.

PO KONČANEM 30. ŠPORTNEM PRVENSTVU JLA

DARILO TOVARIŠU TITU!

VOJAKI IN STAREŠINE JLA IZ VSE JUGOSLAVIJE SO SE SRČNO BORILI

Ljubljanska ekipa najboljša na prvenstvu — niti mladosti, bratstva. V začetku tega tedna so na atletskem stadionu spustili z droga državno zastavo in zaključili jubilejno 30. športno prvenstvo JLA.

Vojaki — tekmovalci in njihove starešine so se vrnili v svoje garnizije. S seboj so odnesli košček Maribora, nova prijateljstva, stkana v času prvenstva. Mladina v delovnih

organizacijah — pokroviteljih ekip se bo še dolgo spominjala prijetnih tovariških srečanj z vojaki na vrtu mariborskega doma JLA, ki so ga med prvenstvom krstili kar za »Vrt male Jugoslavije.« Najbolj srečni so nedvomno zapuščali Maribor člani ekipe ljubljanskega armadnega območja, ki so zasedli v skupnem plasmaju prvo mesto in pobrali kup zlatih, sre-

brnih in bronastih medalj. »Zelo sem zadovoljen z našimi športniki,« je povedal vođa ljubljancev Stanko Rauber. »Pričakovali smo, da bomo prvi, vendar pa so osvojena odličja presegla naša pričakovanja. Pred zaključkom tekmovalci nismo hoteli dati kakih preveč optimističnih izjav, ker smo računali na močno konkurenco drugih ekip. Presenečenje, to je bilo naše tajno orožje. Se posebej

vseh naših tekmovalcev, tako na pripravah, kot na tekmovalstvu samem. Fantje so dokazali, da so pravi borci, tovariši. Ze na začetku smo se dogovorili, da v primeru zmage poklonimo prvo mesto našemu vrhovnemu komandantu, tovarišu Titu za njegov 85. rojstni dan. Ta dogovor sedaj lahko izpolnimo,« je ponosno povedal Stanko Rauber.

Poveljnik LAO Franc Tavčar-Rok je bil na vsearmadnem prvenstvu poseben odposlanec zveznega sekretarja za narodno obrambo. Ob zaključku prvenstva je poudaril, da je le-to nov dokaz, kako uspešno delujemo tudi na tem področju, katerega je treba kljub visoki kvaliteti še vedno razvijati.

Prvi dan prvenstva je KONUS iz Slovenskih Konjic pripravil družabno srečanje z modno revijo v Domu JLA v Mariboru. Na sliki direktor Konusa Jure Ing. Pokorn skupaj z Lojzutom Lipnikom, ki skrbi za čimboljše obveščanje ter je sploh bil med najdelavnejšimi akterji letošnjega prvenstva. Foto: DRAGAN IVANOVIĆ

Priznanja za rokometno ekipo LAO Ljubljana, v kateri so nastopili tudi vojaki, ki služijo rok v Celju Zorko, Nims, Serdarušič, Miljak, Fejzula...

ZLATA MEDALJA

Med rokometarji, ki so tekmovalje »previhrali« brez enega samega poraza, je bil tudi njihov vođa Tomislav Vučimilović. »Zadovoljni smo, veseli, kako ne bi bili. Mislim, da bo šlo težje. Zakaj nismo prikazali lepše igre? Igranje za oči občinstva bi bilo lahko dvorezen meč, ker so na turnirju nastopale močne ekipe in smo morali hraniti naše sile za vse tekme enakovredno.

»Vendar pa nam je občinstvo zelo pomagalo,« je dodal kapetan rokometne vrste Rađić. »Dobro je navijala. Pomagali so nam tudi mariborski rokometni delavci. Vsem hvala.«

»Zmagati devetkrat zapovrstjo niso mače solze,« je zadovoljno dejal vratar Nims, ki služi skupaj s Fejzulo, Zorkom, Ristićem, Serdarušičem in Miljakom vojaški rok v Celju. »Mislim, da se kaj takega na dosedanjih vsearmadnih prvenstvih še ni zgodilo.«

»Ta zlata medalja mi bo najbolj drag spomin,« je povedal mali Ristić, rokometno »odkritje« na armadnem prvenstvu v Postojni. Še enkrat je pogledal na zlato na prsih in ni vedel, ali naj se od radosti smeje ali od ganotja joka. »Najhuji naši nasprotniki so bili seveda Beograjčani s Krivokapićem, vendar pa nas tudi oni niso zmogli. Vesel sem tudi, ker so nas izkušenejši igralci Miljak, Serdarušič in drugi sprejeli medse kot povsem enakovredne partnerje in tovariše.«

OGLAŠUJTE V
NOVI
tednik

ATLETIKA: PRODORNI MLADI KLADIVARJA

V poletni pripeki smo bili dva dni priča zanimivim bojem in vrsti dobrih uvrstitev mladih atletinj Kladivarja, ki so na domačem tartanu na državnem prvenstvu posameznic v družbi 35 atletskih organizacij iz vse države med 233 tekmovalkami pobrale kar 17 kolajn. Uspeh brez primere, kakršnega že dolgo ni bilo v vrstah Kladivarja!

Kar devet naslovov državnih prvakinj je ostalo v Celju, od tega v treh disciplinah celo z državnimi mladinskimi rekordi. Najuspešnejša je bila 16-letna Zvonka Blatnik s štirimi zlatimi kolajnami — na 300 m, na 600 m z novim državnim rekordom za ml. mladinke 1:32,6 in v obeh štafetah 4x100 in 4x300 m, prav tako z novim državnim rekordom za ml. mladinke, kjer so sodelovale še Cetina, Maroša, Poteko in Grubenšek. Ida Bunderla je bila zmagovalka pri st. mladinkah na 1.500 m s prav tako dobrim časom. Neprizakovano sta Stančeva in Jagrova slavili dvojno zmago v skoku v višino pri st. mladinkah! Marjana Kopitarjeva je bila zmagovalka na ovirah pri st. mladinkah. Alenka Erjavčeva je kljub poškodbi osvojila naslov prvakinja v metu krogle. Celjanke so osvojile še tri srebrne (Jager v skoku v višino, Erjavčeva v metu diska in Ernestlova, Bunderla, Terčiglova ter Kopitarjeva v štafeti 4x400 m) ter 5 bronastih kolajn (Buderla na 800 m, Maroša na 100 m, in 60 m, Poteko na 300 m in Kopitar, Jager, Terčiglova in Ernestl na 4x100 m pri st. mladinkah).

Vse kaže, da je v Celju ženska kvaliteta atletika ponovno na pohodu k jugoslovanskemu vrhu. Vse priznanje atletinjam in trenerjem Kladivarja!

V Splitu je Rok Kopitar pobral dve zmagi na 110 in 400 m ovire, Mitja Ocvirk pa je bil v hoji drugi v državi v skupini st. mladincev.

V Banjaluki so startali ml. mladinci, kjer je Rczman v teku na 3.000 m zmagal z novim državnim rekordom 8:30. Račević je bil drugi na 1.000 m z 2:31,7, Rozman tretji z 2:32,7 in Kolar tretji v hoji na 5 km s časom 25:41,5.

K. J.

PRIPRAVE NA SKOKOV MEMORIAL

Berni Strmčnik, predsednik AD Kladivarja nas je obvestil, da se pri društvu te dni močno trudi, da bi za Skokov memorial dobili čimveč kakovostnih atletov Evrope in Amerike. Za sedaj so svoj prihod potrdili odlični skakalec ob palici Kozakiewicz iz Poljske, dalje Baumgartner iz Zvezne republike Nemčije in avstrijski atletinja Kaefer, ki bo tekla 400 metrov. Tudi znani kenijski tekač Bolt je načelno potrdil svoj prihod v Celje. To pa so le prve prijave za Skokov memorial, ki bo 19. julija v Celju.

REKORDNE TOČKE

Bil je dan ali dva pred svečanim odprtjem prvenstva. Ljubljanska ekipa se je postrojila na ploščadi kasarne Franca Rozmana-Staneta. Pred tekmovalci je stal načelnik štaba ljubljanskega armadnega območja, generalpodpolkovnik Jože Ožbolt. Po krajšem nagovoru je vprašal fante v zelenih dresih: »Kako bo na tekmovalju, tovariši?« »Tovariši general, v imenu plavalcev obljubljam, da bomo prvi,« je dejal tekmovalec Celjan Bine Zupanc.

Mar ni bila to malce predrzna, preuranjena izjava, smo povprašali Bineta ob zaključku tekmovalja.

»Kot se je izkazalo, ni bila,« je dejal, potem ko so plavalci ljubljanske ekipe stopili na najvišjo stopnico ob bazenu tam. »Smeli smo namreč resnično računati na prvo mesto. Dobro smo se pri-

pravljali, na dan smo preplaval po šest do osem kilometrov. Med nami je tudi veliko odličnih plavalcev.«

»Zares smo bili dobro pripravljeni,« je pridjal večkratni rekorder in zmagovalac prvenstva Trbovelčan Andrej Kostanjšek.

»Za to pa se moramo zlasti zahvaliti našemu trenerju Andreju Znidaršiču.«

Na zaključni dan prvenstva JLA je sijalo sonce na vseh obrazih. Veselje se ni držalo samo tistih, ki so prejeli zlata odličja, ampak tudi članov manj uspešnih ekip iz Titograda, Niša, Skopja... kajti prejete medalje so le ena stran medalje te velike športne in družbenopolitične manifestacije. V mestu ob Dravi je bilo najpomembnejše sodelovati, skovati prijateljstva in bratstvo in pognati korenine še krepkejšemu prihodnjemu sodelovanju.

MITJA MERSOL

STRELJANJE

USODNI KROGI

ALENKA JAGER PRVA V SFRJ

Celjski strelci nas vedno znova prijetno presenečajo z izrednimi podvigi. Na prvenstvu Jugoslavije v Banja Luki z malokalibrsko puško serijske izdelave za vse kategorije, so Celjani dosegli tak uspeh, kot doslej še nikoli. V konkurenci pionirk je z veliko prednostjo zmagala Alenka Jager, ki je dosegla odličan rezultat 245 krogov od 300 možnih v trostavu, kar je nov slovenski rekord. V kletkem položaju je dosegla izredno znamko 92 krogov od 100 možnih, kar ni na tem prvenstvu uspelo niti nobeni članu. Alenka je tako zasluženo osvojila svojo prvo zlato kolajno na prvenstvu države in to v dokaj kratki, toda bogati karieri. Tudi Branko Malec z 216 krogov ni ravno razočaral, vendar je to le bilo premalo za uvr-

stitev med prvo deseterico. Pri članih je nastopilo 17 najboljših ekip iz vseh najmočnejših strelskih centrov Jugoslavije. Celjani so nas tudi to pot navdušili, saj so se uvrstili na 2. mesto. Za zmagovalno ekipo iz N. Sada, ki jo vodi izkušen državni reprezentant Lončar, so naši zaostali le za tri kroge. Barve Celja so zastopali Tone Pihlar (491), Ervin ing. Seršen (Tone Jager 516 krogov od 600 možnih, v trostavu. Pri posameznikih je Tone Jager zasedel drugo mesto in osvojil srebrno kolajno, kljub temu, da je to izreden dosežek pa je bila njegova hčerka tolikrat za stopničko boljša. Kakor »tipa, je tudi Tone za zmagovalcem zaostal za usodne tri kroge. Na odlično 4. mesto se je uvrstih Jože Je-

ram, na 7. mesto pa Ervin Seršen. Pri vseh teh uspehih pa je zelo žalostno in nerazumljivo to, da TTKS v Celju ni uspela v celoti zagotoviti sredstev za udeležbo na tem prvenstvu. No naši strelci so segli v svoje žepe in založili denar. Upravičeno upamo, da bo prišlo končno sredstev, saj je neizpodbitno dejstvo, da strelci dosegajo veliko boljše rezultate, kot nekateri ostali športi v Celju. Ali bodo strelci res morali prosjati za tista minimalna sredstva, ki so jim potrebna

ali bo potrebna intervencija višjih družbenih forumov?

Celjski tekmovalci s pištolo pa so se udeležili prvenstva Slovenije v Ljubljani. Za našo ekipo so nastopili Polde Teržan, Ivan Stuhec, Marjan Dobovičnik in Jože Štrajhar. Tudi pištoljaši so se dobro odrezali in postali prvaki Slovenije. Med posamezniki pa je zlato kolajno osvojil Jože Štrajhar z 490 krogi od 600 možnih. Vsi nastopajoči s puško in pištolo si prav gotovo zaslužijo širšo družbeno pohvalo

TONE J.

POLZELA
NOGAVICE

POLZELA

TOVARNA NOGAVIC/POLZELA

Tovarna nogavic Polzela slavi letos svoj jubilej — 50-letnico obstoja. Že leta 1927 se je rodila manjša tovarna nogavic, katere lastnik je bil Albert Reiser. Zaščitni znak njegove tovarne je bil ARK. Pred tem, pa je na tem mestu obstojala lesna industrija. Do konca druge svetovne vojne je bila dnevna proizvodnja tovarne 500 parov moških in ženskih nogavic. To so bili cenjeni in kvalitetni proizvodi za takratne čase — moški FLOR in ženske svilene nogavice, ki so jih delali s COTTON kroji. Po osvoboditvi je dnevna proizvodnja hitro rastla in v letu 1946 dosegla 6.000 parov dnevno. Medtem, ko je bilo v letu 1927 zaposlenih 60 delavcev, je imela tovarna 1953. že 451 delavcev.

Z velikimi napori in samoodrekanjem ter udarnim delom, je bilo izvršeno več obnov in tako je nastala skoraj nova tovarna z mnogo večjo proizvodnjo in usmerjena v nov asortiment proizvodnje nogavic, v smislu sodobnejše porabe surovin, dopolnjevanja stroj-

ne opreme in z vsem tem tudi sodobnejše tehnologije. V letu 1976 je tako Tovarna nogavic Polzela s 1038 delavci, zaposlenimi, izdelala že 100.000 parov dnevno.

Danes poznajo potrošniki »POLZELSKO LASTOVKO« po njenih renomiranih proizvodih, kot so: »PEGGY«, »LI«, »BLANKA«, »IRENA«, »CAN-CAN«, »BOJANA«, »FLER«, in mnogo drugih, za katere je dobila številne diplome »ZLATI ZMAGOVALEC BEOGRADA«, diplomu Ljubljanskega zmaja, pohvale in mnogo drugih priznanj.

Tovarna nogavic Polzela s svojo bogato proizvodno tradicijo izdeluje zelo bogat izbor ženskih hula hop nogavic iz ekskluzivnih sintetičnih prediv, bombaža in volne, kot tudi širok izbor moških nogavic, za katere je prav tako prejela mnoga priznanja, v letu 1976 tudi diplomu ZLATI ZMAGOVALEC BEOGRADA za moške bombažne nogavice.

Geslo Tovarne nogavic Polzela je — KAKOVOSTNI PROIZVODI ZA POTROŠNIKA.

HLAČI DELLA NOJA
Z VŠTROM
PROSTO PILEGANJE
BREZ QUB
POSEBNO TANKE IN NEŽNE
NEPREKOSLIV OBČUTEK
PRI NOŠENJU
CANTRECE/VŠEK UDOBA

Blanka

BOJANA

mik

PROIZVODNO PODJETJE PREBOLD

Ko je pred mnogimi leti pričela v Preboldu s svojim delom v konfekciji, si je verjetno le malokdo mislil, da bo nekoč postala znana širom po svetu in doma. Pravzaprav se delavci včasih še spominjajo tistih dni, ko so na zastarelih strojih krojili predpasnike in druge manj zahtevne izdelke iz odpadnih tkanin preboldske tekstilne tovarne in so prerokovali konec te konfekcije, saj ni imela nikakršnih perspektiv. Prizadevne šivilje in krojači pa so vztrajali. Vsako leto je bilo več sodobnejših strojev in to jim je omogočilo izdelavo bolj zahtevnih artiklov. Takšnih kot jih narekuje moda. Kmalu so se Mikovi konfeksionarji pojavili že na sejmihi mode, kjer so začela deževati prva priznanja za njihove modele.

Danes sodi konfekcija Mik iz Prebolda med tiste pri nas, ki dobro zasledujejo tržišče in vedo kakšna je moda v določenem trenutku. Prav zato ni čudno, da so sedaj najbolj popularni izdelki iz jeansa. Mikove šivilje so pravi mojstri v krojenju ženskih in moških kavbojk in mirno lahko trdimo, da kroji niso nič slabši od italijanskih, ki jih nekateri tako zelo cenijo. Sicer pa si

moramo priznati, da našim krojačem zares dolga leta ni uspelo napraviti takšnih krojev, kot so jih imeli naši sosede. Zapisati moramo, da so kavbojke, ki jih izdelujejo v Preboldu namenjene vsem postavam. Tako tistim, ki so si nabrali nekaj preveč kilogramčkov, ni treba več tožiti, da nikjer ne morejo dobiti hlač iz jeansa. Mikove jim bodo prav gotovo izredno dobrodošle, saj je znano, da so krojene tako, da prikrivajo mesta, kjer je kakšen kilogramček preveč.

Seveda pa je težko naštetati vse izdelke, ki jih izdelujejo v Mikovi konfekciji. Verjetno pa bo držalo, da so najbolj zasloveli prav s krili, oblekami ter predpasniki. Zadnja leta so začeli tudi izdelavo ženskih plaščev, ki gredo dobro v promet. Da so njihovi izdelki zares kvalitetni in modni, pa izpričujejo podatki, da precej izvažajo. Predvsem na zahodna tržišča, od tega največ v Švico. Prav na tržiščih zahodne Evrope je konkurenca izredno huda in če je Miku uspelo osvojiti ta trg, potem si zares zaslužijo vso pozornost in pohvalo.

Toliko torej o tozdu Konfekcija. Sedaj pa je

treba zapisati še nekaj besed o drugem Mikovem tozdu. O tozdu Ključavničarstvo in Mizarstvo. Prav je, da ob tem povemo tudi to, da je bil Mik ena izmed tistih delovnih organizacij v žalski občini, ki je med prvimi ustanovila tozde in da že dalj časa ugotavljajo, kako je bila to pravzaprav nuja.

Ključavničarji so zasloveli pred leti po vsej Jugoslaviji z izdelavo centralnih kurjav. V zadnjem času ugotavljajo v Miku, da je tovrstna proizvodnja preveč vezana na stroške in preusmerili so se na druge izdelke. Izdelovanje ventilacijskih naprav zavzema danes v njihovem proizvodnem programu pomembno mesto. Ko že pišemo o Miku, ne smemo pozabiti na mizarje, ki že dolga leta izdelujejo predvsem stavbno pohištvo. Zanimivo je tudi to, da sprejemajo individualna naročila.

Kakorkoli že — o Miku iz Prebolda bi lahko še marsikaj napisali, pa naj bo za danes dovolj. Pozabiti pa ne smemo še na nekaj. DELOVNI LJUDJE ORGANIZACIJE ZDRUŽENEGA DELA MIK PREBOLD SE PRIDRUŽUJE ČESTITKAM OB PRAZNIKU OBČINE ŽALEC.

nama

VELEBLAGOVNICA

ŽALEC

**VSE ZA DRUŽINO IN DOM,
ZA STANOVANJE IN GOSPODINJSTVO
POD ENO STREHO**

ob prazniku občine

čestitamo!

G „SIGMA“ -ŽALEC

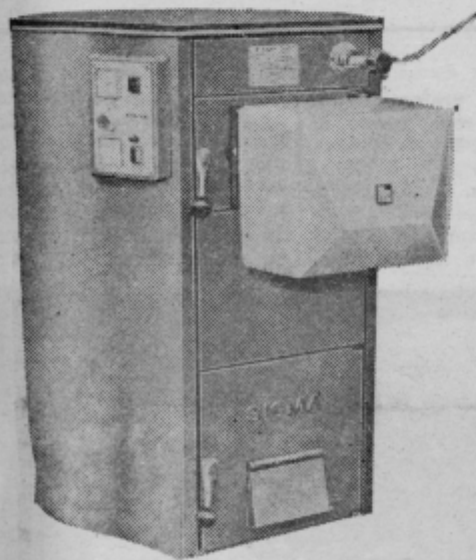
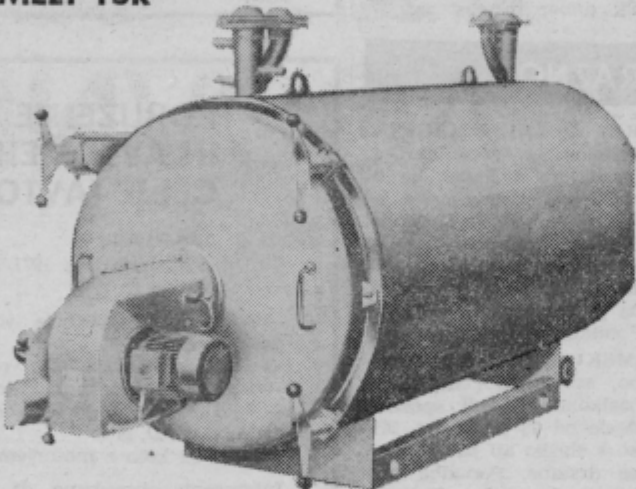
TROVLEČNI SPECIALNI KOTEL SIGMA-SMELT TSK

je trivlečni specialni jekleni kotel za kurjenje z oljem oz. plinom.

- kotel Sigma S je toplovodni oziroma vročevodni obratovalna temperatura vode do 110°C
- obratovalni tlak do 60 m VS
- preizkusni tlak 7,8 atm
- izvedba: plameno-dimnocevna
- ognjeodporni turbulatorji v dimnih ceveh in minimalna izstopna temperatura dimnih plinov

zagotavljajo optimalni izkoristek zgorovanja

- lahek dostop do plamenice in dimnih cevi
- sprednja in notranja vrata kotlov izolirana s termo betonom
- priključki za varnostni in regulacijski termostati na kotlu
- možnost zamenjave plamenice in dimnih cevi in s tem daljša življenjska doba kotla
- garancija 3 leta

TOPLOVODNI KOTEL SIGMA TG SPECIAL

je kombinirani trajno goreči kotel za centralno ogrevanje na trdo, tekoče in plinasto gorivo.

- kotel Sigma — TG special je toplovodni kotel
- kotel je atestiran po DIN 4702
- obratovalna temperatura vode do 110°C
- obratovalni tlak vode do 30 m VS
- preizkusni tlak 5 atm
- kurilnice prirejene za zgorevanje vseh vrst domačih premogov in odpadkov
- čas zgorovanja z enkratnim polnjenjem od 5 do 20 ur
- ognjeodporni turbulatorji v dimnih ceveh in minimalna izstopna temperatura dimnih plinov zagotavljajo optimalni izkoristek zgorovanja
- avtomatsko delovanje

Označbe posameznih vrst kotlov
kotel z bojlerjem — kombinirani SIGMA-TG BK special
kotel z bojlerjem — na trdo gorivo SIGMA-TG — B special
kotel brez bojlerja — kombinirani SIGMA-TG K special
kotel brez bojlerja — na trdo gorivo SIGMA-TG — special
GARANCIJA 3 LETA

Ob prazniku občine Žalec iskrene čestitke vsem občanom in delovnim ljudem

KRATKO

Na državnem prvenstvu v jadranju celjski jadralci niso imeli tako prodornega uspeha, kot prejšnja leta. V močni konkurenci je ob koncu osvojil Franc Peperko peto mesto, Miloš Pešec deseto mesto in Vojko Starovič enajsto mesto.

V Velenju so ob prazniku rudarjev priredili kegljaški turnir na katerem je v mednarodnem slogu 6 x 200 luč. Jev zmagala ekipa Maribora

pred Konstruktorjem iz Maribora in Celjem. Ekipa Reka je bila četrta, sindikalna reprezentanca Velenja pa šesta. Med posamezniki je bil Varnovšek drugi, Sinkovec iz vrste Reka četrta in Rauter iz sindikalne reprezentance peti.

Na šestem letošnjem brzopoteznem turnirju SK Celje je zmagal Stane Pertinač, ki je zbral 10,5 točke. Sledijo: Pešec, Bervar in Ojstrež 10, Oder 5,5, Piorn in Mikac 4,5.

Kljub skromnim pogojem za delo, so plavalci celjskega Neptuna sodelovali v pokal-

nem tekmovanju Slovenije. Po prvih nastopih so osvojili 39 točk in zasedli deveto mesto v republiki. Zmagal je trboveljski Rudar. Velenjčani so deseti in so zbrali 15 točk.

Kar pet celjskih šahistov bo sodelovalo na letošnjem republiškem prvenstvu v Kočevju se prične v prihodnjih dneh mladinsko prvenstvo. Tu nastopata Matjaž in Tomaž Mikac. Na članskem prvenstvu v Laškem pa celjska trojka mojstrskih kandidatov Franc Pešec, Jani Bervar in Robert Cegler.

Zarya

TRGOVSKO PODJETJE ŽALEC -
PETROVČE

TOZD MODNA KONFEKCIJA
TOZD LESNA INDUSTRIJA
TOZD KLJUČAVNIČARSTVO
TOZD PLESKARSTVO

*Čestitajo ob občinskem prazniku
občine Žalec
vsem delovnim ljudem in občanom*

GRADBENO
INDUSTRIJSKO
PODJETJE
INGRAD - CELJE

TOZD
MONTANA
ŽALEC

Vsem potrošnikom, delovnim ljudem in občanom čestita za praznik občine Žalec in se priporoča

*Čestita vsem občanom
in delovnim ljudem
ob prazniku občine Žalec*

M

OGLASI

PRODAM

POL HISE z malim posestvom v Zagradu prodam. Ogled 10.7. ob 10. uri. Zagrad 121.

PREPROGO, zelo dobre kvalitete, 2,50 x 3,50, ugodno prodam. Celje, Partizanska c. 51.

OSEBNI avto DAF 55 variomatic prodam. Novak, Kompole 81, Store.

AMI 8, letnik 1970, prodam po ugodni ceni. Alojz Bornšek, Moša Pijade 24, Stadion Boris Kidrič, Celje.

FICKA lux ugodno prodam, nujno. Ogled od 18. do 19. ure. Belak, Kajuhova 9.

DELE za AMI 8 poceni prodam. Slavko Lipovšek, Lopata 39.

PREDNJE in zadnje luči za NSU 1000, obe haubi, vrata, kolesa in manjše dele prodam. Zvonko Kos, Ponikva 61, Zalec.

AVTO AMI 8, letnik 1972, prodam nujno in poceni. Darko Završan, Ul. Bratov Vošnjakov 26 E, Celje. Ogled vsak dan od 18. ure dalje.

MOPED, na štiri brzine, prodam po zelo ugodni ceni. Bogomir Oset, Svetelka 28, Dramlje.

MOTOR jawo 175 ccm, letnik 1968, vozno, prodam ugodno. Rudi Rekovnik, Pečovnik 23, 63000 Celje.

ZASTAVO 750, letnik 1972, prodam. Ivan Čede, Svetelka 3 b, Dramlje.

MANJSI vikend z opremo na Krku — Čiči, prodam. Informacije po tel. 26-269, Celje, od 11.7. dalje.

STROJ in ostale dele za ami 8 prodam. Zagar, Ljubljanska 62, Celje.

DVE NOVI okni, 140 x 160, z roletami, ugodno prodam. Jože Lipar, Kompole 84, Store.

TAM 6500, 1. november 1973, hidravlični volan, dolžina kasona 6 m s cerado, prodam. Ponudbe pod oznako »Ugodno«.

MERCEDES 1113 kiper, letnik 1966, reg. do 1978, prodam. Dani Jernej, Dečkova 50, Celje.

POSLOVNE prostore v centru mesta prodam. Primereno za lahko obrt, pisarno in podobno. Nudim najboljše poudarke. Zontič, Zidanska 16, ogled od 8.—11. ure.

PEČ za etazno centralno kurjavo ugodno prodam. »Emo centrala«. Janez Ratelj, Trnovlje 35 a.

KOBILO, staro 13 let, prodam. Vinko Lampret, Zg. Roje, Šempeter v Savinjski dolini.

SPALNICO, rabljeno 5 mesecev, ugodno prodam. Lahko tudi na kredit. Informacije po tel. 22-222 int. 298, vsak dan od 16. do 20. ure.

NEMSKI ovčariki, stari 5 mesecev, rodovniški, šolanih staršev, globok otroški voziček in zibelko prodam. Telefon 720-115, popoldne.

MOTorni čoln, 8 KS, prodam. Miran Otorepec, Celje, Mariborska c. 179.

NOVO peč emo 4, z garancijo, prodam 20 % ceneje. Ogled od 18.—19. ure. Naslov: Vengust, Ljubljanska c. 29, Celje.

KRAVO simentalčko, srednje staro, s teletom, prodam. Dobra mlekarica. Trebove, Spodnje Laže 35, Loče pri Poljčanah.

GRADITELJI, pozor! Vezana okna in balkonska vrata, zastekljena in z roletami prodam ugodno. Zglasite se pri Planinšek, Mariborska c. 81, Celje.

NSU 1200 C, letnik 1969, prodam. Do 14. ure vsak dan se zglasite pri Planinšek, Mariborska c. 81, Celje.

TELICO, sivorjave pasme, prodam. Bornšek, Prekorje 37, Skofja vas.

GUMI voz ugodno prodam. Janko Lah, Začret 54, Skofja vas.

ZAPOROŽEC 968, letnik 1976, prodam. Drago Vuica, Lače ob Savinji 127.

KAMP prikolico, novo — 380, prodam. Ogled vsak dan. Zdravko Pečovnik, Družmirje 17, Šoštanj.

TOMOS 15 SL, petbrzinec, prevoženih nekaj nad 5000 km, odlično ohranjen, prodam. Cveto Vernik, SLG Celje, ali Jamova 3.

HMEJSKI kultivator, brano in plug za obsipanje hmelja za živinsko vprego, dobro ohranjeno, prodam. Arja vas 65, Petrovče 63301.

OPREMA za dnevno sobo prodam (omara, kavč, dva fotelja in mizica). Telefon št. (063) 24-601, od 15. ure dalje.

KUPIM

VISOKOPRITLIČNO novejšo hišo, po možnosti s 5000 kv. m zemlje, kupim na relaciji Vojnik—Zalec. Plinsko področje ne pride v poštev. Ivan Pušnik, Glinjsko 3, 63211 Skofja vas.

KUPIM na kredit do 4000 lada PZ 1300, Wartburg, letnik od 1972. Telefon 25-830 ali 210-64, Nikolič.

ZAPOSILITEV

KAKRSNOKOLI honorarno delo sprejme mlad zakonski par, tudi na dom. Vozniški izpit. Ponudbe pod »Vestna«.

STANOVANJA

POSTENO dekle išče sobo v Celju. Ponudbe pod oznako »Poštena«.

GOP OBNOVA CELJE

Po sklepu Poslovnega odbora objavlja prosto delovno mesto

STROJEPISE

Poleg splošnih pogojev po zakonu morajo kandidati izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

— končana administrativna šola in 2 leti delovnih izkušenj na ustreznem delovnem mestu

Kot poseben pogoj je 2-mesečno poskusno delo. Pismene vloge pošljejo kandidati v roku 8 dni po objavi na naslov delovne organizacije.

ČGP DELO TOZD MID Podružnica Celje

zaposli takoj

PRODAJALCA

za prodajo časopisov v mestu Celju

Delo je za nedoločen čas, pogodbeno razmerje.

Primereno je za mlajše upokojece.

Ponudbe pošljite na podružnico Dela Celje, Trg V. kongresa 10.

OSNOVNA ŠOLA ŠENTJUR pri Celju

razpisuje delovno mesto

administratorke

za delo v tajništvu in računovodstvu šole

Pogoj: administrativna ali ekonomska srednja šola. Poskusno delo traja 2 meseca.

Nastop službe 1. 9. 1977.

Prošnje s kratkim življenjepisom in dokazili o strokovnosti, pošljite ravnateljstvu šole v 15 dneh po objavi razpisa.

DVE MIRNI, pošteni dijakinji iščeta sobo v Celju. Ponudbe pod oznako »September«.

OPREMIJENO sobo oddam samski osebi. Ponudbe pod oznako »Enoletno predplačilo«.

GARSONJERO ali večjo sobo s sanitarijami iščem za dobo enega leta. Ponudbe prosim pošljite pod »Zdravstvena delavka«.

STANOVANJE nujno išče mlad zakonski par v Celju ali bližnji okolici. Po potrebi pomaga pri delu. Ponudbe pod oznako »Plačnik dober in vesten«.

RAZNO

CIRIL DEBELJAK-CIC išče stanovanje (enosobno ali garsonjero s kopalnico ali večje) za najmanj dve leti v Celju ali bližnji okolici. Prijatelji, lastniki hiš, to je priložnost, da pomagate!

LOKAL oddam za lažjo obrt, na prometni točki v Celju. Ponudbe pod »Takoj«.

SAMSKI fant z dežele s službo, svojo hišo, nekadilec, nealkoholik, želi spoznati dekle od 25 do 30 let, lahko s službo ali pa iz kmečke družine. Ponudbe pošljite pod oznako »Bel platinin cvet«.

SAMSKI fant, zaposlen, želi spoznati preprosto, zvesto dekle z dežele. Ponudbe pošljite pod oznako »Ne ohrani samo zase skrivnost svojega srca«.

Cenjene stranke obveščam, da bo zaradi letnega dopusta od 10. julija do 10. avgusta 1977 delavnica zaprta. Prosim, da prevzamejo izgotovljena naročila. Stoklarstvo Rudolf Lajlar, Mariborska 50, Celje.

»PETROL« LJUBLJANA TOZD blagovni promet Poslovna enota Celje

objavlja več prostih delovnih mest

PRODAJALCEV

za bencinske servise v Celju

POGOJI: KV prodajalec ali druga strokovna šola in 3-mesečna poskusna doba. Pismene prijave pošljite na naslov: Petrol, Cesta v Trnovlje 12, Celje.

ZDRUŽENJE ŠOFERJEV IN AVTOMEHANIČARJEV CELJE (AVTO-ŠOLA)

razpisuje

v šolskem letu 1977/78 vpis v naslednje prometne smeri:

- šolo za instruktorje voznikov motornih vozil vseh kategorij
- šolo za kvalifikacijo voznikov motornih vozil
- šolo za kmetijske traktorje
- šolo za cestno prometne predpise vseh kategorij A, B, C, D, E
- šolo za kolo z motorjem

Interesente obveščamo, da se lahko prijavijo v pisarni Združenja šoferjev in avtomehaničarjev Celje, Slomškova trg 1/1 (avto-šola) vsak dan od 6. do 18. ure ali po telefonu 24-399.

ZAHVALA

Ob težki, prerani izgubi naše ljube žene, mame in hčerke Franciške Počivalšek iz Olimja, se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znanjem, ki so pomagali ob težkih trenutkih, izrekli so za-

lje, darovali vence in cvetje in jo pospremili na njeni zadnji poti. Iskrena hvala duhovniku Mirku Krašovcu in tov. Goležu za tolažilne besede ob odprtem grobu. Zahvali: mož Alojz, sin Ivan, hčerke Marija, Slavica, Berta, ata in mama.

SLOVENIJALES

delovna organizacija
Lesno industrijski kombinat
»Savinja« Celje

razpisuje

za šolsko leto 1977/78
naslednje ŠTIPENDIJE:

- 2 štipendiji za študij na biotehniški fakulteti v Ljubljani, oddelek za lesarstvo
- 10 štipendij za šolanje na poklicni šoli lesarske smeri v Mariboru
- 2 štipendiji za šolanje na poklicni šoli za kličavničarje na SKIMC Store

Kandidati za štipendije morajo k vlogi, izpolnjeni na obrazcu DZS 1,65 (prošnja za štipendijo), priložiti:

- fotokopijo zadnjega šolskega spričevala
- potrdilo o premoženjskem stanju in o dohodkih družinskih članov v družinski skupnosti za leto 1977 (obrazec 0,12)
- potrdilo o višini otroškega dodatka, oziroma potrdilo, da le-tega ne prejema
- izjavo kandidata, da ne prejema štipendije pri drugem štipenditorju, oziroma, da nima obveznosti iz naslova štipendij.

Kandidati naj pošljejo svoje vloge na naslov:

LIK »Savinja« Celje, kadrovsko-spolni sektor, kjer kandidati dobijo tudi vse potrebne informacije ali po telefonu št. 23-866.

Upoštevali bomo vloge, ki bodo prispele do 10. julija 1977.

aroma, okus,
kakovost - **merx**
jubilejna kava

KRONIKA

TV SPORED

NEDELJA

9.30 Poročila (Lj)
 9.35 Za nedeljsko dobro jutro — Čez tri gore: Savski val, barvna oddaja (Lj)
 9.50 625 — pregled sporeda (Lj)
 10.10 A. J. Cronin: Zvezde gledajo s neba, barvna nadaljevanka (Lj)
 11.00 Otroci sveta — barvna serija (Lj)
 11.25 Mosaik (Lj)
 11.30 Kmetijska oddaja, prenos iz Slavonske Požege (Zg)
 12.30 Poročila (do 12.35) (Lj)
 Nedeljsko popoldne: Igre brez meja, Okrogli svet
 15.55 Poročila (Lj)
 16.00 Državno prvenstvo v atletiki — prenos iz Nove Gorice (za JRT) (Lj)
 18.30 Odrske luči — zabavno glasbena oddaja (Lj)
 19.15 Risanka (Lj)
 19.30 Cikcak (Lj)
 19.30 TV dnevnik (Lj)
 19.55 Propagandna oddaja (Lj)
 20.00 Rubrični — barvna nadaljevanka TV Sarajevo (Lj)
 20.45 Propagandna oddaja (Lj)
 20.50 Lesene turpoljske lepote — barvna oddaja (Lj)
 21.25 Jaz na ekranu: Tandem Stivin Dašek — II. del barvne oddaje (Lj)
 21.40 TV dnevnik (Lj)
 21.55 Sportni pregled (Bg)

PONEDELJEK

17.55 Obzornik (Lj)
 18.10 Človek in zemlja — serijski barvni film (Lj)
 18.40 Mosaik (Lj)
 18.45 Mladi za mlade (Lj)
 19.15 Risanka (Lj)
 19.30 Cikcak (Lj)
 19.30 TV dnevnik (Lj)
 19.55 Propagandna oddaja (Lj)
 20.00 B. Shaw: Cezar in Kleopatra — barvna TV drama (Lj)
 21.15 Propagandna oddaja (Lj)
 21.20 Mosaik kraskega filma: Pti mi s utejske filma: Pri mer Ismet Kozice, Kot da nekdo trka, Kasabe (Lj)
 22.00 TV dnevnik (Lj)

TOREK

17.55 Obzornik (Lj)
 18.10 Pan Tau — serijski barvni film (Lj)
 18.40 Mosaik (Lj)
 18.45 Ljubljanski dnevi plesa: Beo-

grajski sodobni balet in Jazz balet Ljubljana (Lj)

19.15 Risanka (Lj)
 19.30 Cikcak (Lj)
 19.30 TV dnevnik (Zg)
 19.55 Propagandna oddaja (Lj)
 20.00 Novela Henryja Jamesa — barvna nadaljevanka (Lj)
 20.40 Propagandna oddaja (Lj)
 20.45 G. Verdi: Aida — III. in IV. dejanje predstave madridske opere — v barvah (Lj)
 21.45 TV dnevnik (Lj)

SREDA

18.00 Obzornik (Lj)
 18.15 Na sedmi silezi (Lj)
 18.45 Mosaik (Lj)
 18.50 B. Smotani: PRODANA NE VESTA — odločki iz opere (Lj)

19.15 Risanka (Lj)
 19.20 Cikcak (Lj)
 19.30 TV dnevnik (Lj)
 19.55 Propagandna oddaja (Lj)
 20.00 Film tedna: Bes (Lj)
 21.30 Propagandna oddaja (Lj)
 21.35 Včeraj, danes, jutri: Noro vreme — barvna oddaja (Lj)
 22.15 TV dnevnik (Lj)

ČETRTEK

17.55 Obzornik (Lj)
 18.10 Pustolovci — serijski barvni film (Lj)
 18.40 Mosaik (Lj)
 18.45 Modri plašček — otroška serija TV Zagreb (Lj)
 19.15 Risanka (Lj)
 19.20 Cikcak (Lj)
 19.30 TV dnevnik (Lj)
 19.55 Propagandna oddaja (Lj)
 20.00 Prijatelj in sosede — barvna nadaljevanka (Lj)
 20.30 Svet 1900—1939, dokumentarna serija (Lj)
 21.30 Nastopa Jack Parnell, barvna oddaja (Lj)
 22.10 TV dnevnik (Lj)

PETEK

17.55 Obzornik (Lj)
 18.10 Profesor Baltazar — barvna risanka (Lj)
 18.20 Muzej v Chicagu — II. del (Lj)
 18.40 Mosaik (Lj)
 18.45 Brigadirski TV studio (za JRT) (Lj)
 19.15 Risanka (Lj)
 19.20 Cikcak (Lj)
 19.30 TV dnevnik (Lj)
 19.55 Tedenki notranjepolitični komentar (Lj)

20.00 Propagandna oddaja (Lj)
 20.05 E. Muzii: Izvori mafije, barvna nadaljevanka (Lj)
 20.55 Propagandna oddaja (Lj)
 21.00 Razgledi (Lj)
 21.30 Bogataš in revež — barvna nadaljevanka (Lj)
 22.00 TV dnevnik (Lj)
 Oddajniki II. TV mreže:
 18.30 Budimpešta: Vaterpolo Ju-

goslavlja: Romunija, prenos (Zg)
 19.30 TV dnevnik (Zg)
 20.00 Evropa danes, Velika Britanija, oddaja TV Ljubljana (Bg)
 21.00 24 ur (Bg)
 21.35 Glasbena oddaja (do 22.00) (Zg)

SOBOTA

8.00 Profesor Baltazar — barvna risanka (Lj)
 8.30 Modri plašček — barvna risanka (Lj)
 8.40 Človek in zemlja — serijski barvni film (Lj)
 9.30 Cas, ki živi: Spomini na bazo 20 (Lj)
 9.40 E. Muzii: Izvori mafije — barvna nadaljevanka (do 10.30) (Lj)

17.25 Obzornik (Lj)
 17.40 Mosaik (Lj)
 17.45 Velika parada komedije — film (Lj)

19.15 Risanka (Lj)
 19.20 Cikcak (Lj)
 19.30 TV dnevnik (Lj)
 19.50 Tedenki zunanjepolitični komentar (Lj)

19.55 Propagandna oddaja (Lj)
 20.00 Vrtoglavica — barvni celovečerni film (Lj)
 22.00 Propagandna oddaja (Lj)
 22.05 TV dnevnik (Lj)
 22.20 Ilidja 77, festival narodne glasbe (Zg)

23.30 625 — pregled sporeda (Lj)
 Oddajniki II. TV mreže:

14.15 London: Atletika za evropski pokal (do 16.30) (EVR)
 17.25 Sedem dni (Bg)
 17.45 TV novice (Bg)
 18.00 Budimpešta: Vaterpolo Jugoslavija: Holandija — prenos (Zg)

19.00 Z oklepnimi enotami JLA (Bg)

19.30 TV dnevnik (Bg)
 20.00 Feliton (Bg)
 20.30 Glasba takšna in drugačna (Zg)
 21.15 24 ur (Bg)
 21.20 Dokumentarna oddaja (do 22.15) (Zg)

PROM. NESREČE

AVTOBUS IN TOVORNJAK

Voznik avtobusa KARL CEHIČ, 50, iz Poreča se je z avtobusom, ko je pripeljal iz smeri Ljubljane, zaletel v drnove pri Krškem v tovarnjak. Voznik tovarnjaka MILAN KRAJACIĆ, 24, iz Ozalja je namreč na cesti obračal in tako se je avtobus čelno zaletel v njegov

Ostanki tega fička bi morda sodili v muzej, toda, prav gotovo ne na Muzejski trg. Tu zdaj zavzema vidno mesto. Le zakaj? Nekdo je to zarjavelo pločevinasto škatlo semkaj pripeljal in jo tu pustil v posmeh vsem, zlasti pa tistim, ki jim ni vseeno, kakšno je naše okolje. Kako dolgo bo zdaj ta «fičo» tu parkirani? Se ga bo kdo usmili in odpeljal tja, kamor spada? Sicer pa — ali ni mogoče ugotoviti njegovega lastnika in mu izreči «vsa priznanja», da se je potrudil to razbitino pripeljati na to mesto? In še več vprašanj se pojavlja ob tem primeru! Sicer pa, ali bo uresničena pobuda, izrečena na seji občinske skupščine v Celju, da bi naj voznik, ki odpove registracijo vozila, prinesel tudi potrdilo, kam je spravil svojega konjčka?

MB

bok. Trčenje je bilo zelo močno in sta obe vozili drseli po cestišču 40 metrov, nato pa zdrsnili na njivo. 13 potnikov se je lažje poškodovalo, sedem jih ima težje poškodbe — med njimi tudi oba voznika — sovoznik avtobusa VINKO TERLEVIČ, 31, iz Poreča, ki je sedel na sprednjem sedežu, pa je na kraju nesreče umrl. Po nudi prvi pomoči so vse poškodovane odpeljali v novo-meško bolnišnico. Potniki so večinoma doma iz Zagreba. Škode na obeh vozilih je za 150.000 dinarjev.

HUDO POŠKODOVAN KOLESAR

V Župeči vasi pri Brežicah je voznik kolesa na pomožni motor MARJAN OSTIR, 21, iz Stojanskega vrha z neprednostne ceste zapeljal tik pred osebnim avtomobil, ki ga je vozil ADAMOVIČ SLOBODAN, 45, iz Brežic. Adamovič je močno zavrl in zavil v levo, ker pa je kolesar vozil zelo hitro, ga je zadel. Avtomobil se je prevrnil in obstal izven cestišča, padel pa je tudi Ostir, ki ima pretres možganov, zlomljeno ključnico in notranje poškodbe. Adamovič pa se ni poškodoval.

NEZNANI MOTORIST

Iz Jankove proti Ivenci se je peljal s kolesom na pomožni motor DARKO DOKLER, 20, iz Ivence, in sicer po svoji desni strani. Nasproti pa je pripeljal neznan motorist, ki je vozil zelo hitro in zato v blagem ovinku zapeljal v levo ter zadel Doklerja v nogo. Nihče ni padel, Dokler pa ima na levi nogi večjo rano.

OTROK NA CESTI

Skozi Bezovje je vozil z osebnim avtomobilom FRANC BOSLIČ, 32, iz Sopot, ko je pri kmetijski šoli nenadoma stekel čez cesto 5-letni deček, katerega je voznik kljub zaviranju zadel in zbil po cestišču. Deček ima več odrgnin po glavi, po rokah in po nogah, ter poškodovan trebuh.

PREHITEVANJE MED ZAVIJANJEM

V križišču pred gostilno Hum v Laškem je voznik osebnega avtomobila SILVESTER TERSEK, 46, iz Laškega zavijal v levo proti mostu. Za njim pa je zelo hitro pripeljal z osebnim avtomobilom MARTIN ŠOSTARIČ, 31, iz Ogeč in Terška prehiteval po levi strani, medtem ko je on že zavijal. Prišlo je do trčenja, pri čemer je nastala škoda za 100.000 dinarjev, oba voznika, ki ni-

sta bila pripeta z varnostnim pasom, pa sta se lažje poškodovala.

PREHITRO V OVINEK

Voznik osebnega avtomobila STEFAN VESELKO, 38, iz Celja je vozil iz Grobelnega proti Šentjurju. Skozi kraj Stopče je vozil z neprimerno hitrostjo, zato ga je v desnem ovinku zaneslo v levo. Prevrtl se je prek strehe ter obstal na travniku. Pri nesreči se je poškodovala sopotnica ROSANA VESELKO, škoda pa je za 30.000 dinarjev.

KASNEJE JE PRIJAVILA NESREČO

Voznica osebnega avtomobila MILICA SEDOVNIK, 45, iz Celja je nekaj metrov pred podvozom na Teharski cesti v Celju dohitela IVICO MATJASIC, 45, iz Celja, ki se je peljala s kolesom na pomožni motor. Sedovnikova je kolesarko zadela, tako da je padla. Ustavila je in jo povprašala, če potrebuje pomoč, ker pa jo je ta zavrnila, je odpeljala dalje. Po nekaj urah pa je prišla na postajo milice nesrečo prijaviti, češ, da jo boli desna rama.

PREHITEVANJE V SKARJE

V Sempetru v Sav. dolini je voznik osebnega avtomobila MIROSLAV BAFULIN,

58, iz Celja prehiteval tovarnjak in pri tem zapeljal v škarje. Da bi preprečil čelno trčenje, je na hitro skrenil nazaj na desno, ter pri tem trčil v tovarnjak. Odbilo ga je v levo, kjer je vozil vzvratno po bankini, se obrnil za 180 stopinj, s sprednjim delom trčil v drevo, nato pa še v drugega in tako obstal. Pri tem se je voznik Bafulin težje poškodoval, na avtomobilu pa je škoda za 40.000 dinarjev. Miroslav Bafulin ni bil pripet z varnostnim pasom.

KINO

UNION: do 11. julija italijanski barvni film »La verginella«, od 12. julija dalje jugoslovanski film »Svojega telesa gospodars«

METROPOL: do 10. julija ob 16.30 uri francoski barvni film »Veseli rekruti«, ob 18.30 in 20.30 uri italijansko-španski barvni film »Diamanti starega gangsterja«
 od 11. julija dalje ameriški barvni film »Metulj«

DOM: do 8. julija italijanski barvni film »Tigri Malezije«
 od 9. do 11. julija jugoslovansko-angleški barvni film »Dolge ladje«
 od 12. julija dalje hongkonski barvni film »Nepremagljivi bokser«

Vsem, ki so ga poznali, sporočamo žalostno vest, da nas je nenadoma sredi dela zapustil naš sodelavec

LEOPOLD PETAN

strojni tehnik

Od njega smo se poslovili v ponedeljek, 4. julija 1977, izpred hiše žalosti v Nazarju

Ohranili ga bomo v najlepšem spominu

Kolektiv podjetja za distribucijo toplote Toplovod, Velenje

Velenje, 4. julija 1977

ZAHVALA

Ob prerani izgubi naše ljubljene

DRAGICE BALOH

se iskreno zahvalujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom, ki so jo spremlili na njeni zadnji poti. Posebno se zahvalujemo celotnemu kolektivu »METKE« Celje, predvsem vsem njenim sodelavcem, Osnovni organizaciji zveze komunistov in sindikalni organizaciji za tople poslovilne besede. Zlasti se srčno zahvalujemo dr. Kobalu iz Zalca za njegovo hitro nesebično pomoč, pevskemu zboru Petrovče, godbi iz Litoj, posebno kapelniku tov. Kovaču za zadnje poslovilne besede. Topla zahvala tudi vsem njenim sosolcem. Še enkrat srčna hvala vsem za tople sočustvujoče besede in izraze sožalja, za številne darovane vence in cvetje na njen prerani grob.

Zalujoči vsi njeni

S POTI PO SRBIJI (4)

S POTI PO POMORAVJU

DO 1980. LETA 870 MILIJONOV ZA TURIZEM

KRALJEVO

Kraljevo. Podoben položaj kot ga ima Celje. Ni turistično mesto, je pa zato pomembno turistično središče. Mesto z bogato tradicijo. Tu so turistično društvo imeli že 1868. leta, torej tri leta prej kot v Celju.

Kraljevo ima izredno lego v centralnem delu ožje Srbije. Tudi prometni položaj je tak, da je blizu drugim večjim mestom v Srbiji.

To je moderno industrijsko mesto, sicer pa tudi veliko in pomembno družbenopolitično, kulturno, gospodarsko in zdravstveno središče območja.

Posebna vrednost in mikavnost tega območja v turističnem pogledu so seveda zdravilišča in toplice. Kar osem jih je. V zadnjem času pa so poleg znanih, med njimi tudi Vrnjačke, Mataruške, Bogutovačke Banje in drugih vse bolj uveljavljajo še atomske toplice — Gornja Trepča.

Med naravnimi lepotami prednjači seveda reka Ibar s svojo sotesko in drugimi značilnostmi. Ibarska soteska je hkrati dolina lepote in zgodovine. Privlačna na tem predele je tudi Zahodna Morava z Ovcarsko-kablarsko sotesko, dvema umetnima jezeroma ter z desetimi samostani.

Na Ibru so doma tudi kakajši.

To pa je tudi tisto območje, ki se ponasa z mnogimi spomeniki iz časa narodnoosvobodilnega boja. Na pristoju, kjer so Nemci od 14. do 20. oktobra 1940 ustrelili 6.000 rodoljubov, med njimi tudi več Slovencev, rase izredno lep spominski park. Tu so vsako leto Oktobrske svečanosti, spominska ter kulturno-umetniška manifestacija. In te dobe je znana še zlasti

PIŠE
MILAN BOŽIČ

planina Goča, kjer je bil ustanovljen znani kraljevski partizanski odred »Jovo Kuršula«. Ko je prešel med enote Prve proletarske brigade, je postal Četrty kraljevski bataljon. Dal je dvanaest narodnih herojev!

To območje se je uveljavilo zaradi številnih in tradicionalnih turističnih prireditev. Razen tega so znane mnoge kuharske posebnosti od kraljevskega kajmaka do sira in jagetnine. In sadje, grozdje... Spominki so ostali zvesti stari folklori.

Izredne so možnosti za kopanje, veslanje, smučanje, planinarjenje, lov, ribolov. Moderni so hoteli z bazeni in igrišči za šport ter razvedrilo. To območje ima kar 27.000 postelj in ima zato vodilno mesto v turističnem prometu Srbije.

In ko je o vsem tem in drugem tekel pomenek na sežu Območne gospodarske zbornice v Kraljevu, so še postregli s podatkom, da je to regijo lani obiskalo 413.986

gostov in da so imeli vsega skupaj 2.426.025 nočitev!

Klobuk z glave tudi pred postavkami turističnega razvoja do 1980. leta. V tem času bodo samo turistične investicije znašale na celotnem

območju Kraljeva 870 milijonov dinarjev. Zgradili bodo 25 hotelov, 7 motelov, več penzionov, 30 restavracij in drugih objektov. Tudi sami pravijo, da je načrt več kot ambiciozen.

Hotel Termal v Mataruški Banji (8 km oddaljena od Kraljeva). Topla termalna voda (40 do 51 stopinj) je bogata zlasti po žveplovem vodiku. Tu zdravijo revmo, ishlas, ginekološke bolezni, bolezni želodca, črevesja... Tu dela tudi Center za fizikalno medicino. Privlačna je peščena plaža Ibra.

LOVSKA DRUŽINA GRIŽE

DESETLETNE TRADICIJE DELA

ŽE V XVIII. STOLETJU SO BILA TOD RAZVITA LEPA LOVIŠČA

Med družinami našega območja, ki imajo dolgoletno, oziroma desetletno tradicijo, je tudi lovska družina Griže v Savinjski dolini. Že v 18. stoletju so imeli tod v zakupu svoja lovišča premožni tujci, v glavnem celjski Nemci. Svet na območju Kamnika in Gozdника je bil v tujčevih rokah in veliko truda, vztrajnosti pa tudi spretnosti je bilo potrebno, da so ti čudoviti predeli, bogati z divjadjo, prešli v upravljanje zaveznih domačinov. Prvi organiziran pokus domačih lovcev, da bi na dražbi dobili del lovišča za svoje potrebe, sega v leto 1927, vendar ni bil uspešen. Osem let kasneje, ko je stopil v veljavo nov lovski zakon, se je vztrajnim domačinom, ki jih je neumorno vodil Ivan DOLINAR, posrečilo iztrgati lovišče iz tujčevih rok, za takratne razmere z izredno visoko zakupnino. Vendar je bilo s takim trudom pridobljeno lovišče še vedno ilagalno, ker takratni lovski zakon ni dovoljeval večjega števila lastnikov lovišča, temveč je to lahko bil le en sam. Domači lovci so se tako še nadalje ukvarjali s številnimi težavami, pa tudi odkritim nasprotovanjem s strani prejšnjih zakupnikov. To tembolj, ker so bila ta lovišča znana po številni divjadi, zlasti srnjadi. Lovci — domačini — pa seveda niso popustili. Še več, ustanovili so, kljub prepovedi, svojo lovsko društvo, ki je štelo 19 članov, imelo pa je tudi že svoj lastni žig.

Vojna vihra je pustila hude posledice tudi v teh krajih. Lovišče je bilo močno izčrpano, razmnožile so se roparice, precej pa se je razširil krivoľov. Dve leti po končani vojni se je lovsko društvo Griže na novo formiralo. Ob ustanovitvi je štela 16 članov, ki so krepko zavirali roparice in se lotili loviščev. Načrtno so zbirali krivoľovstvo, pokončevali roparice in se lotili gojitve divjadi. Takratno lovišče je merilo 2149 ha in se je vse do konca leta 1948 skladalo s takratnimi občinskimi mejami. Ko so sklenili pogodbo med lovsko družino Griže in Okrajnim ljudskim odborom Celje pa se je lovsko območje povečalo za nadaljnjih 928 ha, tako da je skupno merilo že 3077 ha. Od tega je bilo 2500 ha lovne in 577 ha nelovne površine.

Ker so dobro organizirali in skrbno vodili gojitveno delo, so pripomogli k temu, da se je stalež divjadi hitro popravljal. Poleg tega pa se je tod za stalno naselila tudi divjad, ki je k njim, zlasti na območje Kamnika, prihajala od drugod. Podobno pa je bilo tudi na območju Gozdника in Katečnika. O tem, da je lovišče obogatilo, priča tudi skrbno zabeležen podatek, da je na območju Gozdника padel pod streli domačih lovcev prvi divji prašič že leta 1947. Kot smo ugotovili, se je stalež divjadi hitro popravljal, med novo divjadjo pa srečamo tudi že jelene, damjake, gamse in muflone. Ugotoviti velja, da so gamsi in mufloni stalno naseljena divjad v teh loviščih, medtem ko so

dajo damjaki in jošeni še vedno le tmed prehodno divjad. Kljub planiranemu odstrelu divjadi, se je celokupni stalež dvignil kar za 60 odstotkov, to pa je več kot razveseljivo.

Tudi stalež zajca je bil vse do leta 1968 zadovoljiv, saj je bil vsakoletni plan odstrela (80 do 110 kosov) v celoti tudi izpolnjen. Po tem letu pa se je stalež zajca skrčil na polovico in se kljub strogim zaščitnim ukrepom vse do danes ni uspel dvigniti in popraviti. Pravzaprav vzroka za ta pojav, značilen tudi za druge družine, pa niso odkrili.

Da bi še nadalje popestrili strukturo divjadi v svojih loviščih, so člani lovske družine kupili tudi več sto fazanov in jih vložili v lovišča. Podobno kot lovci drugod, so tudi člani lovske družine Griže stali pred dejstvom, da si z lastnimi naporii postavijo svoj lovski dozn. Leta 1952 so se lotili dela in pričeli graditi novo lovsko kočo na temeljih porušene Rakuscheve vile na Gozdniku. Vsak član družine je prispeval po svojih močeh. Gradnja je bila dokaj naporna, saj je kraj na praktično vozno nedostopnem predeľu in je bilo potrebno ves gradbeni material zvoziti po slabih gozdniš poteh. Veliko prevozov so opravili člani sami, nekaj pa so jih prispevali okoliški kmetje. Po dobrih treh letih vztrajnega in napornega dela so novo lovsko kočo 5. maja 1955 svečano odprli in jo izročili svojemu namenu. Predvsem je namenjena nadzoru

PREPROSTA VPRAŠANJA — TEŽKI ODGOVORI (3)

ZAKAJ NEBO MODRO?

Se eno »vsakodnevno vprašanje! Zakaj je nebo plavo, zahod sonca pa rdeč?

Plava barva je rezultat lomljenja sončne svetlobe med potjo skozi atmosfero.

Zemeljsko atmosfersko pregrinjalo je iz ozona, kisika, ogljikovega dioksida vodnih par in še nekaterih plinov v manjših količinah. Ko svetloba prodira skozi njihove molekule, se lomi in tako ustvarja spekter svetlobnih valov različnih valovnih dolžin. Prevladuje tista barva, katere valovna dolžina je najkrajša — in v tem primeru je to modra barva!

Toda ko sonce zahaja, je pod takšnim kotom glede na mesto, od koder opazujemo zahod, da prihajajo njegovi žarki skozi mnogo debelejšo plast atmosfere. V tem primeru večina kratkih valov modre svetlobe izgine in prevladuje rdeča svetloba, ki se poleg tega še odbija od oblakov!

Kako visoko mora biti ogledalo, da se vidimo v njem v celoti?

Približno za polovico vaše višine, seveda pod pogojem, da je tudi naša oddaljenost odgovarjajoča!

Ali je ladja resnično lažja v trenutku, ko je Mesec točno nad njo?

Res je! Ko se Mesec nahaja točno nad ladjo, mu je ta najbližja. V tem trenutku deluje na ladjo privlačna sila Meseca, kar pojasnjuje Newtonov zakon gravitacije. In če smo že pri njem, naj spomnimo kaj je nekoč dejal ta veliki fizik:

»Moram bom nehati razmišljati o Mesecu. Od tega me takoj zaboli glava!«

Se spominjate, kako ste kot otrok imeli radi sladkorčke? Mama vas je velikokrat opozarjala, da bodo

ti sladki užitek pokvarjeni z zobobolom. In kje je tu fizika, boste vprašali!

Ko pride sladkor v zobno votlino, pride do izraza osmotski pritisk. Porozni delci sladkorja pričnajo iz organizma vpijati tekočino, kar pa pripelje do njihovega širjenja. Tako razširjeni delci pritisnejo na zobno tkivo in to povzroča bolečino!

Zakaj les med gorenjem prasketa?

Vsak les ima v sebi določeno količino vode. Ko ga vržemo na ogenj, se voda na višji temperaturi spreminja v paro. Ta para »išče« izhod iz lesa in ga tako »lomí«. Prav to pa se sliši kot prasketanje. Lahko opazimo celo spremembe v barvi plamena, pač odvisno od tega, katere kemikalije se osvobajajo!

(nadašjevanje prihodnjic)

ZADNJA VEST: BENCIN NAMESTO VODE

CELJE, 6. julija. Morda bi se kdo te zamenjave veselil, toda pri Mesninah v Celju se tega dejstva niso. Med prazničnimi dnevi so namreč pri črpanju vode za tehnološke potrebe iz lastnega vodnjaka namesto vode dobili čudno tekočino, ki je že takoj dala slutiti, da gre za naftni derivat. Razumljivo je, da so vir vode takoj zaprli in poklicali pristojne inšpekcijske službe, da zadevo preiščejo. In tako tudi danes dela v Trnovljah, kjer je sedež Mesnim, posebna skupna sanitarnih in drugih inšpektorjev.

Pri črpanju in čiščenju vodnjaka so dobili kar 1200 litrov 86-oktanskega bencina, ki je plaval na vodi.

Kako je prišlo do vde-ra bencina v ta vodnjak, je zaenkrat še težko reči. O tem bodo seveda rekli svojo besedo strokovnjaki.

Na vsak način pa je pri mer izreden in boljši hkrati, tembolj, ker je kolektiv Mesnim izreden petroliški vodnjak, ki zdaj celoti bremeni mestni vodovod. Temu pa, kot je znano, že tako primanjkuje vode. M. BOŽIČ